

ወንጌል ዘማቴዎስ

ያገኙኝ እንደምን በደረገኝ ነበር አለ። እሱስ ቀድሞም እንዲህ እያለ ይጸልይልህ ነበር አሉት። እኒህ ከርስቴያን ምግባራቸው የቀና መሆኑ ሃይማኖታቸው እንጂ የቀና ቢሆን ነው ብሎ ተመልሶ አምናዋል ተጠምዷል።

፵፭ ከመ ትኩት ውሉዶ ለአቡክሙ ዘበሰማያት።

፵፭ የሰማያዊ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ማለት ሰማያዊ አባታችሁን ትመስሉ ዘንድ። እስመ ውእቱ ያሠርቅ ዐሐዩ ላዕለ ጌራን ወእኩያን። ፀሐይን ለበጎዎችም ለክፉዎችም ያወጣልና። ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጸድቃን ወኃዋአን።

ዝናምን ለጸድቃንም ለኃዋአንም ያዘንማልና። ፀሐይ ሥጋው ደሙ ዝናም ወንጌል ነው በእንቢተኝነታቸው ይቅርባቸው እንጂ ሥጋው ደሙ ወንጌል የተሠራ ለሁሉ ነውና።

፵፮ ወእመስ ዘአፍቀረከሙ ታፈቅሩ ምንትነ ፅሂትከሙ።

፵፯ የወደዳችሁንማ ብቻ ብትወዱ ዋጋችሁ ምንድነው። አኮሁ መጸብሐንሂ ከማህሰ ይገብሩ።

የወደዳቸውንማ ብቻ መውደድ አጣሮችስ ያደርጉት የለምን ይህንስ አጣሮችም ያደርጉታል ባንዱ አገር ያሉ አጣሮች ባንዱ አገር ካሉ ጋራ ይጠቃቀማሉና።

፵፱ ወእመሂ ተአማኅከሙ ቢጸክሙ ባሕቲቶ ምንት እንክ ፍድፋዴ ገበርከሙ።

፵፯ ወንድማችሁን ብቻ የምታከብሩ ከሆነ አብልጣችሁ ምን ትሩፋት ሠራችሁ። ምንት ፍድፋዴ ዘገበርከሙ። የሠራችሁት ትሩፋት ምንድነው። አኮኑ አሕዛብኒ ከማህሰ ይገብሩ ወንድማቸውንማ ብቻ መውደድ አሕዛብስ ያደርጉት የለም፤ ይህንስ አሕዛብም ያደርጉታል።

፵፰ አንትሙስ ኩኑ ፍጹማነ ከመ አቡከሙ ሰማያዊ ፍጹም ውእቱ።

፵፱ እናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ሁሉን አስተካክሎ በመውደድ ፍጹም እንደሆነ ሁሉን አስተካክላችሁ በመውደድ ፍጹማን ሁኑ።

በእንተ ጸም ወጸሉት ወምጽዋት

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ወባሕቱ ዑቱ ምጽዋተከሙ ኢትግበሩ ለዓይነ ሰብእ ከመ ያስተርእዩ ሉሙ።

፪ ባሕቱን የሚጽፍም የማይጽፍም አለ። ምጽዋታችሁን ሰው ይይልን ብላችሁ እንዳታደርጉ ዕወቁ።

ወእመ አኮስ ዓስብ አልብከሙ በኅብ አቡከሙ ዘበሰማያት ያለዚያ ግን በሰማይ አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም።

፫ ወሶበሂ ትገብሩ ምጽዋተከሙ ኢትንፍሐ ቀርን በቅድሚክሙ በከመ ይገብሩ መደልዋን በመራኅብት ወበአስኳት።

፬ በምትመጸውቱበትም ጊዜ ግ

ብዙች ሰው ሰብስበው ቀን ቀጥረው በተመሳቀለ ጎዳና ባደባባይ እንዲያደርጉት ቀን ቀጥረው አዋጅ ነግረው አታደርጉት። አንድም ውዳሴ ከንቱ ሽታችሁ አታደርጉት። አንድ ባለጸጋ አፈ ወርቅን እንደጠየቀው ይህን ሲያስተምር አንድ ባለጸጋ መጥቶ ምጽዋት መመጽወት እወዳለሁ። ውዳሴ ከንቱም እወዳለሁ አለው። ውዳሴ ከንቱውን ትተህ መጽውት አለው። አይሆንም ሁሉንም እወዳለሁ ይህ ከቀረ ምጽዋቱም ይቅር አለው። እንኪ ያስ አትተው መጽውት ሰው ዘር ይዘራል ባይጠብቀው የእሸት ያህል ያጣለታልን አንተም የዚያን ያህል ጥቂት ዋጋ አታጣም ስጥ ብሎታል።

ከመ ይትአኩቱ እምኅበ ሰብእ! ሰው ያይላቸው ይሰማላቸው ዘንድ።

አማን እብለከሙ ኃጉሉ ዕሢቶሙ።

ኃጉሉ ቢል የወዳያኛውን ዋጋቸውን አጡ ነሥኡ ያላል ውዳሴ ከንቱውን አገኙ ብዬ እንዳገኙ በውነት እነግራችኋለሁ። ወአንተስ ሶበ ትገብር ምጽዋተክ ኢታእምር ፀጋምክ ዘትገብር የማንክ።

፭ አንተ ግን በምትመጸውትበት ጊዜ ቀኝ እጅህ የምትሠራውን ግራ እጅህ አትወቀው። ማለት በቀኝ እጅህ የያዝኸውን በግራ እጅህ አትያዘው። ግራ ደካማ ነው ጥቂቱን ብዙ ያስመስለዋል ልክፈልልት ያሰኛልና። ቀኝ ኃያል ነው ብዙ

የግድም ግንኙነት

ውን ጥቂት ያስመስላል፤ ከዚህ ሆኖም እከፍልለታለሁ ልስ ጠው ያሰኛልና። አንድም ሚስትህ አትወቅጠህ ሲለው ነው። ፀጋም አላት የባልና የሚስት ከባት ሎሚ ከሁለት እያለች ታዳክማለችና እንዳታዳክመው ከሚስት የሚሠወር ምን አለ ቢሉ ቅንነቱን ካለ ገንዘቡ ሁሉ ያለ በእሱ እጅ አይደለምን ከዚያው ይሰጥ። ይህም ስርቆት አይሆንበትም ቢሉ ሰጥቶ ይንገራት። አይሆንም ብትለውላ ቢሉ ይለያዩ ጥንቱን መጋባታቸው ሰጥተው መጽውተው ሊጸድቁ ነውና። አንድም ልጆችህ አይወቁብህ ሲል ነው። ፀጋም አላቸው ያባታችን የቆም ወራሽ የሙት አልቃሽ እያሉ ያዳክማሉና እንዳያዳክሙት። አንድም ቤተ ሰባትህ አይወቁብህ፤ ፀጋም አላቸው የጌታችን ወርቁ ለዝና ልብሱ ለእርዝና እህሉ ለቀጠና እያሉ ያዳክማሉና እንዳያዳክሙት።

፩ ከመ በጎቡዕ ይኩን ምጽዋትከ፤
፪ ምጽዋትህ በስውር ይሆን ዘንድ።

ወአቡከ ዘይሬአየከ በጎቡዕ የአሥየከ ክሡተ።
ስትመጸውት ተሠውሮ የሚያይህ፤ አንድም ተሠውረህ ስትመጸውት የሚያይህ ሰማያዊ አባትህ ጉባኤውንስ ከሸሽው በጸድቃን በሰማዕታት በመላ እክት በኃጥአን በአጋንንት ፊት ገልጸ ዋጋህን ይሰጥሃል።

፭ ወሰበሂ ትጽልዩ ኢትኩን ከመ አሕዛብ።

፩ በምትጽልዩበትም ጊዜ እንደ ገብዘች አትሁኑ።
እስመ ያፈትሩ በመኳርብት በውስተ መንገዝ መራህብት ቀዋመ ወጸልዩ ከመ ያስተር እዩ ለግደነ ሰብእ።
ሰው ይደልን ሰው ይሰጣን ብለው በምትራብ በደባባይ ቁም መጸለይን ይወዳሉና። በምትራብም መጸለይ እንዲገባ ለማጠየቅ ሙሴን ወንድምህ አርን ድምፅ ያለው ልብስ ለብሶ ያን እያሰማ ገብቶ ይጸልይ ሕዝቡም እሱን አብነት አድርገው ገብተው ይጸልዩ ብሎት የለምን ቢሉ ከዚያው መካነ ጸሎት መካነ ትምሕርት መካነ ተግሣፅ አለ። እኒህ ማን መካነ ጸሎቱን ትተው በመካነ ተግሣፅ ቁመው ይታያሉና። አማን እብልክሙ ኃጥሉ ዕሄቶሙ።

፭ እንዳለፈው በል
ወአንተስ ሶበ ትጸሊ ባዕ ቢተከ ወእፁ ፕንተከ ወጸሊ ለአቡከ።

፭ አንተ ግን በምትጽልዩበት ጊዜ ከቤትህ ገብተህ ደጅህን ዘግተህ ወደ ሰማያዊ አባትህ ጸልይ።
፩ም በምትጽልዩበት ጊዜ ሕዋሳትሕን ሰብስቦህ በሰቂል ሕሊና በነቂሕ ልቡና ሁነህ ወደ ሰማያዊ አባትህ ወደ እግዚአብሔር አመልክት።

ወአቡከ ዘይሬአየከ በጎቡዕ የአሥየከ ክሡተ።

ተሰውረህ ስትጽልዩ የሚያይህ ሰማያዊ አባትህ ዋጋህን ይሰጥሃል። ወአንዘ ትጽልዩ

፭ ኢትዘንግው ከመ አሕዛብ

፭ ስትጽልዩ እንደ አሕዛብ አብዝታችሁ አትጽልዩ። ግብር ዘአልቦ ምጣኔ ገንር ውሐቱ ወለገንርኒ ይተልም ዝንጋኤ እንዲል። አንድም ጩሃችሁ አትጽልዩ። ኢትክላህ በሕቁ አላዘምር በመጠን ከመ ኢይዘንግዑ አኃው እንዲል።
እስመ ይመስሉሙ በአብዝኖንባበሙ ዘይስምሩሙ።
አብዝተው ጩሽው በመጸለያቸው የሚሰማቸው ይመስላቸዋልና።

፭ ኢትትመሰልምሙኪ።
፭ አብነት አታድርጓቸው።

እስመ የአምር አቡክሙ ሰማያዊ መፍቅደክሙ ዘእንበለ ትስአልም።
እናንተስ አብዝታችሁ ጩሃችሁ ስትለምኑት ሰማያዊ አባታችሁ የምትሾትን አውቆ ያደርግላችኋል።

፪ እንትመሰሰ ሶበ ትጸልዩ ከመ ዝበሉ።

፪ ሉቃ ፲፩ ፪ እናንተስ በምትጽልዩበት ጊዜ እንዲህ በሉ።

ሐተታ
አብዝታችሁ አትጽልዩ ብሎ ነበርና አጭር ጸሎት ጩሻችሁ አትጽልዩ ብሎ ነበርና የሕሊና ጸሎት ቋሚ ለንሚ ገረድ ደን ገጽር ሲቆሙ ሲቀመጡ ሲተጉ ሲነሱ የሚጽልዩት አጭር ጸሎት ሠራልን።

አቡነ ዘበዕማያት።

በሰማይ ያለህ አባታችን። አቡነ በሉኝ አለ አምላክነ አፃዚእነ መምህርነ በሉኝ አላለም። ቀድሞ ነቢያት ክፃብርናተ ዲያብሉስ እንዳልወጡ ሲያጠይ

የግድም ወንጌል

ቀ አምላክን እያሉ ይጸልዩ ነ
 ወር=እኛ ላን ከግብርናተ ዲያ
 ብሉስ እንዳወጣን ሲያጠይቅ
 አቡነ በሉኝ አለ እላቢእነ መ
 ምህርነ በሉኝ አላለም = ጌታ
 ሉሊውን ማምህር ይቀ መዝ
 ሙሩን ቢወያው ያበላዋል ያ
 መጣዋል የልቡናውንም ምሥ
 ጢር ያጨውተዋል አንጂ=ር
 ስቱን አያወርሰውም = ርስቱን
 ላን የሚያወርስ ለልጁ ነው =
 እሱ ላን የማታልፍ ርስቱን መ
 ንግሥተ ሰማያትን ያወርሰናል
 ና=አንድም ወበከመ ይምህር
 አብ ውሉዶ ከማሁ ይምህር
 ሙ እላቢአብሔር ለእለ ደፈ
 ርህም እንዲል አባት ለልጁ እ
 ንዲራራ ይራራልናልና=ዘበሰ
 ግያት አለ ከምድራዊ አባት ሲ
 ለይ=ምድራዊ አባት ሲወልድ
 ወግዘፍ ሲያሳድግ በላዘፍ ነው
 ኋላም ኃላፊ ርስቱን ያወርስ
 ዋል ኋላ ሞትን ያስከትልበታ
 ል=እሱ ላን ሲወልድን በረቂቅ
 ቅ ሲያሳድግንም በረቂቅ ነው
 ኋላም የማታልፍ ርስቱን መን
 ግሥተ ሰማያትን ያወርሰናል ኋ
 ላም ሐይወዱ ከመ መላእክትን
 ያስከትልልናልና =አንድም =ጌ
 ታ በሁሉ ምሉዕ ሲሆን ስለ
 ልዕልናው በሰማይ አለ ይባላ
 ልና = ዘበእንተ ዕበደክ ትት
 ግሰል በደመናት እንዲል፤አ
 ንድም ጸሎቱ በሰቂለ ሕሊና
 ደሁን ሲል አንዲህ አለ =
 ደትቀደስ ስምዝ =
 ስመ ወላዲ ስመ ተወላዲ ስ
 መ ሠራጊ ያለይልን በሉኝ =
 አንድም ስምደሰ መሐሪ ወመ
 ስተሣህል ያልኸው ይጽናልን

በሉኝ=አንድም መላእክት ቅ
 ዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው ስ
 ምህን አመስግነው ቅድስናህን
 ተሳትፈው እንደኖሩ = እኛም
 ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለን አመ
 ስግንንህ ቅድስናህን ተሳትፈን
 እንድንኖር አድርገን በሉኝ
 አለ =

I
II

ትምህርት መንግሥትነ፤
 መንግሥተ ሰማይ ትምህርትን በ
 ሉኝ=ትምህርት ማለቱ ላን ከወ
 ዲያ ያለች ከወዲህ የሌለች ሁ
 ና ከወዲያ ወዲህ የምትመጣ፤
 ከወዲህ ያለች ከወዲያ የሌ
 ለች ሁና ከወዲህ ወዲያ የም
 ትሄድ ሁና አይደለም ትገል
 ጽልን በሉኝ ሲል ነው እን
 ጂ=አኮ እምክልእ መካን ዘይ
 መጽእ ለአስተርእዮ ጎቤሆሙ
 አላ ሀሎ ጎቡፃ ወምሉፃ ማዕ
 ከሌሆሙ ወውጣቤሆሙ እን
 ዲል=አንድም ልጅነት ትሰጠ
 ን በሉኝ ሲል ነው=መተርጉም
 ኒ ሰመያ ለትምህርት መንግሥ
 ትከ ሱታፈ መንፈስ እንዲል=
 ወይኩን ፈታድክ በከመ በሰ
 ማይ =
 መላእክት በሰማይ ሊያመሰግ
 ኑህ ፈቃድህ እንደሆነ እኛም
 እናመሰግንህ ዘንድ ፈቃድህ ይ
 ሁን በሉኝ=አንድም ኋላ መ
 ተን ተነሥተን ልናመሠግንህ
 ፈቃድህ እንደሆነ፤ዛሬም በሕ
 ይወተ ሥጋ ሳለን እናመሰግ
 ንህ ዘንድ ፈቃድህ ይሁን በ
 ሉኝ=ከማሁ ማንኛ አንድም
 መላእክት በሰማይ አመስግነ
 ውህ ያው ምስጋናው ምግብ
 ሆኑዋቸው እንዲኖር =

፲፩
፲፩

ከማሁ በምድር ሲሳየን ዘለለዕ
 ለትን ሀበነ የም =
 ዘፍጥ ጽጌ ጽ ምላ ጸ ጽ ጸጢዋ
 ጸ ጽ ግር ይስ ፲፪ ም =ለኛም
 በዚህ ዓለም ሳለን የዕለት ም
 ግባችንን ስጠን በሉኝ=በዚህ
 ም መጸሕፍት ተብብረውበታ
 ል=ያዕቆብ በኦፊት እምከመ ረ
 ኩብኩ እክለ ዘክበልዕ ወልብሰ
 ዘአትኤረዝ ደከውነኒ እግዚአ
 ብሔር አምላኪየ ብሏል=ጳው
 ሎስም እምከመ ረከብነ ሲሳየ
 ነ ወአራዘን የእክለነ ብሏል =
 ፫ቱ ምዕትም በሕንፃ መነኮሳ
 ት ኢትኩን መፍቀሬ ወርቅ ወ
 ብሩር ዘእንበለ በእምጣን ዘየ
 አክል ለሕይወትክ ለሲሳይክ ወ
 ለአራዝክ በአቅም ብለዋል =
 ግር ይስሐቅም እመቤ ዘተር
 ፈ እምፍቅድ ዕለትክ ሀቦ ለነ
 ዳይ ብሏል=ለፍጹማን የሆነ እ
 ንደሆነ በቀሙ የዕለት ምግብ
 ነው=ለሰብአ ዓለም ላን ያመ
 ት ልብስ ያመት ምግብ ዘር
 አስቀርቶ የቀረውን መስጠት
 ነው=አንድም ሥጋህን ደም
 ህን ንስሐን ትምርትን ሃስበ
 ጸሎታችንን ስጠን በሉኝ =
 ፲፪ ጎድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ
 ንሕነኒ ንጎድግ ለዘክበሰ ለነ=
 ፲፪ እኛም የበደለንን ይቅር እንል
 ዘንድ በደላችንን ይቅር በለን
 በሉኝ=ይህማ ማስተላለክ አይ
 ሆንም ቢሉ አይሆንም ሰው
 ይቅር ማለቱ እኔንም እግዚአ
 ብሔር ይቅር ያለኛል ብሉ
 ነውና=አንድም ከአኃው አን
 ዱ ተነሥቶ አብሐኒ ከመ
 አወስክ አሐዶ ቃለ ሳዕል አቡ

የማቴዎስ ወንጌል።

ነዘበሰማያት አላቸው። አባሕ ናክ ንብብ አሉት፤ ረስየነ ያለ በት ነው ብሏል። ይቅር ማለቱ ቅሉ ያላንተ ፈቃድ አይሆንም ሲል።

፲፫ አታበአን እግዚአ ውስተ መንሱት።

፲፪ አቤቱ ወደ ኃጢአት ወደ ክህደት ወደ መከራ ወደ ገሃነም አታግባን ቡሉኝ። አላ አድንኝ ወባልሃን እምኩሉ እኩይ። ከኃጢአት ከክህደት ከመከራ ከገሃነም አድንን እንጂ። እስመ ዘአክ ይእቲ መንግሥት መንግሥተ ሰማይ ገዙብህ ናትና፤ ኃይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም። ከሃለኒት ጌትነት ለዘላለሙ ገንዘብህ ናትና። አሜን በውነት።

፲፬ እስመ ለእመ ኃይማኖት ለሰብእ አበሳሰሙ የኃይማኖት ለክመኒ አበሳክሙ አቡክሙ ሰማያዊ። ሲራክ ጽፎ ሮ፩ ፩፡፱ ማቴ ፲፮ ሠፍ ማር ፲፩ ጸፎ

፲፭ እናንተ ይቅር ብትሉ ሰማያዊ አባታችሁ የናንተንም ኃጢአት ይቅር ይላችኋልና ይቅር ይላችሁ ዘንድ ይቅር በሉ።

፲፮ ወእመሰ አኃደግሙ ለሰብእ አበሳሰሙ ለክመኒ አደኃይማኖት አበሳክሙ አቡክሙ ሰማያዊ።

፲፭ የሰውን ኃጢአት ይቅር ብትሉ ግን ሰማያዊ አባታችሁ ይቅር ይላችሁ ዘንድ ይቅር በሉ አንድም ይቅር ብትሉ ይቅር ይላችኋል ይቅር ብትሉ ይቅር ይላችሁ

ሁም። አብዝታችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበረና አጭር ጸሎት ጨካችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበርና የሕሊና ጸሎት ቋሚ ለንግግ ረድ ደንገጽር ሲቆሙ ሲቀመጡ ሲተኙ ሲነሱ በጌቱ ገዜያት የሚጸልዩት አጭር ጸሎት ሠራልን። እንዲህ ግን ስለሆነ ከጸጅ መጸሐፍት ያለ ፎት ነገር አለበት ሃይማኖት ተስፋፋቅር ትሕትና ጸሎት። ሃይማኖት ያላዩትን እግዚአብሔርን አቡን ማለት። ተስፋ ትምጽ እመንግሥትክ ማለት። ፍቅር ለነብሎ አንዱ ላንዱ መጸለይ። ትሕትና ቅዱሳን ከበቁ ቤኋላ ጎድግ ለነ አበሳኝ ማለት። ጸሎት መላው ጸሎት ነው።

፲፮ ወሰበ ትጸውሙ አትኩሉ ከመ መደልዋን።

፲፯ በምትጸውበት ጊዜ እንደ ግብዞች አትሁኑ። እስመ እሙንቱ ይትመጽልዉ ወደቂጽፋ ገጸሙ ወያማስኑ። እነዚያ ፈታቸውን አጠውልገው ግንባራቸውን ቋጥረው ሰውነታቸውን ለውጠው ይታያሉና። ከመ ያእምር ሰብእ ከመ ጸሙ። እንደ ጸሙ ሰው ያውቅላቸው ዘንድ። አማን እብልክሙ ነሥኡ ሐሣቶሙ፤ ነሥኡ ቢል የወዲህኛውን ውዳሴ ከንቱ አገኙ። ኃንቱ ቢል የወዲያኛውን ዋጋቸውን አጡት ብዬ በውነት እነሳራችኋለሁ።

፲፰ ወእንትሙሰ ሰበ ትጸውሙ ቅብሱ ርእሰክሙ።

፲፯ እናንተስ በምትጸውበት ጊዜ ራሳችሁን ተቀቡ። ወሕጽቡ ገጸክሙ። ፈታችሁን ታጸቡ የተቀቡ የታጠቡ እንዳይታወቅበት አይታወቅባችሁ ሲል ነው። ይህስ በጌታ ጸም ነው በጸመ ፈቃድ ቢሉ። በጸመ ፈቃድ ነው እንጂ። በጌታ ጸምግ ምን ውዳሴ ከንቱ አለበት። ይኸውስ በከተማ ነው በገዳም ቢሉ በከተማ ነው እንጂ። በገዳምግ ምን ውዳሴ ከንቱ አለ ይህም ሊታወቅ ዳንኤል እምእሙ በእኩ ገዳመ ሱሳ አግርገ ቅብሶ ዲበ ርእሰየ ወእቦእ ሥጋ ወወያኔ ውስተ አፋየ ብሏል። እንደም ቅብሶ። ፍቅርን ያዙ። ቅብሶ አይርኝቀ ቅብሶ ፍቅረ ደቂቀ እንላ እመሕያው እንዲል። ወሕሶቡ ንጽሕናን ገንዘብ አድርጉ። እንደም ቅብሶ ትሕትናን ያዙ። ወሕጽቡ ገጸክሙ። በእንብኝ ንስሐ ታጸቡ።

፲፰ ከመ አያእምር ሰብእ ከመ ጸምክሙ።

፲፱ እንደ ጸማችሁ ሰው እንዳይውቅባችሁ። ዘእንበሉ አቡክሙ ማእምረ ኅቡት። ሁሉን መርምሮ ከሚያውቅ ከሰማያዊ አባታችሁ ዝቀር ሰማያዊ አባታችሁ ነው እንጂ። ወአቡክሙ ዘደረእየክሙ በኅቡሶ የዓሥየክሙ ከሁተ። ጉባኤውን ከሻችሁ ተሰውራችሁ ስትጸሙ ተሰውሮ የሚያያችሁ ሰማያዊ አባታችሁ በጸድቃን በመላእክት ቤኅኅአን

ወንጌል ዘግቴዎስ ።

በአጋንንት መካከል ዋጋችሁን ይሰጣችኋል።

፲፱ ሊትዝግቡ ለክሙ መዝገበ ዘ በምድር ኅብ ይበሊ ወደማስን። አንቀጸ ምጽዋት ነው። በመካከል። አንቀጸ ጸምን አንቀጸ ጸሎትን አግብቶበት ነበረና አሁን አመጣው ስለ ሶስት ነገር

፲፱ ያመጣዋል። እሁሉን ነጻያን ኪብሉት ብለው አኑረውት ነቀዝ ቢበላው። ልብሱን ነጻያን ኪብሉት ብለው አኑረውት ነቀዝ ቢበላው። ልብሱን ነጻያን ኪብሉት ብለው አኑረውት ብል ቢበላው ምቀኝነት ነውና። ዳግመኛ ለክፉ ጊዜ ይሆነኛል ብሎ ማኖር አግዟል። ለብሔር ን ከዳተኛ ማድረግ ነው። በገዢ ናብ አብቅሎ በፀሐይ አብስሎ አይመጣኝም ማለት ነውና። አንድም ምንም እጅ እግር ባያወጡለት ገንዘብ ማኖር ጣያት ማኖር ነውና። ጎልፈት ጥፋት ያለበትን ምድራዊ ድልብ አታድልቡ።

ኅብ ዓፄ ወቀሩንቀሄ ያማስኖ ። ብል የሚበላውን ነቀዝ የሚያበላሽውን ውኅበ ሠረቅት ይከርዩ ወይ ሠርቅዎ።

ሌቦች ናሱን አፍርሰው ግድ ግዳውን ምሰው የሚወስዷት ን ከሚወስዷት ቦታ አታድልቡ።

፳ ዝግቡ ለክሙ መዝገበ ዘበሰማ ያት ኅብ ኢይበሊ ወኢይማስን። ሉኦ ፲፱፡፴፫፡፩ ጢሞ ፮ ፲፱

፳ አላ ያለበት ነው። ጎልፈት ጥፋት የሌለበትን ሰማያዊ ድልብን አድልቡ እንጂ።

ውኅበ ኢያማስኖ ዓፄ ወቀሩን ቀላ።

ብል የማይበላውን ነቀዝ የማያበላሽውን።

ውኅበ ሰረቅት ኢይከርዩ ወኢ ይሰርቅዎ።

ሌቦች ናሱን አፍርሰው ግድ ግዳውን ምሰው የማይወስዱትን ከማይወስዱበት አድልቡ እንጂ።

፳፩ እስመ ኅብ ሀሎ መዝገብክሙ ህዩ ይሄሉ ልብክሙኒ።

፳፩ ገንዘባችሁ ካለበት ዘንድ ልቡ ናችሁ ከዚያ ይኖራልና። አንድም። ሊትዝግቡ ብለህ መልስ ውዳሴ ከንቱ ያለበትን ምጽዋት አትመጽውቱ ዘይበሊ ውዳሴ ከንቱ የሚያስቀርባችሁን ውኅበ ሠረቅት። አጋንንት በውዳሴ ከንቱ የሚያስቀርባችሁን አላ ያለበት ነው። ውዳሴ ከንቱ የማያስቀርባችሁን ውዳሴ ከንቱ የሌለበትን ምጽዋት መጽውቱ እንጂ። አጋንንት በውዳሴ ከንቱ የማያስቀርባችሁን ምጽዋታችሁ ካለበት ልቡ ናችሁ ከዚያ ይኖራልና። እስመ ዘይገብራ ለሠናይኑ ይሰፈዋ ለሠናይት እንዲል።

፳፪ ማኅቶቱ ለሥጋክ ዓይንክ ውለቱ ። ሉቃ፡፲፩፡፵፱ ።

፳፪ የሥጋህ ፋና ዓይንህ ነው ማለት የሥራህ መከናወኛ ዓይንህ ነው።

ወእምክመ ዓይንክ ብሩህ ውለቱ ኩሉ ሥጋክ ብሩሃ ይከውን። ዓይንህ ብሩህ የሆነ እንደሆነ አካልህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል ዓይንህ የቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል

፳፫ ወእመሰ ዓይንክ ሐማሚ ውለቱ ኩለንታክ ጽልመተ ይከውን ዓይንህ የሚታመም የሆነ እንደሆነ አካልህ ሁሉ ጨለማ ይሆናል ማለት ዓይንህ ግን ያልቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል። ወሶበ ብርሃን ዘላዕሌክ ጽልመት ውለቱ ጽልመትክ እፎ ይከውነክ።

ባንተ ያለ ብርሃን ጨለማ ከሆነ ጨለማህ እንደምን ይሆን። በተፈጥሮ የተሰጠህ ዓይንህ የታመመ ከሆነ ጨለማ እንደምን ይጸናብህ ይሆን። አንድም ጽልመትክ እፎ ብርሃን ይከውነክ። የታመመው ዓይንህ እንደምን ያይልሃል። አንድም ማኅቶቱ ብለህ መልስ የሥራህ መከናወኛ አእምሮ ጠባይ ፅህ ነው ወእምክመ ዓይንክ። አእምሮ ጠባይ ፅህ የቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል ወሶበ ብርሃን። አእምሮ ጠባይ ፅህ ያልቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል በተፈጥሮ የተሰጠህ አእምሮ ጠባይ ፅህ ያልቀና ከሆነ ፍጻሜ እንደምን ይጸናብህ ይሆን አንድም ጽልመትክ ያልቀና አእምሮ ጠባይ ፅህ እፎ ብርሃን ይከውነክ። እንደምን መክበሪያ መጽደቂያ ይሆንሃል። አንድም የሥራህ መከናወኛ ምጽዋትህ ነው። ምጽዋትህ ውዳሴ ከንቱ የሌለበት እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል። ምጽዋትህ ግን ውዳሴ ከንቱ ያለበት እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል ወሶበ ብርሃን ካንተ የሚሰጥ ም

ወንጌል ዘግቲዎስ

ጸዋትህ ውዳሴ ከንቱ ያለበት
 ከሆነ ፍፃሜ እንደምን ይጻፍብህ
 ይሆን = እንደም ጽልመትከ ው
 ዳሴ ከንቱ ያለበት ምጽዋትህ
 እፎ ብርሃን ይከውኑኝ እንደም
 ን መከበሪያ መጽደቂያ ይሆ
 ንሃል = እንደም የሥራህ መከ
 ፍወኛ ኤጲስቶላስህ ነው =
 ኤጲስቶላስህ የቀና እንደሆነ
 ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል =
 ኤጲስቶላስህ ግን ያልቀና እ
 ንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይ
 ሆናል፤ ኤጲስቶላስህ ግን ያ
 ልቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ
 ያልቀና ይሆናል። ወሰበ ብር
 ሃን ባንተ የተሾመ ኤጲስቶ
 ላስህ ያልቀና ከሆነ ፍፃሜ እ
 ንደምን ይጻፍብህ ይሆን = እንደ
 ም ጽልመትከ = ባንተ የተሾ
 መ ኤጲስቶላስህ እፎ ብርሃ
 ኑ ይከውኑኝ እንደምን መከበ
 ሪያ መጽደቂያ ይሆንሃል =

ጸ። ኢያክል ፩፡ ገብር ተተንዮ ለ
ጸኢ አጋፅነት። ከፍለን መጽ-
ውተን ከፍለን ብናናር ምነዋ
ትሉኝእንደሆነ። ሉቃ፡ ፲፯፡ ፲፫።
ጸ። አንድ ባሪያ ለሁለት ጌታ መ-
ገዛት አይቻለውም።

በዚ አንድ ባሪያ ለሁለት ጌታ መ
ገዛት አይቻለውም።

ወእመክከሰ ፩ደ ይጸልእ ወከ
ልዎ ያረቅር

ይህም በይሆን ግለት እገዛለሁ
ም ቢል አንዱን ይጸገል አን
ዱን ይወዳል፤ ወእመ አኮ ለ
አሐዱ ይትኢዝዝ።

ያፈቅር ያለውን ይትከዝዝ ይ
ይጸልዕ ያለውን ኢይትከዝዝ
አለ ሳንዱ ይታዘዛል ለአንዱ
አይታዘዝም እንጂ ሐተታ፣ አን
ዱ ቆላ ውረድ ሲለው አንዱ
ደጋ ውጣ ቢለው ከሁለት ይ

ሆናል፤ አዩሆንም ሲል ።
ኢትክሉኬ ተቀንዶ ለአገዛዚ
ብሔር ወለንዋይ ፡
እንደዚህም ሁሉ እናንተም ለ
እግዚአብሔርና ለገንዘብ መገ
ዛት አይቻላችሁም። ወለንዋይ
ባለው ወለግሞ ያላል ጥሪ ።
አኔ በአንተዝ እብለክሙ ኢትተ
ክዙ ለነናሰክሙ ዘትበልፅ ወ
ዘትሰትዩ ወኢለሥጋክሙ ዘት
ለብሱ። መዝ 98 አኔ ሉቃ 18
አኔ ሬልፉ 8 ፤ ። ሐ ጢሞ 8 2
። ሐ ጥሪ 2

ጽፎ ስለዚህ ነገር ለነፍሳችን ምን
እንበላለን ምን እንጠጣለን ለ
ሥጋችን ምን እንለብሳለን ብ
ላችሁ አታስቡ መብል መጠ
ጥን ለነፍስ ሰጥቶ ተናገረ የ
በሉት የጠጡት ደም ይሆናል
በዚህ ምክንያት ነፍስ ከሥጋ
ጋራ ተዋህዶ ትኖራለችና። እ
ስመ ነፍስ ተጋደር በደም እ
ንዲል ልብስን ለሥጋ ሰጥቶ
ተናገረ ምንም የምታፍር ነፍስ
ብትሆን አጊጸ ከብር የሚታይ
ሥጋ ነውና።

እኩሁ ነፍስ ተፃጽብ እምሲሲት
ምግብ ከመስጠትግ ነፍስን እ
ምኃበ አልቦ አምጥቶ መፍ
ጠር ጭንቅ አይሆንምን።
ወሥጋ የፃጽብ እምልብስ።
ልብስ ከመስጠትግ ሥጋን ከ
ፊቱ ባሕርያት አዋህዶ መፍ
ጠር ጭንቅ አይሆንምን፤ ነፍስ
ን እምግብ አልቦ አምጥቼ ሥ
ጋን ከፊቱ ባሕርያት አዋህጀ
የፈጠርኋችሁ ለናንተ ምግብ
ልብስ እንደምን እነሣችኋለሁ
ለግለት እንዲህ አለ። አንድም
እኩሁ ብለህ መልስ። ለናንተ ም

ጽጌ ነጽፋ አዕዋፈ ሰማያ አለ አ.ያ
ዘርው ወአለ ኢየሳርፋ ወኢያ
ሰተጋብኡ ውስተ አብያት ወአ
ቡከሙ ሰማያዋ ይሰላዮሙ።

አጼ ከፍለን መጽውተን ከፍለን ካ
 ላኖርን ምን እንመገባለን ትሉ
 ኝ እንደሆነ ዘር መከር የሌላ
 ቸውን በጎታ በጎተራ በሪቅ የ
 ማይሰበስቡን ሰማያዊ አባታች
 ሁ የሚመግባቸው አዕዋፍን
 እዩ ማለት አዕዋፍን አብነት
 አድርጉ። ከመ ኢይዘርዑ ይላ
 ል ዘር መከር እንደሌላቸው በ
 ጎታ በጎተራ በሪቅ እንዳይሰ
 በስቡ ሰማያዊ አባታችሁ እ
 ንዲመግባቸው ዕውቁ።
 አኩህ አንትሙ ፈደፋደ ትኑ
 ይስዎሙ።

ዐንጌል ዘማቴዎስ ።

ለኒያማ እንዴታ ትሉኝ እንደ ሆነ ከተፈጥሮተ አዕዋፍማ ተ ፈጥሮተ ሰብእ አይበልጥምን ለ ኒያ ምግብ የሰጠ ለናንተ ይነ ሣችኋል ለማለት እንዲህ አለ ታሪክ። እንደ ሁለት መነኮሳት ይኸን ይዘው በተባሕትዎ ሁነ ው በረኃብ በጽምዕ የሚያል ቁ ሁነዋል። ኋላ መልአክ እለ ኢይዘርኡ አለ እንጂ እለ ኢ ይሰርሩ አለ አላቸው ከዚህ በ ኋላ ተግባረ እድ ይዘው ራሳ ቸውን ረድተው የሚኖሩ ሁነ ዋል። ከአባ ስልዋኖስ ገዳም እ ንደ ገባ መነኮሴ እንደምን ሁ ናችሁ ትኖራላችሁ አላቸው ተ ግባረ እድ ይዘን እንኖራለን አሉት፤ እናንተስ ወንጌላውያን ም አይደላችሁ ጌታ በወንጌል ነጽሩ አዕዋፈ ሰማይ ቢል አ ላቸው። ይህ ነገሩ ሲሳሳብ ከአ በ ምኔቱ ደረሰ እናንተ ሥራች ሁን አትተው ለሱም የሚሻ ውን መጽሐፍ ስጡት ይመል ከት አላቸው። ቦታ መጣፍ ሰ ጥተውት ሲመለከት ዋለ፤ ም ግብ የሚመገቡ በደወል ነው ና፤ ደወል አትምቱ ጊዜያት አ ይታችሁ ተመገቡ አላቸው። ጊ ዜያት አይተው ተመግበው በ የበዓታቸው ሔዱ። ይጠሩኛል ብሎ በያይ የማይጠሩት ሆነ ተደሩት አኃው እያለ እሱ ካ ለበት ሂደ፤ እው ተደሩ አለው በሀገራችሁ እንግዳ አኑሮ መ ብላት ሥራትን ነው አለው፤ አንተማ መንፈሳዊ ነህ አትሻ ውም ብለን እኛ ሥጋውያኑ ተ መገብነው አለው፤ አባቴ አላ በጀሁም ብሎ እነሱን መስሎ

የሚኖር ሁኑዋል። አንድም ነጽ ሩ ብለህ መልስ ዘር መከር የ ሌላቸውን ሰማያዊ አባታችሁ የሚመግባቸው እስራኤልን አ ብነት አድርጉ። እንዲመግባቸ ው ዕወቁ። እስራኤል ልብስህ አላለቀ በትርህ አልወደቀ እን ዲሉ፤ ከውቂያኖስ በደመና አ ይበት ተቋጥሮ በነፋስ ወደል ጋዝ ተጭኖ መጠኑ ድምብላል አህሎ መልኩ በረድ መስሎ ወእንዘ የኃድግ ህቦ ይላል የ ውርጭ ገበታ ሲነጠፍ እየዘነ መላቸው ፃ ዘመን መናውን ተ መግበዋል።

አኮኑ አንትሙ ትሄይስዎሙ። ለኒያማ እንዴታ ትሉኝ እንደ ሆነ። በዘመነ ብሉይ ከነበሩ ከ ኒያማ በዘመነ ሐዲስ ያላችሁ እናንተ ትበልጡ የለምን፤ ለኒ ያ የሰጠሁ ለናንተ እነሣችኋለ ሁ ለማለት እንዲህ አለ። አን ድም ነጽሩ ብለህ መልስ ትን ቢት ያልተነገረላቸውን ሱባዔ ያልተቂጠረላቸውን ሰማያዊ አ ባታችሁ ሥጋውን ደሙን የሚመግባቸው አሕዛብን አ ብነት አድርጉ እንዲመግባ ቸው ዕወቁ። ለኒያማ እንዴታ ትሉኝ እንደሆነ ትንቢት ካል ተነገረላቸው ሱባዔ ካልተቂጠረ ላቸው ከአሕዛብማ ትንቢት የ ተነገረላችሁ ሱባዔ የተቂጠረ ላችሁ እናንተ የምትበልጡ አ ይደለምን።

መኑ እምኔክሙ በተክዘ ዘያክ ል ወስኮ በዲበ ቆሙ አሐደ እመተ።

በዚያውስ ላይ ራሳችሁንማ አ ስባችሁ ታሳድሩ ዘንድ ከናን

ተ ወገን አጠርሁና ልርዘም ብሎ በቁመቱ ላይ ከንድ ሙሉ ቁመት መጨመር የሚቻለው ማነው። እንደዚህም ሁሉ በቃ ሁ ነቃሁ ብሎ ሥልጣን ከሆነ ትን ለራሱ ገንዘብ ግድረግ የሚቻለው ማነው።

ወበአንተ ዓራዝኒ ምንተኑ ት ሔልዩ።

የልብስንስ ነገር ለምን ታስባላ ችሁ።

ርእዩ ጽጌያተ ገዳም ዘከመ ይ ልሕቁ ኢይፃምዉ ወኢይፈ ትሉ።

ሳይደክሙ ሳይፈትሉ እንዲያ ድጉ ማለት ገዳማት ዕፀዋትን ዕፀዋት ጽጌያትን ጽጌያት መ ወደድን አጊጸው እንዲኖሩ ዕ ወቁ።

አብላክሙ ከመ ሰሎሞን ጥቀ ኢላብስ በኩሉ ከብሩ ከመ ጆ እምእሉ።

ሰሎሞንስ እንኳ በዚያ ሁሉ ባ ለጸዓነቱ ከጽጌያት እንዳንዱ አ ለበሰም ብዬ እንዳለበሰ እነግ ራችኋለሁ። ሐተታ አበባ ያለ በት ሐረግ የተሳበበት ወርቀ ዘቦ ግምጃ ያለብስ አልነበረም ቢሉ የሱ የባሕርዩ አይደለም የእሳቸው ግን የባሕርያቸው ነ ውና፤ እሱ እነዚያን አብነት አ ድርጎ ነው፤ እነዚያ ግን እሱን አብነት አያደርጉምና። በኩሉ ከብሩ ማለቱ ብዕልን ካንተ በ ፊት እንዳልተነሣ ካንተም በኋ ላ እንዳይነሣ አድርጌ ሰጥቼሃ ለሁ ብሎ ታልና፤ አንድም ወበ እንተ አራዝኒ ብለህ መልስ የልጅነትን ነገር ለምን ታስባ ላችሁ ትንቢት ያልተነገረላቸ

የግቴዎስ ወንጌል።

ው ሱባዔ ያልተቋቋመ ላቸው ልጅነትን ያገኙ አሕዛብን አብነት አድርገው አብላከው ከመሰሉዋን አስረኩልን በመካብባቸው ሰሎሞን አላቸው አስረኩልስ እንኳ በዚያ ሁሉ ትንቢት በዚያ ሁሉ ሱባዔ ከአሕዛብ እንዳገኙ ልጅነትን አላገኙም ብዬ እንዳላገኙ እነገራችኋለሁ።

፳ ወናሁ ሣዕረ ገዳም ዘዮም ሀሉ ወጌሠመ ውስተ ዕቶነ እሳት ይትወደደ ወእግዚአብሔር ዘከመዝ ያለብሰ።

፳፩ የሚያስተምርበት ደጋ ነው ቢሉ ነገ በቂላ መንደሩ ዐዐተ ክረምት ነው ቢሉ ነገ በበጋ መንደሩ የሚነድ ሣዕረ ገዳምን ዛሬ በልምላሜ የሚያኖር እግዚአብሔር።

እር እንከ ፈድፋዶ ኪያክመ አሕፁዓን ሃይማኖት፤

እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ ለናንተም እንደምን ልብስ ምግብ ይነሣችኋል፤ ወለእመ ኮነ ሥርወ ጽጌ ይላል፤ በሉቃስ ሥርወ ጽጌ ዛሬ በልምላሜ የሚኖር ከሆነ ኋላ በቂላ መንደሩ የሚነድ ከሆነ እግዚአብሔርም እንዲህ በልምላሜ የሚያኖረው ከሆነ። እር ኪያክመ አንድም ወናሁ ሣዕረ ገዳም ብለህ መልስ። ዛሬ በተደላ የሚኖር ኋላ በገሃነም ፍጻ የሚቀበል አይሁዳዊን በተደላ የሚኖር እግዚአብሔር እር ኪያክመ። አንድም አይሁዳዊ ዛሬ በተደላ የሚኖር ከሆነ ኋላ በገሃነም ፍጻ የሚቀበል ከሆነ እግዚአብሔር ይህንን በተ

ደላ የሚያኖር ከሆነ እር ኪያክመ። እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ እናንተንም እንደምን ቸል ይላችኋል፤

፳፪ ኢትዮጵያውያን እንከ እንከ ብሎ ምንተ ንበልዕ ወምንተ ንሰቲ ወምንተ ንትከደን።

፳፫ ምን እንበላለን ምን እንጠጣለን ምን እንለብላለን ብላችሁ አታስቡ።

፳፬ እስመ ዘንተሰ ዙሉ አሕዛብ ዓለም ዘአፍአ የኅሥሥዎ።

፳፭ ይህንስ ሁሉ ከምግባር ከሃይማኖት በአፍአ ያሉ አሕዛብ ይሹታልና።

፳፮ ወለክመስ የአምር አቡክመስ ሰማያዊ ከመ ተፈትዱ ዘንተ ዙሉ።

ለናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንድትሹት ያውቅላችኋል ግለት አውቆ ይሰጣችኋል።

፳፯ አንትመስ ጎሡ መቅድመ መንግሥቱ ወጽድቆ።

፳፰ እናንተስ አስቀድሞ ሃይማኖትን ምግባርን ሹ። አንድም፤ ልጅነትን መንግሥተ ሰማያን ሹ።

ወገንቱ ዙሉ ይትወሰከክመ። ይህስ ሁሉ ግለት የዚህ ዓለምስ ነገር ሁሉ በራት ላይ ዳረጎት እንዲጨመር ይጨመርላችኋል።

፳፱ ኢትዮጵያውያን ለጌሠም።

፳፻ ለነገ አታስቡ ግለት ለነገ ይሆናል ብላችሁ አታሳድሩ። እስመ ጌሠምስ ትሔሊ ለርእሳ ነገ ለራሱ ያስባል ግለት የነገውን ነገ ታስቡታላችሁና። የአክላ ለዕለት እከያ ወሥረኃ።

የዕለት ገረ ጋረ ይበቃታል። የበጎ ገር የበጎ ጋር። አንድም ኢትዮጵያውያን እያልክ መልስ። ለነገ ያጸናናል ብላችሁ አብዝታችሁ አትመገቡ። የነገውን ነገ ትመገቡታላችሁና። አንድም ነገ እንናዘዘዋለን ብላችሁ ኃጢአታችሁን አታሳድሩ የነገውን ነገ ትናገሩታላችሁና። የነገውንስ ነገ ትናገሩታላችሁ።

በእንተ ትእዛዛት።

ምዕራፍ ሄቱ።

፩ ኢትዮጵያውያን ከመ ኢትዮጵያውያን ሉቃ፤ ጳጳሩ ጳጳሩ።

፪ አንቀጽ መምሕራን ነው። እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ ማለት ንጹሐን ሳተሆኑ አትፍረዱ። እስመ በዙንኔ ዘኩነንክመ ትትኩነኑ አንትመ። ማር ፱፤ ፳፱፤ ንጹሐ ሳተሆኑ ብትፈርዱ ይፈርዳችኋልና። ይህስ አይደለም ሰማያዊ ኢካን ንጹሐ በቅድሚያ ያላል ብሎ ሳትሾሙ አትፍረዱ ተሾሞ መፍረድ እንዲገባ ሙሉ በሰለጻድ ኢያሱ በአካን፤ ቅዱስ ዲጥርስ በሐናንያ ቅዱስ ዲጥሎስ በበርያሱስ ፈርዶዋል። እስመ በዙንኔ ዘኩነንክመ ትትኩነኑ አንትመ ሳትሾሙ ብትፈርዱ ይፈረዳችኋልና።

ወበመስፈርት ዘሰፈርክመ ይሰፍሩ ለክመ።

በሰፈረችሁበት ይሰፍሩላችኋልና። በሰፈርህበት ላዳን በመዛንህበት ሚዛን እንዲሉ።

፫ ለምንት ትሬኢ ኃሠረ ዘውስ

ወንጌል ዘማቴዎስ =

ተዓይነ ሲጽክ ወሠርዌ ዘውስተ ዓይነክ ኢትጌጽር።

ባንተ ዓይነ ያለ ሠረገላ ያታይ በወንድምህ ዓይነ ያለ ጉድፍ ለምን ታያለህ።

ኢታቤይንት።

አታስተውልም።

ወእር ትብሉ ለእኩክ ኅድገኒ አውፅእ ኃሠረ እምራት ዓይነክ ወንድምህን ባንተ ዓይነ ያለ ጉድፍ ተወኝ ላውጣልህ ለምን ትለዋለህ።

ወናሁ ኢትሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዓይነክ።

ባንተ ዓይነ ያለውን ሠረገላ ያታይ።

አመደልው ቅድመ አውፅእ ሠርዌ እምራት ዓይነክ።

አንተ ግብዝ አስቀድመህ ባንተ ዓይነ ያለ ሠረገላን አውጽ ወእምዝ ትሬኢ ለአውፅእ ሐሠር ዘውስተ ዓይነ እኩክ።

ከዚህ በኋላ በወንድምህ ዓይነ ያለውን ጉድፍ ላውጣልህ ትለዋለህ እንድታወጣለት ትሆናለህ። ምንተ ትጌጽር ብለህ መልስ በወንድምህ ልፍረድብህ እንደምን ትለዋለህ አንተ እንዲፈረድብህ ሁነህ ሳለህ አታስተውልም፤ ወንድምህን ተወኝ ልፍረድብህ እንደምን ትለዋለህ ባንተ እንዲፈረድብህ ሁነህ ሳለህ። አንተ ግብዝ አስቀድመህ አንተ እንዳይፈረድብህ ሁን ከዚህ በኋላ ወንድምህን ልፍረድብህ ትለዋለህ፤ እንድትፈርድበት ትሆናለህ ሐተታ የወንድሙን ኃጢአት በጉድፍ የሱን በሠረገላ መስሎ ተናገረ የወንድሙን ኃጢአት የሚያውቀው በከፊል ነው የ

ሱን ግን መላውን ነውና ዳግ መኖ ልፍረድብህ በማለቱ ይፈረድበታልና። አንድም ኢትኩንት፤ ከጉባዔ ሳትውሉ ምሥጢር ሳታደላድሉ እናስተምራለን አትበሉ። እናስተምራለን ብትሉ ይፈረድባችኋልና። ወንድምህን ላስተምርህ እንደምን ትለዋለህ፤ አንተ ሳትማር አታስተውልም ወንድምህን ተወኝ ላስተምርህ እንደምን ትለዋለህ። አንት ሳትማር፤ አንት ግብዝ አስቀድሞ አንተ ተማር ዕወቅ። ከዚህ በኋላ ወንድምህን ላስተምርህ ቅለዋለህ እንድታስተምረው ትሆናለህ። አንድም ለራሳችሁ ጦር ሳይጠፋላችሁ ያርየሚጠፋበትን ግብር ለሌላው እናስተምራለን አትበሉ። ያርሳይጠፋላችሁ እናስተምራለን ብትሉ ይፈረድባችኋልና። ወንድምህን ያር የሚጠፋበትን ግብር ላስተምርህ ለምን ትለዋለህ ላንተ ያር ሳይጠፋልህ አታስተውልም። አንት ግብዝ አስቀድመህ አንተ ያር እንዲጠፋልህ ሁን። ከዚህ በኋላ ወንድምህን ያር የሚጠፋበትን ግብር ላስተምርህ ትለዋለህ እንድታስተምረው ትሆናለህ።

ኢተሀቡ ቅድሳተ ለከለባት። ማቴ ፳፩፡፳፪፤ ማር ፲፩፡፳፡፬ ሉቃ ፲፩፡፱፤ ዮሐ ፲፬፡፲፫፤ ያዕቆብ ፩፡፯።

የተቀደሰውን ለውሾች አትስጡ ማለት ኢትኩንት ካለንስ ብላችሁ ሥጋዬን ደሜን በአይሁዳዊነት ግብር ላለ ሰው አትስጡ።

ወኢትደዩ ባሕርየከሙ ቅድመ አገርው።

ዕንቋችሁንም በእሪያ ፊት አታነፉ።

ከመ ኢይኪድዎ በእገሪሆሙ። በእግራቸው እንዳይረግጡት። ወተመይጦሙ ይነጽሑክሙ። ተመልሰው ይጸሏችኋል። ሐተታ በሀገራቸው ቀን ዋዕዩ ፀሐይ ይጸናል። ሌሊት ዕንቁ ከተራራ ላይ አኑረው የሚጽፍ ሲጽፍ የሚያደን ሲያደን ያድራሉ እሪያ መልክ ጥፋ ነው ባጠገቡ ሲሔድ የገዛ መልኩን አይቶ ደንግጦ ሲሔድ ሰብሮት ይሄዳል፤ ዕንቁ የጌታ እሪያ የአይሁድ ምሳሌ። አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈረሰው ያን አያለ በገዛ ኃጢአታቸው ቢዘልፋቸው ጠልተው ተመቅኝተው ስቅለው ገድለውታልና። ከመ ኢይኪድዎ። እንዳይነቅፉት፤ ወተመይጦሙ። አማርኛችን ከማሪኖችሁ ኃይለ ቃላችን ከኃይለ ቃላችሁ እያሉ ተመልሰው ፍትሐ ርትዑ ሥላሴን ያስፈርዱባችኋልና። አንድም ኢተሀቡ እያለህ መልስ። ሃይማኖታችሁን ለመናፍቅ አትንገሩ ከመ ኢይኪድዎ። እንዳይነቅፉት። ወተመይጦሙ። አማርኛችን ከማሪኖችሁ ኃይለ ቃላችን ከኃይለ ቃላችሁ አንድ ነው እያሉ ይከራከሯችኋልና። አንድም መልስ። በተግባሩ ያገኛችሁትን ምሥጢር ላለበቃ ሰው አትንገሩ፤ ሰው ሲሆኑ ለዚህን ይበቃሉ እንዳያሏችሁ። ወተመይጦሙ። ተመልሰው ፍትሐ ርትዑ ሥላሴን ያስፈርዱ

የማቴዎስ ወንጌል

፩ ዳባችኋል። ስለሁ ወ
ይትወሀበከሙ።
የበቃውን ያልበቃውን በም
ን እናውቀዋለን ትሉኝ እንደ
፯ ሆነ ለምኑ ይሰጣችኋል።ሐተ
ታ እንደ ዮሐንስ ዘደማስቆ።
እንደ ድሜጥርስ የበቃና ያል
በቃ ለይተው ይሰጡ ነበር።
ኀሡ ወትረክቡ።
ኹ ታገኛላችሁ።
ጉድጉዱ ወይትረኃወከሙ።
እጅ ጽፋ ይከፈትላችኋል።
፰ እስመ ዙሉ ዘሰለል ይነሥእ።
፱ የለመነ ሁሉ ያገኛልና።ስለሁ
ለምነው ያገኙ ብዙ ናቸው ከ
ዚያው ግን አዳም።
ወዘሂ ኃሠሠ ይረክብ።
የሻም ያገኛልና፤ ኀሡ።ሽተው
ያገኙ ብዙ ናቸው ከዚያው ግ
ን ከቀደሙ ሰዎች አብርሃም
ከኋላ ሰዎች ሙሴ ጸሊም በፀ
ሐይ በስነ ፍጥረት ተመራምረ
ው አምነዋል።
ወለዘሂ ጉድጉደ ይትረኃዎ።
እጁን ለጸፋም ይከፈትለታልና
ጉድጉዱ ላለው እንደ ፈያታ
ይዘየማን።
፱ መኑ ውለቱ እምኔከሙ ዘይስ
እሉ ወልዱ ወዕብነ ይሁቦ።
፱ እኛ ለሌላው በጎ ነገር ስንለ
ምን በኛ ክፉ ነገር ቢደረግብ
ንላ ትሉኝ እንደሆነ ከናንተ
ወገን ልጁ ዳቦ የሚለምነው
አባቱ ደንጊያ የሚሰጠው ማ
ን አለ።አንድም ዕብነት ይሁቦ
ልጁ ዳቦ ቢለምነው ጥርሱን
ይስበረው ብሎ ደንጊያ ይሰ
ጠዋልን፤ ከዚያው ቅሉ ላይ
ላዩን ትቶ ልብ ልቡን ይሰጠ
ው የለምን።

፲ ወእመሂ ዓሣ ሰአሎ ወአርዌ
ምድር ይሁቦ።
፲ ከናንተ ወገን ልጁ ዓሣ የሚ
ለምነው አባቱ አባብ የሚሰጠ
ው ማን አለ።ዓርዌ ምድርኑ
ይሁቦ መርዙ ይግደለው ብሎ
አባብ ይሰጠዋልን።ከዚያው ቅ
ሉ አጥንት አጥንቱን ትቶ ሥ
ጋ ሥጋውን ይሰጠው የለም
በሉቃስ ወእመኒ አንቆቅሆ ሰ
አሎ አቅረበኑ ይሁቦ ይላል።
ልጁ እንቁላል የሚለምነው አ
ባቱ እምቧይ የሚሰጠው ማን
አለ።አንድም ልጁ እንቁላል
ቢለምነው አባቱ እንቧይ ይሰ
ጠዋልን፤ ከዚያው ቅሉ ቅር
ፍት ቅርፍቱን ትቶ አስኳል
አስኳሉን ይሰጠው የለምን።
፲፩ ወሶበ እንዘ እኩያን አንትሙ
ተአምሩ ሠናዩ ሀብተ ውሂበ
ለውሉድክሙ እፎ እንከ ፈ
ድፋደ አብከሙ ዘበሰማያት
ይሁቦሙ ሠናዩቶ ለእለ ይ
ስእልዎ።
፲፩ ከኛ ወገን እንዲህ የሚያደር
ግስ የለም ትሉኝ እንደሆነ፤ ዘ
አንትሙ እንዘ አንትሙ ይላ
ል።ለባሕርያችሁ ክፋት ጥመ
ት የሚሰማማችሁ ስትሆኑ እና
ንተ ለልጆቻችሁ በጎ ነገርን የ
ምታደርጉላቸው ከሆነ፤ቸርነት
የባሕርዩ የሚሆን ሰማያዊ አ
ባታችሁማ በጎ ነገርን ለሚለ
ምኑት እንደምን በጎ ነገርን ያ
ደርግላቸው ይሆን።
፲፪ ዙሉኬ ዘትፈቅዱ ይግበሩ ለ
ከሙ ሰብእ ከማሁ አንትሙ
ኒ ግበሩ ሎሙ።
፲፪ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምት
ወዱትን ሁሉ እናንተም አድ

ርጉላቸው እስመ ከማ
ሁ አሪትኒ ወነቢያ
ትኒ።
አሪት ነቢያት እንዲህ ብለዋል
ና፤ ባኡ ማንሻ።
፲፫ ባኡ እንተ ጸባብ አንቀጽ።
፲፭ አሪትም ነቢያትም ባኡ እንተ
ፀባብ አንቀጽ ብለዋልና ወደ
ፀባብ በር ግቡ በፀባብ መንገ
ድ ሂዱ።
እስመ ርሂብ አንቀጽ ወስፍሕ
ት ፍኖት እንተ ትወስድ ውስ
ተ ኃጉል።
ወደ ጥፋት የምታደርስ ሰፊ
በር ሰፊ መንገድ አለችና፤
ወብዙኃን እሙንቱ እለ ይበ
ውኡ ውስቲታ።
ወደርስዋ የሚገቡ ብዙ ናቸው
ጥቀ ፀባብ አንቀጽ ወጽዕቅት
ፍኖት እንተ ትወስድ ውስተ
ሕይወት።
፲፬ ወደ ሕይወት የምታደርስ እ
ጅግ ጭንቅ በር እጅግ ጭንቅ
መንገድ አለችና።
ወውኑዳን እሙንቱ እለ ይበ
ውአዋ።
ወደቧ የሚገቡ ጥቂት ናቸውና
ሰፊውን በር ሰፊውን መንገድ
ትታችሁ በፀባብ በር በፀባብ
መንገድ ሂዱ።ሐተታ።ሰፊ በር
ሰፊ መንገድ የተባለች አሪት
ናት ለእመ ዓቀብክ አሪተክ ት
በልዕ ከራሜ ከራሚክ ወደሰ
ፍሕ ማግበብተ ወይንክ ወት
ፊኢ ውሉደ ውሉድክ እስከ
ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ትላ
ለችና።ጠባብ በር ጭንቅ መ
ንገድ የተባለች ወንጌል ናት
ለዘሂ ፀፍዓክ መልታሕቲክ እን
ተ የማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታሂ

ወንጌል ዘግቴዎስ

ወለዘሂ አበጠከ አሐዶ ምዕራፈ
ሐር ምስሌሁ ወአብጽሕ ሎ
ቱ ቂተ ምዕራፈ ወለዘሂ ይፈ
ቅድ ይትግገልከ መልበሰክ ኅድ
ግ ሎቱ ከዳነከሂ ትላለችና።
አንድም ሰፊ በር ሰፊ መን
ጅ። የተባለ ፈቃደ ሥጋ ነው
ጠባብ በር ጠባብ መንገድ የ
ተባለች ፈቃደ ነፍስ ናት።
አንድም ሰፊ በር ሰፊ መንገድ
የተባለ ባለጸጋን መጽውት ድ
ኃን ጹም ማለት ነው። ጠባብ
በር ጠባብ መንገድ ባለጸጋን
ጹም ድኃን መጽውት ማለት
ነው። አንድም ዕዝራ ያያት መ
ንገድ ናት። የማና እሳት ወፀ
ጋማ ቀላይ ወኢታገምር ዘእ
ንበለ ኪደተ ፩ፉ እግረ ብእሲ
አንዲል። ያላንድ ጫማ የማታ
ስቆም መንገድ አይቷል፤ እሷ
ቅሉ በሕገ ነፍስ ካልሆኑ አት
ገባም ሲል ነው እንጂ በቁሙ
አይደለም። ከዚህም ጌታን የጻ
ድቃን ማነስ የኃጥአን መብዛ
ት አያሳዝነውም ጥቂት ዕንቅፋ
ያለው ብዙ ወርቅ ባለው ጥ
ቂት ወርቅ ያለው ብዙ ብር
ባለው ጥቂት ብር ያለው ብ
ዙ ብረት ባለው ጥቂት ብረት
ያለው ብዙ ሸክላ ባለው ጥ
ቂት ሸክላ ያለው ብዙ ደንጊ
ያ ባለው እንዳይቀና።

፲፭ ተግባራት እምሐሳውያን ኃቢ
ያት እለ ይመጽኡ ንቤከሙ
በአልባስ አባግዕ።

፲፭ የበግ ለምድ ለብሰው ማለት
እውነተኛች መስለው ከሚመ
ጡ ከሐሰተኞች ሃይማኖታው
ያን መስለው ከሚመጡ ከመ
ናፍቃን መንፈሳውያን መስለ

ው ከሚመጡ ከሥጋውያን
መምራን ተጠበቁ።
ወእንተ ውስጠሙስ ተኩላት
መሰጥ እሙንቱ።
በውስጥ ግን ነጣቂ ተኩላ ና
ቸው ማለት ቢመረምሯቸው
ግን ሰውን እየነጠቁ ወደ ገሃ
ኑም የሚያወርዱ ናቸው። በከ
መ ይሴ ኢዮብ የሚል አብ
ነት ይገኛል ተናግሮ ሳይጻፍ የ
ቀረ ነው።

፲፮ ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ።
እውነተኛ መሰለው የሚመጡ
ሐሰተኞችን ሃይማኖታውያን
መስለው የሚመጡ መናፍቃ
ንን መንፈሳውያን መስለው
የሚመጡ ሥጋውያንን መምህ
ራን በምን እናውቃቸዋለን ት
ሉኝ እንደሆነ በሥራቸው ታ
ውቋቸው አላችሁ።

፲፮ ይቀስሙሁ እምአስዋክ አስከለ
ወእምአሚከላ በለሰ።
በዚያውስ ላይ ሥራቸውን አ
ንሠራም እንጂ ትምርታቸው
ንማ ብንማር ምን ዕጻ ይሆናል
ትሉኝ እንደሆነ ከሾህ ፍሬን ከ
ደንደር በለሰን ይለቅማሉ ከመ
ናፍቅ መምር ሃይማኖትን ከ
ሥጋዊ መምር መንፈሳዊ ትም
ርትን ከሐሰተኛ መምር እው
ነተኛ ትምርትን ይማራሉን።
ከማሁኬ።

፲፮ መርዝ መርዝን ከሶ ከሶን እ
ንዲያፈራ። መናፍቅ መምር ከ
ሀደት ኑፋቂን ሥጋዊ መ
ምር ሥጋዊ ትምርትን ሐሰ
ተኛ መምር ሐሰትን እንዲያ
ስተምር።

፲፮ ኩሉ ዕፅ ሠናይ ፍሬ ሠናየ ይ
ፈራ።

ወይን ወይንን በለስ በለስን ያ
ፈራል። ሃይማኖታዊ መምር ሃ
ይማኖትን መንፈሳዊ መምር
መንፈሳዊ ትምርትን እውነተኛ
መምር እውነተኛ ትምርትን ያ
ስተምራል።
ወእኩይስ ዕፅ ፍሬ እኩየ ይ
ፈራ።
መርዝ መርዝን ከሶ ከሶን ያፈ
ራል። መናፍቅ መምር ከሀደትን
ሥጋዊ መምር ሥጋዊ ትምሕር
ትን ሐሰተኛ መምር ሐሰትን
ያስተምራል።

፲፮ ኢይክል ዕፅ ሠናይ ፍሬ እኩየ
ፈርየ።

፲፮ ወይን ከሶን በለስ መርዝን አያ
ፈራም። ሃይማኖታዊ መምር ከ
ሀደትን መንፈሳዊ መምር ሥጋ
ዊ ትምርትን አያስተምርም፤
ወኢዕፅ እኩይ ፍሬ ሠናየ ፈርየ
ከሶ ወይንን መርዝ በለስን አያ
ፈራም መናፍቅ መምር ሃይማኖ
ትን ሥጋዊ መምር መንፈሳዊ
ትምርትን አያስተምርም።

፲፱ ኩሉ ዕፅ ዘኢይፈራ ፍሬ ሠናየ
ይገዝምም። ማቴ ፲፫።

፲፱ በጎ ፍሬ የማያፈራውን እንጨ
ት ሁሉ ይቂርሙታል።
ወውስተ እሳት ይወድደዎ።
ከእሳትም ይጨምሩታል። አንድ
ም በኔ አምና በጎ ሥራ የማይሠ
ራውን ሁሉ ሥላሴ ነፍሱን ከ
ሥጋው ይለዩታል በገሃነም ፍ
ዳ ያጸኑበታል።

፳ ወእምፍሬሆሙስ ተአምርዎሙ
፳ ቢርቀው ቢያምረው ደገመው
አኮ ኩሉ ዘይብለኒ እግዚአ እ
፳፩ ግዚአ ዘይበውእ ውስተ መን
ግሥተ ሰማያት። ማቴ ፳፩ ፲፩
ሉቃ ፯ ፵፯።

የግቴዎስ ወንጌል

፳፩ ሁሉ አቤቱ አቤቱ ይልሃል እ
ሚገባውንስ የማይገባውንስ በ
ምን እናውቀዋለን ትሉኝ እን
ደሆነ፤ አቤቱ አቤቱ የሚለኝ
ሁሉ መንግሥተ ሰማያት አይ
ገባም። እኮ ዘይበውአ። የሚገ
ባ አይደለም።

ዘእንበለ ዘይገብር ፈቃዱ ለአ
ቡዩ ዘበሰማያት።
የሰማያዊ አባቲን ፈቃድ የሠ
ራ ይገባል እንጂ።

፳፪ ወብዙኃን ይብሉኒ በይእቲ ዕ
ለት እግዚአብሔር።

፳፫ በእለተ ምጽአት ብዙ ሰዎች
አቤቱ አቤቱ ይሉኛል።
እኩኑ በስምዝ ተነበይነ። ዘኅ፡ ፳
፬ ፲፯ በስምህ መጸእያ
ትን ተናግረን የለም ይሉኛል
አለ። በለም ከከብ ይሠርቅ
እምያዕቆብ ብሎ ተናግሯልና።
ወበስምክ አጋንንተ አውጸእ
ነ። ገብ ፲፱ ፲፱

በስምህ አጋንንትን ስናወጣ
አልነበርንም ይሉኛል፤ ደቂ
ቀ አስቂዋ ጋኔን ያወጡ ነበር።
ወበስምክ ኃይላተ ብዙኃን ገበርነ
በስምህ ፍጹም ታምራት ስና
ደርግ አልነበርንም ይሉኛል።
ይሁዳ ሙት እስከ ማንሣት ደ
ርሶ ነበርና።

፳፫ ወይአተ ጊዜ እብሎሙ ገሙ
ራ ኢየሱስ ከሙ ረኃቁ እም
ኔየ ኩልከሙ እለ ትገብሩ ዓ
መፃ። መዝ ፳፱ ማቴ ፳፭ ምላሽ
ሉቃ ፲፫ ፳፯።

፳፮ ያን ጊዜ ከቶ አላውቃችሁም
ዓመፅን የምትሠሩ ሁላችሁም
ከኔ ራቁ እላቸዋለሁ።

ሐተታ። ፈጥሮስ አላውቃችሁ

ም አይልም። ወለድኋችሁ ካድ
ኋችሁ እላቸዋለሁ።

፳፱ ኩሉኬ ዘይሰምዕ ዘንተ ቃልየ
ወይገብር ይመስል ብእሴ ጠ
ቢበ ዘሐነፀ ቤቶ ዲበ ኩኩሕ
ሉቃ ፯ ም፳ ሮሜ ፪ ፲፫ ያዕ ፩
፳፪።

፳፺ ይኸን የኔን ነገር ሰምቶ የሚ
ሠራው ሰው ሁሉ ቤቱን በጭ
ንጫ ላይ የሠራ ብልህ ሰውን
ይመስላል።

፳፻ ዘንሙ ዝናማት።

፳፻ ዝናም ዘንሙ።

ወውኅዙ ወሐይዝት።

ጎርፍ ጎረፈ።

ወነፍሐ ነፋሳት።

ነፋስ ነፈሰ።

ወገፍዕም ለውእቱ ቤት።

ያን ቤት እናናውጽሕ አሉት፡

ወኢወድቀ፡ አልተናወጸም

እስሙ ዲበ ኩኩሕ ተሣረረ

ከጭንጫ ላይ ተሰርቷልና ሐ

ተታ፤ እንደምን አድርገው ይ

ሠሩታል ቢሉ ዘይት ያፈሱበ

ታል ይላላል ያን እየቂፈሩ ይ

መሠርቱበታል ይጸናል። እንድ

ም ኩሉ ዘይሰምዕ ብለህ መ

ልስ። ይህን የኔን ቃል ሰምቶ

የሚሠራው ሁሉ ሃይማኖቱን

በበጎ ልቡና የያዘ ብልህ ሰው

ን ይመስላል። ዘንሙ ዝናማት

ከዓላውያን ነገሥታት ከዓላው

ያን መኳንንት የሚመጣ መ

ከራ ነው። ወውኅዙ ወኃይዝት

መከራ እቀበላለሁ ባለ ጊዜ ሕ

ዋሳቱ ይፈሩበታል። ነፍሐ ነ

ፋሳት። ቤተ ሰቦቹ ንጉሥ የወ

ደደውን ዘመን የወለደውን ይ

ዘህ አትናርም ይሉታል። ያን

ሰው ሃይማኖትህን እናስለቅቅህ

ይሉታል። ወኢወድቀ፡ አለቀቀ

ም። እስሙ ዲበ ኩኩሕ ተሣ

ረረ፤ ሃይማኖቱን በበጎ ልቡና

ይዟልና፤ እንድም የኔን ቃል ሰ

ምቶ የሚሠራ ሰው ሁሉ ሃይ

ማኖቱን ምግባሩን እንደ ኢዮ

ብ ባለ ሰውነት የያዘ ብልህ

ሰውን ይመስላል። ዘንሙ። ሞተ

ውሉድ ጥፍዓተ ንዋይ ነው። ወ

ውኅዙ። በራሱ የሚመጣ ደዌ

ነፍሐ አጋንንት በሚስቱ አድ

ረው፤ እስከ ማእዘኑ ትብል ኢ

ዮብ እትጌገሥ ለእግዚአብሔር

በየውሃት እምደእዚሰ ባርኮሁ

ወሙት ብለውታል። ወገፍዕም

ይህን ሰው ሃይማኖቱን ምግባ

ሩን እናስለቅቅህ አሉት አለ

ቀቀም። እስሙ ዲበ ኩኩሕ ተ

ሣረረ ሃይማኖቱን ምግባሩን እ

ንደ ኢዮብ ባለ ሰውነት ይዟ

ልና። እንድም የኔን ቃል ሰም

ቶ የሚሠራው ሰው ሁሉ በ

ምክረ ካህን በፈቃድ ካህን የ

ሚኖር ብልህ ሰውን ይመላል

ነፍሐ ባለው ይነሷል ነፍሐ።

አጋንንት በሕሊና ያወጡታል

ያወርዱታል። እንደ ዕንጦስ እ

ንደ መቃርስ ንጽሕ ጠብቂ ከ

ሴት ርቂ እኖራለሁ ያሰኙታል

ሂዶ ለመምህራ ንስሐው ይነግ

ረዋል ቂይ ይለዋል። ዘንሙ

ዝናማት። እንደ ዕንጦስ እንደ

መቃርስ ንጽሕ ጠብቂ ከሴት

ርቂ መኖር አይቻለኝም እንደ

ኢዮብ እንደ አብርሃም በሕግ

ጸንቼ እኖራለሁ ያሰኙታል ይ

ህን ሂዶ ለመምሕረ ንስሐው

ይነግረዋል። እሱም የሰይጣን ያ

ር እንደሆነ አውቆ ቆይ ይለ

ዋል። ወውኅዙ። ሁሉም አይሆ

ወንጌል ዘግቴዎስ።

ንልኝም ያስጽጋል። ወንግዳሪ
 እናስለቅቅሃለን ይሉኋል አለቀ
 ቀም። እስመ ዲበ ኩዙሐ ተ
 ሣረ። በምክረ ከሀን በፊቃ
 ደ ከሀን ይኖራልና። ይህ ሰው
 ወደቆ ተጽፎ በሕሊናው ድል
 ነስቷቸዋል፤ ወመዊቶ ተንሢ
 አ ሰፈኖው ለሕያዋን መለሙ
 ታን እንዳለው ጌታን።

፳፯ ወኩሉ ዘይሰምዕ ዘንተ ቃልየ
 ወኢይገብሮ ይመስል ብእሴ ዓ
 ብደ ዘሐነበ ቤቶ ዲበ ኖዓ
 ፳፰ ይህን የኔን ቃል ሰምቶ የማ
 ይሠጋው ሰው ሁሉ ቤቱን በ
 ድብሽት ላይ የሠራ ሰነፍ ሰው
 ን ይመስላል።

፳፯ ዘንሙ ዝናማት።
 ፳፰ ዝናም ዘነመ።
 ወውላዙ ወኃይዝት።
 ጎርፍ ጉረፈ።
 ወነፍሐ ነፋሳት።
 ነፋስ ነፈሰ።
 ወንግዳሪ ለውለቱ ቤት።
 ያን ቤት እናናዋውጽሕ አሉት
 ወወደቀ።
 ወደቀ።
 ወኮነ ድቀቱ ዓቢየ።
 የነፍስ ነውና ዓቢየ አለ።

፳፰ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ
 ዘንተ ነገረ ተደሙ አሕዛብ
 ወአንከሩ ምህርቶ።

፳፱ ጌታ ይህን አስተምሮ ከፈጸመ
 በኋላ ሕዝቡ ትምርቱን አደነቁ

፳፻ እስመ ከመ መኩንን ይሄህ
 ሮሙ። ማር ሄ ፳፻፲፱።

፳፻ እንደ ንጉሡ አንሰ እብለክ
 ሙ እያለ ያስተምራቸዋልና።
 ወአከ ከመ ጸሐፍቶሙ
 ከመዝ ይብሉከሙ ንጉሥ እን
 ደሚሉ እንደ ሹማምቱ ያይደ

ለ። ሄጽ እንደ አብ አንሰ እብለ
 ከሙ እያለ ያስተምራቸዋልና።
 ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እ
 ንደሚሉ እንደ ዓበይተ ነቢያ
 ት ያይደለ። አንድም ሠራጺ ሕ
 ግ እንደመሆኑ ያስተምራቸዋል
 ና፤ ከመዝ ይቤ ሙሴ ከመዝ ይቤ
 ሳሙኤል እንደሚሉ እንደ ደ
 ቂቀ ነቢያት ያይደለ፤ አንድም
 ፈጻሚ ሕግ እንደመሆኑ ያስ
 ተምራቸዋልና። ወለሊሆሙስ በ
 አጽባባቶሙ ጥቀ ኢይለክፍዎ
 ለውለቱ ያር እንዳላቸው እን
 ደ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ያይ
 ደለ። አንድም ከመ ሥልጣን
 በ ይላል አብነት እንደ ጌትነቱ
 በርኅራኄ ያስተምራቸዋልና።
 እስመ ቅንየትከ ወምልክናክ
 ይፈስየክ ትሠሃል ላዕል ኩሉ
 እንዲል።
 ወአከ ከመ ጸሐፍቶሙ።
 ከወርቁ የጸረውን ከግምጃው
 ያማረውን ከላሙ የሰባውን እ
 ንደሚሉ እንደ ጸሐፍት ፈሪ
 ሳውያን ያይደለ።

በእንተ አድኅኖተ ለምጽ።
 ምዕራፍ ፳።

፩ ወእንዘ ይወርድ እምደብር ተለ
 ውም ሰብእ ብዙኃን።
 በጌታ ከብፁዓን ጀምሮ እስከ
 ፩ ዘሀ ያንድ ቀን ነው። ጉባኤው
 ሳፈታ ብዙ ሰምች ተከተሉት
 የቀሩትን አይከተሏቸውም እ
 ሱን ተከተሉት አለ ቢራቡ ይ
 መግባቸዋል ቢታመሙ ይፈ
 ውሳቸዋል በሞቱ ያነግቸዋ
 ልና።

፪ ዋናሁ መጽሐ ሄ ብእሴ ዘለም

ጽ ቀርቦ ወሰንደ ሎቱ። ማር
 ፩ ዓ፲፱።

፫ ብዙኃን ከላቸው ለምጽ የያ
 ዘው አንድ ሰው ቀርቦ ሰንደለ
 ት።
 እንዘ ይብል እግዚአ እመሰ ፈ
 ቀድከ ትከል አንጽሐትየ።
 አቤቱ ከወደድህስ እኔን ከለ
 ምጽ ማዳን ይቻልሃል። ሐተታ
 ለምጽምን የምታስተራዙስ ኦሪ
 ትን እሱ እንደሠራት ለማጠየቅ
 እንዳላለፋትም ለማጠየቅ ለል
 ማዳ ለምጽም አይቀርብም ነ
 ገር።

፬ ወሰፍሐ እደሁ ወገሠሦ።
 ፭ እጁን ዘርግቶ ዳሰሰው። በሁለ
 ንተናው ሕይወት እንደሆነ ለ
 ማጠየቅ። ምትሐት እንዳይደለ
 ለማጠየቅ። ኦሪትን እንዳላለፋ
 ት ለማጠየቅ፤ ለልማዱ ለምጽ
 ም አይዳሰስም ነበርና።
 ወይቤሉ እፈቅድ ንጸሕ።
 መዳንህን እወዳለሁ ዳን አለው
 ወነጽሐ እምለምጹ በጊዜሃ።
 ያን ጊዜ ከለምጹ ዳን። በሐል
 ዮ ፈውሶ በነበብ አዳነው።
 እስመ ሀብተ ፈውስ ዘይከው
 ን እምኔሁ ይቀድሞ ለንባቡ
 እንዲል።

፮ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ዑ
 ቅ ኢትንግር ወኢለሙኒ። ዘ
 ሌዋ። ፲፱።

፯ ለማንም ለማን እንዳትንግር ዕ
 ወቅ አለው። ወዳሴ ከንቱ አይ
 ሻምና የሚያምኑበት ጊዜ አል
 ደረሰምና። እስከ ትንሣኤ ድረስ
 ወባሕቱ ሑር አፍትን ርእሰክ
 ለካህን።
 ሂደህ ራስህን ለካህን አስበ
 ርብር እንጂ።

የግቴዎስ ወንጌል።

ወለብሰ መባዓክ በእንተ ዘነጸ ሕክ።
 ከለምጽሕ ስለ ዳንህ መባሕን ስጥ እንጂ።
 ስሙ አዘዘ ሙሴ።
 ሙሴ እንዳዘዘ።
 ከመ ይኩን ስምዓ ላዕሌሆሙ ላለሙኑ መፈራረጃ ይሆንባቸው ዘንድ። ምኑው ያላመናችሁ ይሏቸዋል ምን አይተን እንመን ይላሉ ያውሳ ለምጽሙን አያዳነ መባው እየመጣላችሁ ትበሉ የነበረ ተበሉ አፍትን ርአሰክ ለከሆን ማለቱ የሆነውንም ያልሆነውንም ለምጽም አዳንኩ እያለ ምኑረባችንን ቢያሳድፍብን ከሞቱ ገባን በት ባሉ ነበርና እንዳይሉ የለምጽን ነገር ከዚህ ይናገሩ ታል ለምጽ በብዙ ነገር ይመጣባቸዋል ባል፣ ሚስት የተማሙ እንደሆነ ካልጋው ከምንጣፋ። የሚኝ ዋጋ ቢያስቀሩ በመሚኘው ባይበቱ። የጸሐፊ ዋጋ ቢያስቀሩ በመጽሐፉ የሐናኒ ዋጋ ቢያስቀሩ በሕንፃው ተወግቶ ኑር እሳትም ፈጅቶት ኑር ሲሸር ከትራቱ ይወጣል። ፍጹም ለምጽም አለ፤ ሀንብርብር አለ። ፍጹም ለምጽ ሙን አይለዩትም ከቀቢጸ ተስፋ ደርሱዋልና ወደ አሕዛብ ይሄዳል ብለው። ሀንብርብርን ይለዩታል ከቀቢጸ ተስፋ አልደረሰምና ወደ አሕዛብ አይሄድም ብለው። ፍጹም ለምጽ ሙን ሥራት ይወራበታል አትከናኑ ለፍህን ሸፍን ወገብህን አትታጠቅ ሚግ አታድርግ ይሉታል። ይህ የከሃዲ ምሳ

ሌ ነው፤ አትከናኑብ ማለታቸው ለጊዜው ደዌው ተገልጦ እንደታይ ነው። ፍጹሚው ግን ልዕልና ሃይማኖት የለህም ሲሉት ነው። አፍህን ሸፍን ማለታቸው ለጊዜው ደዌው በእስትንፋሱ ወደ ሕያዋን እንዳይናኝ ነው። ፍጹሚው ግን ማስተማር አይገባህም ሲሉት ነው። ወገብህን አትታጠቅ ማለታቸው ለጊዜው ሰውነቱ ልህሉህ ነውና እንዳይሰማው ነው። ፍጹሚው ግን ንጽሕና የለህም ሲሉት ነው። ሚግ አታድርግ ማለታቸው ምግባረ ወንጌል የለህም ሲሉት ነው። አይለዩትም አለ ከሃዲ የታወቀ ነው። አይሰክምና። ሀንብርብር የመናፍቅ ምሳሌ ይለዩታል አለ። ነኝ እያለ ይስበልና። አንድም ወእንዝ ይወርድ ብለህ መልስ። ከልዕልና ወደ ትሕትና በመጣ ጊዜ ነቢያት በግብር መሰሉት። ወናሁ መጽሐ፤ በፍጻ የተያዘ አዳም መጥቶ ሰገደለት። እግዚአ ለመሰ ፈቀድክ አቤቱ ከወደድህስ እኔን ከፍጻ ማዳን ይቻላል። ወሰፍሐ እዴሁ፤ እኔን ዘርግቶ ተሰቀለለት። የግን እዲየ መጠውክም። ወከነቶሙ ጥምቀተ እንዲል። እፈቅድ ንጸሐ፤ መዳንህን እወዳለሁ ዳን አለው። ወነጽሐ እምለምጹ በጊዜሃ። ያን ጊዜ ፈጥኖ ከፍጻው ዳን። ዐቅ ሊትንግር፤ ኃጢአትህን ለግንም ለግን አትናገር አለው። በአዳም መላውን መናገር ነው። ሐር ወአፍትን፤ ለምምህረ ንስሐህ ንገር እንጂ። ወአብሰ መባዓክ፤ ከ

ፍጻህ ስለ ዳንክ ቀናህን ፈጽም እንጂ። በከመ አዘዘ ሙሴ።
 ቄሱ እንዳዘዘ። ከመ ይኩን ስምዓ፤ በኢተነሳሕያን መፈራረጃ ይሆንባቸው ዘንድ።
 ወበዊዎ ቅፍርናሆም መጽሐኑ በሁ መስፍን ምዕት። ሉቃ ፯፡፩።
 ቅፍርናሆም በገባ ጊዜ የመቶ አዝማች መጣ።
 ወደቤሉ ብቀ፡ዓኒ እግዚአ ቀላልጂየ ድውይ። ወሕሙም ጥቀልጆ ታሚል። ደዌ ጸንቶበታል ወይሰክብ ውስተ ቤተ መግባታ፤ ከሕሙማን ቤት ተኝቷል አለው። በሀገራቸው የድውያን ቤት አንድ ነው ለባለጸጋው የመጣው ምግብ ለድሃው እንዲተርፈው። ደዌ ከሕሙማን ወደ ሕያዋን እንዳይተላለፍ። ያልጸናበት የጸናበትን አይቶ እግዚአብሔርን እንዲያመሰግን። አንድም ወይሰክብ ውስተ ቤት ብሎ ወመግባታ ጥቀ ይላል ፈጽሞ ጸንቶበታል።
 ወደቤሉ እግዚአ ኢየሱስ ነየአነ እመጽእ ወእፈውሶ።
 እኔ መጥቼ አድነዋለሁ አለው።
 ወአውሥኦ ውእቱ ሀቤ ምዕት ሉቃስ ፯ ፻፩።
 የመቶ አዝማች መለሰ።
 ወደቤ እግዚአ ኢየሱሳውኒ ከመ አንተ ትባዕ ታሕተ ጠፈረ ቤትየ።
 ጥፋር ቤትየ ሲል ነው። ስጠተ ልብስ ንፍቀ ታቦት እንዲል። ስጡጠ ልብስ ንፋቀ ታቦተ ሲል። ከኔ ቤት ልትገባ አይገባኝም አንተን ልቀበል አልበቃሁም አለው።

ወንጌል ዘግቲዎስ፤

ወባሕቱ አገዝ ባቃልክ ይሕ የው ቀላዲየ።
 ልጄ ይድን ዘንድ ባቃልህ እ ዘዝ እንጂ።ነገር ግን ባቃልህ እዘዝ።
 ወየሐዩ ቀላዲየ።
 ልጄም ይድናል።
 እስመ አነሂ ብእሲ መከንን አነ እኔም እንጂ እኔም እኮን እን ዳቅሚ ገጋ። ነኝ።
 ወብዩ ሐራ ዘእኳንን።
 የምገዛቸው ጭፍሮች አሉኝ።
 ወእብሎ ለዝ ሐር ወየሐውር።
 ደጅ ሲጠና የሰነበተውን ሂደ ህ እረፍ እለዋለሁ ይሂዳል።
 ወለካልዑኒ ነፃ ወይመጽእ።
 እርሼ የሰነበተውን መጥተህ ደጅ ጥናኝ እለዋለሁ ይመጣል ወለገብርየኒ ግበር ከመዝ ወደ ገብር።
 ባሪያየንም የቆመውን ቀረጥ የተኛውን ፍለጥ ብለው ያዘ ዝሁትን ሁሉ ያደርጋል። ደዌ ያትስ ባንተ ዘንድ ምን ቀላም ነገር ናቸው ግቡ ብትላቸው የሚገቡ። ውጡ ብትላቸው የሚወጡ አይደሉምን።
 ወሰሚያ አግዚእ ኢየሱስ አ ንከረ።
 ጌታ ይህን ሰምቶ አደነቀ። ሶስት ነገር አግኝቶ ያደንቅለታል ሃይማኖት፤ ጥበብ፤ ትሕትና። ሃይማኖት ያድንልኛል ብሎ መምጣት። ጥበብ ምሳሌ መስሎ መናገር፤ ትሕትና ኢይደልወኒ እየገዛኝም ማለት ነው።
 ወይቤሎ መለእል ይተልው ዎ አማን እብለክሙ ኢረከብ ኩ ከመዝ ዘይትአመን በውስ ተኩሉ እስራኤል።

ለታከተሉት በእስራኤል ዘንድ እንዲህ ያለ አማኒ አላገኘሁም ብዬ በውነት እነግራቸዋለሁ አላቸው። አንድም ወበዊዎ ብለህ መልስ። ከልዕልና ወደ ትሕትና በመጣ ጊዜ የሁሉ መገናኛ አዳም መጣ። ቀላዲየ ድውይ። እቤቱ ነፍሴ በፍዳ ተይዛለች አለው። ወሕመም ጥቀ ፍዳ ጸንቶባታል። ወይስ ክብ ውስተ ቤተ መጻኅዕ፤ በኃጥአን ቤት በሲኦል በፍዳ ተይዛለች። ነዩ አነ እመጽእ ወእረውሶ። በሐመስ ዕለት ወ በመንፈቃ ለዕለት አትወለድ እምወለተ ወለትክ ያለውን መናገር ነው። ኢይደልወኒ አዳም አድነኝ አለ እንጂ ሰው ሁንልኝ አለማለቱን መናገር ነው። እስመ አነሂ፤ እኔም እንጂ እኔም እኮን እንዳቅሚ ገጋ። ነኝ። ወብዩ ሐራ የማወጣቸው የማገባቸው ሕሊናት አሉኝ።
 ወእብሎ ለዝ ሐር ክፉውን ሕሊና ውጣ ብለው ይወጣል ወለካልዑኒ ነፃ ወይመጽእ። በጎውን ሕሊና ግባ ብለው ይገባል። ወለገብርየኒ ሥጋዬን ለ ነፍሴ ተገዛ ብለው ይገዛል። አጋንንትስ ባንተ ዘንድ ምን ቁም ነገር ናቸው። ግቡ ብትላቸው የሚገቡ ውጡ ብትላቸው የሚወጡ አይደሉምን አለው። ወሰሚያ አይለወጥም።
 ወባሕቱ እብለክሙ ብዙኃን ይመጽኩ እምሥራቅ ወእምዕ ራብ ወይረፍቁ ውስተ ሕፅነ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ በመንግሥተ ሰማያት። ይህ ሰው ትውልዱ ከእስራኤል

ነው ያሉ እንደሆነ፤ ይህስ የተገኘ ከኛ አይደለም እንዳይሉት ነገር ግን ካራቱ ማዕዘን የሚያምኑብኝ ብዙ አሉ። ይህ ሰው ትውልዱ ከአሕዛብ ነው ያሉ እንደሆነ አንድ ሰው ቢያምንበት እንዲህ ያደንቃል፤ እንዳይሉት ሌሎችም ካራቱ ማዕዘን መጥተው የሚያምኑብኝ አሉ፤ ወይረፍቁ፤ በሶስቱ ሕፅነ ይቀመጣሉ ማለት በአብርሃም በይስሐቅ፤ በያዕቆብ፤ ቃል ኪዳን በምትወረስ በመንግሥተ ሰማይ ይኖራሉ።
 ወለውሉደ መንግሥትስ ያወፅእም ውስተ ጸናፌ ጽልመት ሚልክ ፩ ፲፩
 ይገባናል የሚሉ እስራኤልን ግን ከመንግሥተ ሰማይ አፍአ ወደ ገሃነም ያወጧቸዋል።
 ኃበ ሀሎ ብካይ ወሐቀዩ ስነን፤ ልቅሶ ጥርስ ቁርጥማት ወዳለበት ወይቤሎ አግዚእ ኢየሱስ ለውለቱ ሀቤ ምዕት ሐርኬ ይኩንክ በከመ ተአመንክ።
 ጌታም የመቶውን አገማች ሂድ እንዳመንህ ይደረግልህ አለው። ወሐደወ ወልዱ በይእቲ ሰኢት ልጁም ያንጊዜ ፈጥኖ ዳነ። የአዳም ነፍሴ ከፍዳ ዳነች።
 ወገቢእ መስፍን ውስተ ቤቱ ረከቦ ለወልዱ ሕያዎ።
 ወደቤቱ በተመለሰ ጊዜ ሐደዎ ድኖ ሕያወ የዳነ ሁኖ በዘሐ ይወ በዳነ ገንዘብ አገኘው።

በእንተ ሐማተ ኢጥሮስ።

ወበዊዎ ቤቶ ለኢጥሮስ ረከባ ለሐማተ ኢጥሮስ እንዘ ትሰክብ ወትፈጽን።

የግጥም ወንጌል

፲፬ ከኢጥርስ ቤት በገባ ጊዜ ሐማተ ኢጥርስን ሆድ ዝማታማ ተኝታ አገኘት።

፲፭ ወሐኃዛ እዲሃ ወገሠሣ።

፲፮ እጃዋን ይዞ ዳሰሳት።

ወኃደጋ ፈጸንታ።

ሆድ ዝማዋ ተዋት።

ወተንሥአት ወተልእከቶ።

ተነሥታ አገለገለቻቸው። መፈትፈት ማሰላፍ አይደለም ለጊዜው የሚበሉትን እያዘጋጀች

አቀረበችላቸው ፍጻሜው ግን ከፃፃቱ ቅጽሳት አንስት ገብታ

ተቂጠረች። አንድም። ወበዊያ ብለህ መልስ እስራኤልን በመከብባቸው ኢጥርስ አላገኘው

ጌታ ወደ እስራኤል በመምርከት በገባ ጊዜ ረከባ ለሐማተ

ኢጥርስ። አሪትን ስብ ስታጤስ ደም ስታፈስ አገኘት ወሐኃዛ

እዲሃ ሆኖታላትን ባሉት አጽን ቶ አሳለፋት። ወኃደጋ በአሪት

ሥራት ደም ማፍሰስ ስብ ማጤስ ቀረ። ወምሴተ ከዊ

፲፯ ኖ አምጽኡ ጎቤሁ ብዙኃን እለ አጋንንት። ግር ፩ ፱፻፳፭።

፲፰ ወምሴተ ከዊኖ ወሰበ መስየ ይላል። ሲመሽ በመሽ ጊዜ ብዙ

አጋንንት ያደሩባቸው ሰዎች ይዘው መጡ። ፈውሱ ከዓቀብ

ተሥራይ ልዩ ነው። እነዚያ በዚህ ዕለት እንጂ፤ በዚህ ዕለት በዚህ ሰዓት እንጂ በዚህ

ሰዓት አይቻለንም ይላሉ። እሱ ግን በመጡበት ሰዓት ሁሉ ያደሩቸዋል።

ወአውጽአሙ በቃሉ። ጸኡ መናፍስት ርክሳን ብሎ አወጸቸው።

ወፈወሰ ነሱ ድውያን።

ሕሙማትን አጸኑ። ከመ

፲፯ ይትፈጸም ቃለ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ ውለቱ ነሥአ ደዌን

ወያረ ሕግመን። ኢሳ ሃ፤ ፱፻፳፭።

፲፰ ደዌያችንን ተሸከመ ማለት ኢሳይያስ ደዌ ሥጋችንን በታምራት

ደዌ ነፍሳችንን በትምርት አራቀልን ብሎ የተናገረው

ትንቢት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ድውያን ሥጋን በተለምራት

ድውያን ነፍስን በትምርት አጸኑ። ከአንድም ድውያን ነፍስን በትምርት

አጸኑ። ብሎ ኢሳይያስ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ

ድውያን ሥጋን በታምራት አጸኑ። ሞተ ሥጋው ለሞተ ነፍስ

ምልክት እንደሆነ። ድኅነተ ሥጋው ለድኅነተ ነፍስ

ምልክት ነው። አንድም እስከ አዕርግ ወአሰሰለ ይላል

አብነት ደዌ ነፍሳችንን በመስቀል ተሰቅሎ እስኪያርቅልን

ድረስ ደዌ ሥጋችንን በታምራት አራቀልን ብሎ ኢሳይያስ

የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ፤ ፈወሰ፤ ድውያንን አጸኑ።

አንድም ነቢይ ነሥአ ደዌን ወያረ ሕግመን እንዳለ።

ወንጌላዊም ነሥአ ደዌን ወያረ ሕግመን፤ ደዌያችንን ነሣ አለ

ታሪክ። ከራድዮን የሚባል ፀዓት ያፍ አለ ይዘው ከቤተ መንግሥት

ወስደው ያፍሩታል ሰው ሲታመም ወስደው ያቀርቡታል

የሚሞት የሆነ እንደሆነ አያየውም ራቱን ይመልስበታል።

የሚድን የሆነ እንደሆነ ያየዋል ቀርቦ አፋን ካፋ አድርጎ

እስትንፋሱን ይቀበል

ዋል በእርትንፋሱ ምክያት ደዌ ወደሱ ይመለሳል ነጭ የነበረ ይጠቁራል ብርድ ብርድ ይለዋል ዋል ዋል ሲሻ ወደ ዓየር ይወጣል ዋል ዋል ሲሰማው ከባሕር ይገባል ሶስት መዓልት ሶስት ሌሊት በባሕር ኑሮ የቀደመ። ጠጉሩን መልጦ ታደሰ ይወጣል። ከራድዮን የጌታ ምሳሌ ፀጌ እንደሆነ ፀዓት በመለከቱ ይለዋል፤ ድውይ የአጻም ምሳሌ እንደ ማየት በዓይን ምሕረት አይቶታል፤ ቀርቦ እስትንፋሱን እንደመቀበለ ባሕርዩን ባሕርይ አድርጎለታል በእስትንፋሱ ምክንያት ደዌ ወደሱ እንደ ተመለሰ፤ በአጻም የተፈረደውን መከራ ጌታ ለመቀበሉ ምሳሌ። ወዘላ እግዚአብሔር ውስተ ነሱ ፀዋት መከራ እንተ ባቲ አመክረነ ጸላኤ እንዲል። ወደ ዓየር እንደ መውጣት በመስቀል ተሰቅሏል ከባሕር እንደ መግባት ወደ መቃብር ወርዷል። ረት ሌሊት ረት መዓልት በከርሠ ባሕር ኑሮ የቀደመ ጠጉሩን ትቶ እንደመሣሣት። ረት መዓልት ረት ሌሊት በከርሠ መቃብር ኑሮ መስና መቃብርን አጥፍቶ አንድ ወገን ሁኖ ለመሣሣቱ ምሳሌ። ጎደን ንደተ ህላዌ ተመይጦ ወገብአ ጎበስብሐቲሁ ወክብሩ እንዲል።

በእንተ ዘከመ ይደሉ ተሊዎተ እግዚአብሔር።

ወሰበ ርአየ ብዙኃን ሰብአ ዘተለ ውም አዘዘ ይሕሩ ማዕደተባሕር የተከተሉትን ብዙ ሰዎች ባየ

የግድብ ወንጌል።

በክፍል ፯ኛው ለባሕር

የፍትሕ ሚኒስቴር ማህተም

ጽ። ከመርከብ በመጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት፡

እኛ ወናሁ ንቢይ ድልቅልቅ ከ
በውስተ ባሕር፡

ጽጌ ባሕሩ ተናጸ።
እስከ ሶስ ያደፍኖ ለሐመር፣
ሶስላ ባሕር።

ግዕዝ ርዕስ-ን አሰጥጥለሁ
ሁ አስኪል ድረስ ።

መልቀቅ ይከፍ።

እሱ ግን ተኝቶ ነበር ናመ ከ
መጡ ይህን እንዲል።

ጽጌ መቀርቡ አርዳኢሁ መላንቀሕዎ

[illegible]

ወይዘላቸው አገላለጽ አድገን
በመሆናቸው፡፡

አቤቱ ከሰጥሎት አድጎን አ
ሉት።

በጽዕናው ምክት ያረርሃክ
ሙ አስፀግቶ ሃይማኖት ።

ጸጸ እናገኝ ሃይማኖት የሌላችሁ
 ምን ያስረዳችኋል ከሱ ጋራ
 ባለን ጥፋት አያገኘንም በሱ
 ስም አምነን እንድናለን አት
 ሉም አላቸው።

ጠቅላይ ሚኒስትሩ ገዢው ለነፋሳት
ኒ ጠለግዕደላ ባሕር።

ተንሥቶ ነፋሳትን ግዕበለ ባሕር
ርን ገሠዋቸው።

WHY? 90.3. 1173a

ታላቅ ጸጥታ ተደረገ ግለት
ጸጥ አለ።

የፖሊስ ሰራተኛ ሰብአዊ ምክትል

የገዢው ስም ማሳሰቢያ

ወይቤሉ ሙኑ እንጋ ውስቱ
ዝንቱ ዘይትኢዘዘ ሉቱ ባሕ
ርኒ ወነፋላትኒ ።

በሕር ነፋሳት የሚታዘዙለት
ይህ ግዙፍ አሉ። አንድም ወ
ፃፊት ብለህ መልስ ስፊትን በ
ሠራ ጊዜ ነበያት፤ ወንጌልን
በሠራ ጊዜ ሐዋርያት በግብር
መሰሉት።

ወናሁ ግቢይ ድልቀልቅ ኩነ
በውስተ በሕር ።

በሰውነታቸው መከራ ጸናባቸው
 ውድድሞች ለሰው ይደፍኛ ለሰው
 መርህ ሕግ ሕግ ሕግ

አብርሃም አንበሳ አሰገድ ለባሕር
ታውያን ተራ እንዲታለብላቸው
ወደ ዛፍ እንዲያፈራላቸው 'አድ-
ርና' ረዳቸው ። መከራው ተረ ።

በአንተ አቃንንት

ዘብሔረ ጌርጌሴዓን።

የሕገ መንግሥቱ ግዕዝ ቅጽ 2020/21
ተቀባይነት ያለው አገልግሎት ወ
ጊዜው ለመታሰብ ግር ልጅ
ሉቃ ልጅ ልጅ ልጅ

ሸ፳ ጌርጌሲናን በደረሰ ጊዜ ለጋ
 ንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች
 ከመቃብር ወጥተው ተቀ
 በሉት። ባንዱ ሸህ ባንዱ ሸህ
 አድረውባቸዋል ሰው ከሚተ
 በርበት ላም ከሚታረድበት ጾ
 ጅ ከሚጣልበት መኖር ለጋጼ
 ን ለግዱ ነውና። ሸም ነፍስ በ
 ሕያው አድራ መቃብሯን ትጠ
 ብቃለች የሚሉ አሉና ለግስ
 መሰል። ሸም የምውት ነፍስ በሕ
 ያው አድራ የዘመዶችዋን ጠላ
 ት ታጠፋለች የሚሉ አሉና ያ
 ን ለግስመሰል ይህን ይዘው
 የዘመዶቻችን ነፍስግ ጠላቶ
 ቻችነን የምታጠፋለን ከሆነ
 የልጆቻችን ነፍስግ እንደምን
 ታጠፋለን ብለው ልጆቻቸው
 ን አርደው የፈጁ ብዙ ናቸ
 ው። ለንድም በሕያዋኑ አድረ
 ውባቸዋል በምውታኑ አድረ
 ን እንኖራለን። ዲያብሉስ እግ
 ዚአ ሕያዋን ወሙታን ነኝ ሲ
 ል። ወወሂያው አመቃብራት
 አለ።

ወለኩያን ጥቀ ወኢያበውሐ
መኑሂ ይገልፍ እንተ ይለቲ
ናናት።

እጅግ ከፋ ናቸው ግንንዎ ግ

ወንጌል ዘግቴዎስ።

ን በዚያች መንገድ ሊሄድ አ
ያሰናብቱትም ነበር። እንደም
ኢያብውሑ መነሂ ይላል በዚ
ያች መንገድ ይሄድ ዘንድ ማ
ነንም አያሰናብቱም ነበር።

፳፱ ወናሁ ጸርሑ እንዘ ይብሉ
ምንት ብነ ምስሌክ ኢየሱስ
ወልደ እግዚአብሔር ሕያው
፳፱ የሕያው የእግዚአብሔር የባ
ሕርይ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶ
ስ ሆይ ከንተ ጋራ ምን ጸብ
አለን። እንደም ከንተ ጋራ የ
ምንቃወምበት ምን ኃይል ም
ን ሥልጣን አለን ብለው አ
ሰምተው ተናገሩ፡

መጻእከኑ ዝየኒ ትስድደነ፡
ከዚህም አስወጥተህ ልትሰደ
ን መጣህን፡ ሐተታ ዝየሂ ማ
ለታቸው ቀድሞ ከኢየሩሳሌ
ም ኋላ ከሄሮድስ ከተማ አስወጥ
ቶ ሰደቸው ነበርና፡ ወዘእ
ንበለ ይብዳሕ ጊዜሁ ትሣቅየን፡
ፋዳ የምንቀበልበት ጊዜ ሳይ
ደርስ ሥቃይ ልታጸናብን መ
ጣህን አሉት፡ ጊዜው ዕለተ
ዓርብ ዕለተ ምጽአት ነው፡

፳ ወቦ ሆየ መራዕየ አሕርው ይ
ትረአዩ ርትቶ እምኒሆሙ
ማር ሄደሉቃ ሄደደደ
፳ የአሪያ መንጋ ከሳቸው ርቀው
ተሰማርተው ነበር፡

፳፱ ወአስተብቀላዎም እሙንቱ አጋ
ንንት

፳፱ አጋንንት ማለዱት
ወይቤልም እመሰ ታወፅእነ፤ ፈ
ንወነ ዲባ መራዕየ አሕርው።
ከሰዎቹስ ከወጣኸን በአሕርው
እናድርባቸው ዘንድ እዘዘን አ
ሰናብተን አሉት። ሐተታ። ስን
ኳን አእምሮ ንባብ ባለው ሰ

ው አእምሮ ንባብ በሌላቸው
በአሕርው ያለሱ ፈቃድ ማደ
ር እንዳይቻላቸው ለማጠየቅ።

፳፱ ወይቤሉሙ ሐሩ።

፳፱ ሂዳችሁ እደሩባቸው አላቸው
አኮ ከመ ይገባር ስእለቶሙ
ብሉታል ሊቁ። አሁን ጌታን
ስእለተ አጋንንት ደስ አሰኝ
ቶት አይደለም በተንኮል መጥ
ተዋል አሕዛብ እሪያውን እን
ደ ከብት እያረቡ ሥጋውን ይ
በሉታል፡ ወተቱን ይጠጡታል
ና። እኒህን ያጠፋንባቸው እን
ደሆን እሱን ይጣሉልናል ብለ
ው መጥተዋል። ጌታም ሐዱ
እደሩባቸው አላቸው እኒህ ገ
ደል ወድቀው ባሕር ጠልቀ
ው ሲያልቁ ምድር ተከፍቶ
የሚያሰጥማቸው ነውና። በዚያ
ው ሥራውን ለመሥራት ሂዱ
እደሩባቸው አለ።

ወወጊእሙ ሐሩ ወቦኡ ውስ
ተ አሕርው። ከሰዎች

ወጥተው በአሕርው አደሩ።
ወርፁ ዙሉ መራዕየ አኅርው
ወጸድፋ ውስተ ባሕር ወጥቱ
ውስተ ማይ።

ጥቂት የደመ ነፍስ አእምሮ
ነበራቸው ያችኑ አጥተዋት
ገደል ወድቀው ከባሕር ጠል
ቀው አልተዋል። አኅርው የአ
ይሁድ አጋንንት በአይሁድ ያ
ደሩ የአጋንንት ምሳሌ። ሠራው
ንም አሠራውንም አንድ አድ
ርጎ ገሃነም እንዲያወርድ ለማ
ጠየቅ። አንተ ወጣዶታቲክ ጎ
ቡረ ትወርዱ ውስተ ገሃነም
እንዲል።

፳፱ ወጉዩ ናሉት ወአተጪ ሀገረ
ወዚነጪ ዙሉ ዘከነ።

፳፱ ጠባቆች ሸሸተው አገር ንብተ
ው የአኅርውን ስጥመት ተናገሩ
ወዘእለ አጋንንትሂ።

የአጋንንትንም ጥፋት የሰዎች
ንም ድኅነት ተናገሩ።

፳፱ ወናሁ ወዕኡ ዙሉ እለ ውስ
ተ ሀገር ይትቀበልዎ ለእግዚ
እ ኢየሱስ።

፳፱ በሀገር ያሉ ሰዎች ሁሉ ሊቀ
በሉት ወጡ።

ወሰባ ርእይዎ አስተብቀላዎም
ይኅልፍ እምደሙሙ።

ባዩት ጊዜ ካገራችን አለፍል
ን ብለው ለመነት። ንባብ አእ
ምሮ በሌላቸው በአኅርው አ
ንዲህ አድርጎ የፈረደ ንባብ
አእምሮ ያለን የኛን ኃጢአት
ማመርምሮ አውቆ እንደምን
ይፈርድብን ብለው።

በእንተ መጽጉዕ።

ምዕራፍ ፱።

፩ ወዓሪጎ ውስተ ሐመር ዓደወ
ወበጽሐ ሀገር።

በመርከብ ተጭኖ ባሕሩን ተሻ
ገር ወደ አገሩ ወደ ኢየሩሳ
ሌም ገባ።

፪ ወአምጽኡ ጎቤሁ ድውየ መ
ፃጉዓ እንዘ ይጸውርዎ በዓራት
ማር ፪ ርሉቃ ፪ ፲፮።

፫ ደፄ የጸናበት አንድ ሰው ባል
ጋ ተሸከመው ወደሱ መጡ።
ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ሃይ
ማናቶሙ ይቤሉ ለውለቱ መ
ፃጉዕ ተአመን ወልድዮ።

ያድንልናል ብለው መምጣታ
ቸውን። እንደም ሃይማኖቶ ይ
ላል ያድነኛል ብሎ መምጣቱ
ን አይቶ ልጄ ሃይማኖትህ እ

የግቴዎስ ወንጌል።

አድናሃልና በሃይማኖትህ ጽና
 ወተኅድገ ለከ ኃጢአትከ።
 ኃጢአትህም ተሰርዶሃል አ
 ለው።

፫ ወናሁ አለ እምወስተ ጸሐፍት
 ወረራሳውያን ይቤሉ ዝሰ ይ
 ጸርፍ።

፬ ከጸሐፍት ከረራሳውያን ወገን
 የሚሆኑ ይህስ ይሳደባል አሉ
 ወአእሚር እግዚእ ኢየሱስ
 ሕሊናሆሙ ወይቤሉሙ ለም
 ንት ትሔልዩ እኩየ በአልባቢ
 ከሙ።

፭ ጌታ እንዲህ ግለታቸውን አ
 ውቆ በልቡናችሁ ክፉ ነገርን
 ለምን ታስባላችሁ አላቸው።

፮ ምንት ይቀልል እምብሂለ ተኃ
 ድገ ለከ ወእምብሂለ ተንሥእ
 ወንሣእ ዓራተከ ወሐር።

፯ ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ
 ሂድ ከግለትና ኃጢአትህ ተ
 ሰርዶሃል ከግለት ግናቸው
 ይቀላል አላቸው።

፸ ከመ ታእምሩ ከመ ብውሕ
 ሉቱ ለወልደ እንላ ለመሕያ
 ው ይገድግ ኃጢአት በዲበ
 ፤ ምድር። ለሰው ልጅ
 ለክርስቶስ በዚህ ዓለም ኃጢ
 አት ግስተስረይ እንዲቻለው
 ታውቁ ዘንድ። ሐተታ። ኃጢአ
 ት ከግስተስረይ ድውይ መፈ
 ወሱን ግብለው ነው። ሁሉስ የ
 ጌትነት ሥራ አይደለም ቢሉ
 ኃጢአት ሲሰረይ አይታይም
 ድውይ ሲፈውስ ይታያልና።
 ሰውም ካላየው ያየውን ግድ
 ነት ልግድ ነውና። ሰው በሚ
 ያደንቀው ተናገረ። እንደም ኃ
 ጢአት ተሰረዮህ ከግለትና
 ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ

ሂድ ከግለት ግን ይቀላል፤ ድ
 ውይ ሲፈውስ አይታችሁ ኃ
 ጢአት ያስተሰርያል አትሉም
 አላቸው ሞተ ሥጋ ለሞተ ነ
 ፍስ ምልክት እንደሆነ ይገነተ
 ሥጋው ለድኅነተ ነፍስ ምልክ
 ት ነውና።

ወእምዝ ይቤሉ ለውለቱ መ
 ፃጉዕ ተንሥእ ወንሣእ ዓራተ
 ከ ወሐር ቤተከ።

ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ
 ወደ ቤትህ ሂድ አለው። ሐተ
 ታ። ተረፈ ደዌ የለበትምና ፈ
 ውሱ ከዓቀብተ ሥራይ ልዩ
 ነውና። እነዚያ አጻንን ካሉ በኋ
 ላ እህል ይቅመስ ይዋል ይደ
 ር ይጽናና ይላሉ። እሱ ግን ተ
 ረፈ ደዌ የለበትምና። እንደም
 እነዚያ አጻን ብለው የሚጠጣበ
 ትጽዋው የሚተኛበት አልጋው
 ምንጣፉ ይገባናል ይላሉ እሱ
 ገን ይህ ሁሉ የለበትምና ተ
 ነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ

፯ ሂድ አለው። ወተንሣእ
 አ ነሥእ ዓራቶ ወሐረ ቤቶ።

፯ ተነሥቶ አልጋውን ተሸክሞ
 ወደ ቤቱ ሂደ።

፰ ወርአዮሙ ሕዝብ አንከሩ
 ፭ ሕዝቡም አይተው አደነቁ።
 ወአእኩትም ለእግዚአብሔር ዘ
 ወሀበ ዘከመዝ ሥልጣነ ለሰብእ
 ለሰው እንዲህ ያለ ሥልጣን
 የሰጠ ግለት አላመኑም ቢ
 ሉ እንዲህ ያለ ነቢይ ያስነሣ
 ልን ብለው። እምነዋል ቢሉ ለ
 ራሱ ድኅነት ይሻ የነበረ ሥጋ
 ን ካበሕርይ ልጅህ ጋራ እዋህ
 ደህ ለሌላው ድኅነትን እንዲ
 ያድል ያደረገኸው ብለው እ
 ግዚአብሔርን አመሰግኑት።

ዘከመ ተጸውላ ግቴዎስ።

፱ ወኃሊር እግዚእ ኢየሱስ እ
 ምህየ ረከበ ብእሴ እንዘ ይ
 ነብር ውስተ ምጽባሕ ዘስሙ
 ግቴዎስ። ግር ፪ ፲፬ ሉቃ ፭ ፳፯

፲ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚ
 ያ አልፎ ሲሂድ ግቴዎስ የሚባ
 ል ሰው ከሚያስገብርበት ቦታ
 ተቀምጦ አገኘ። ሐተታ። ሲያስገ
 ብር አላለም የሰው ገንዘብ ይ
 ዘ ሂደ ብለው ምክንያት እን
 ዳያደርጉበት

ወይቤሉ ትልወ።
 ተከተለኝ ግለት ለጊዜው በእ
 ግር ፍጽሜው ላን በግብር ም
 ሰለኝ አለው እንዲሻው ከፍጹ
 ምነት እንዳደርስ አውቆ።
 ወተንሣእ ተለም።
 ተነሥቶ ተከተለው ግለት ለጊ
 ዜው በእግር ፍጽሜው በላብር
 መሰለው።

በእንተ ዘከመ ይደልምሙ
 ለክርስቲያን ጸዊመ

፲ ወእንዘ ይረፍቅ ውስተ ቤት
 ናሁ መጽሐ ብዙኃን ኃጥአን
 መጽብላን።

፲ ከቤት ገብቶ ሲበላ ብዙ ኃጥ
 አን መጽብላን መጡ።
 ወረፈቁ ምስለ እግዚእ ኢየ
 ሱስ ወአርዳሊሁ።
 ከደቀ መዛሙርቱም ከሉም ጋ
 ራ ተቀምጦው በሉ። እንዲያ
 ው አይደለም ተከተለኝ ካልኸ
 ኝስ ከቤት ገብተህ ምሳ ብላል
 ኝ ብሉታል። የቤቴን ትጻር ያ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

የ እንደሆነ አክብሮ ያናረኛል ብሎ አሁን ዛሬ ለጌታ የሚያደር ሰው ፈረሱን በቅሎውን ሎሌውን ገረዱን አብዝቶ እንዲታይ። ሕም ትእምርተ ምናኔ ነው ልንገ ሕፃ። ኤልሳዕ ሆሉት ጥንድ በሬ አስጠምዶ ሲያሳርስ ኤልያስ ሐሚለቱን ከራሱ ላይ ጥሎ ተከተለኝ አለው። አባቴ ተከተለኝ ካልኸኝስ ቆየኝ አንድ ጊዜ ብሎ ሄደን ጥንድ በሬ አርዶ ለነጻያን አብልቶ ተከትሎታልና በዚያ ልማድ።

፲፩ ወርአዮሙ ጸሐፍት ወፈረሳውያን ይቤልዎሙ ለአርዳኢ ሁለምንት ይበልፅ ሊቅከሙ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን።

፲፪ ጸሐፍት ፈረሳውያን አይተው መምሕራችሁ ከኃጥአን ከመጸብሐን ጋራ ለምን ይበላል አሳቸው።

፲፫ ወሰሚያ እግዚእ ይቤሉሙ ሕሙማን ይፈቅድዎ ለዓቃቤ ሥራይ።

፲፬ ጌታም በሰማ ጊዜ ባለመድኃኒትን የታተመሙ ሰዎች ይኹታል። ሐተታ። ያበጠውን ሊያፈርጥላቸው የጎረበውን ሊልጥላቸው።

ወአከ ጥዑያን።

ጤነኞች ግን አይኹትም። አንድም ዓቃቤ ሥራይ ዘነፍስ እኔን ሕሙማን ነን የሚሉ ኃጥአን መጸብሐን ይኹኛል ደኅነኞች ነን የምትሉ እናንተ ላን አትኹኝም።

፲፭ ሐሩ ወአእምሩ ምንት ውለቱ ዘይቤ ምጽዋተ አበድር እመሥዋዕት። ሆሌ። ጸጸ። ማቴ። ፲፪ ጸጸ። ስሊሞ። ል። ፲፫።

፲፫ ሐሩ በእግረ ሕሊና ነው ምጽዋተ አበድር እመሥዋዕት ያለው ምንም እንደሆነ መርምራችሁ ዕውቁ ማለት እኒህን መጻዩፍ መሥዋዕት እኒህን አለመጻዩፍ ምጽዋት እንደሆነ ዕውቁ። እስመ ኢመጸአኩ እጸውዕ ጸድቃን። ጸድቃን ነን የምትሉ እናንተን ልጠራ አልመጣሁምና። አላ ኃጥአን ለንስሐ። ኃጥአን ነን የሚሉ እኒህን ወደ ንስሐ ልጠራ መጥቻለሁ አንጅ። በዓለሙ አንድ ጸድቅ ኑሮ ያን ልጠራ አልመጣሁምና ሁሉ ኃጥአ ሁኑዋልና ያን ልጠራ መጥቻለሁ አንጅ።

፲፬ ወእምዝ መጽኡ ሳቤሁ አርዳኢሁ ለዮሐንስ ወይቤልዎ በእጩ ኢይጸውሙ አርዳኢክ። ማር፡፪፡፲፩። ሉቃ፡፲፫፡፱።

፲፭ ለምንት ሲል ነው በእጩ ትጹእል ሊቀ ካህናቲሁ ለእግዚአብሔር እንዲል። ከዚህ በኋላ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት መጥተው ደቀ መዛሙርትህ ለምን አይጸሙ አሉት። ንሕነሰ ወፈረሳውያን ንጸውም ብዙኃ።

እኛ ፈረሳውያንም ግን ብዙ እንጸማለን። ሐተታ ምን ጸም አላቸው ቢሉ እሁድና ማክሰኞ አሙስ ይጸማሉና። አንድም ጸመ ረቡዕ ጸመ ሐሙስ ጸመ ሰቡዕ ጸመ አሱር የሚባል ጸም አለና።

፲፭ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይክሉ ደቂቁ ለመርግዊ ጸዊ መ ወላህዎ አምጣን ሀሉ መርከቂ ምስሌህሙ።

፲፭ የመርግዊ ሚዛዝት መርግዊ ከሳቸው ጋራ ሳለ መጸም ግልቀስ አይቻላቸውም።

ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእም ለመርግዊ እምኔ ሆሙ ውለት አሚረ ይጸውሙ ነገር ግን መርግዊ ከሳቸው የሚለይበት ጊዜ ይደርሳል ያን ጊዜ ይጸማሉ አለ። አሥርቱ ሲወጣ። አንድም የኔ ደቀ መዛሙርት ከኔ ጋራ ሳሉ መጸም ግልቀስ አይቻላቸውም እኔ ከሳቸው የምለይበት ጊዜ ይደርሳል ያን ጊዜ ይጸማሉ። ይነሥእም በሞት ቢሉ ሁለት ቀን ያከፍላሉና በፅርገት ቢሉ ሃ ቀን መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው ይጸማሉና።

፲፭ ወአልቦ ዘይጠቅብ ግምድ ደርገህ ውስተ ስጦተ ልብስ ብሎይ።

፲፭ አዲስ ቀራጭ ባረጀ ልብስ ላይ የሚጥፍ የለም። እስመ ይትግላዕ ሕያዎ ሉልብስ። ደኅነኛውን ተማልቶት ይሄዳልና።

ወያዕብዮ ለስጠቱ። ቀዳዳውንም ያሰፋዋልና። አንድም ሐዋርያትን በመንፈስ ቅዱስ ባልታደሰ ሰውነታቸው ጸምን ጸሙ የሚላቸው የለም ጸሙም ይቀራል ሰውነታቸውም ይጎዳልና።

፲፭ ወአልቦ ዘይጠቅ ወይን ሐዲስ ውስተ ዝቅ ብሎይ።

፲፭ ባረጀ ራዋት ጉሽ ጠጅ የሚሾም የለም። ወእመ አኩስ ዝቅሂ ይነቅል ወ ወይኑሂ ይነቅሉ።

የግቴዎስ ወንጌል።

በጽሑፍ ግን ራዋቱም ይቀደዳል ወይኑም ይፈሳል።
 ወባሕቱ ለወይንሰሐዲስ ውስተ ዝቅ ሐዲስ ይወድደዎ፤
 ጉሹን ጠጅ ግን ባዲስ ራዋጌ ይሾሙታል፤ ወይትዓቀቡ ይሆሙ በበደናቲሆሙ።
 እስበሰሳቸው ባንድነት ይጠባበቃሉ፤ አዲሱ ራዋት የጠጁን ፍላሎት ይችላል የጠጁም ፍላሎት አዲሱን ራዋት ያለፋዋልና፤ አንድም ሐዋርያትን በልጅነት ባልታደሰ ሰውነታቸው ሕግ ጠብቁ የሚላቸው የለም። ወእመ አኮስ። ጠብቁ በሲቸውም ሕጉም ይፈርሳል ሰውነታቸውም ይገድልና፤ ወባሕቱ፤ በልጅነት በታደሰ ሰውነታቸው ግን ወንጌልን ጠብቁ ይሲቸዋል፤ ወይትዓቀቡ፤ እስበሰሳቸው ይጠባበቃሉ አሳቸውም ሕጉን ይጠብቃቸዋል። አኮንሕን ዘንዓቅበሙ ለሕገጋት አላ እሙንቱ ሕገጋት የዓቅቡን ለዓቂብ ወለተፀውኖ እንዲል።

በእንተ ወለተ ኢያሊርስ ወበእንተ ደም ዘይውግዛ።

፲፮ ወእንዘ ዘንተ ይነገርሙ ናሁ መጽአ አሐዱ መኩንን ወሰገደ ሉቱ። ማር ፭፡፳፪። ሉቃ ፪፡፱።
 ፲፱ ግዕዝ። ይህን ሲነገራቸው ኢያሊርስ መጥቶ ሰገደለት። እንዘ ይብል ወለትየ ይእዜ ሞተት።
 ልጄ ዛሬ ሞተች አለው። ወባሕቱ አንብር እደክ ላዕሌሃ ወተሐዩ።

ነገር ግን መጥተህ እጅህን ጫንባት ትነሳለች አለው።
 ፲፱ ወተንሢአ ሐረ።
 ፲፱ ተነሥቶ ሄደ።
 ወተለውም ብዙኃን ሰብአ። ብዙ ሰዎች ተከተሉት።
 ወአርዳኢሁኒ ምስሌሁ። ደቀ መዛሙርቱን አስከትሎ ሄደ።
 አ ወናሁ መጽአት ብእሲት እንተ ደም ይውግዛ እም፤ ወደቱ ክረምት ወቀርበት እንተ ደጎሬሁ። ማር ፭፡፳፪። ሉቃ ፪፡፱።
 አ ካስራሁለት ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈሳት ሴት መጣች። ዘ፲ቱ ወደቱ ዓመት ይላል ደም መፍሰስ ከጀመራት ፲ደት ዓመት የሆናት ሴት ከወደኋላ ውመጣች።
 ፳፩ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ እንዘ ትብል በሕባ እምከመ ገሠሥኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ።
 ፳፩ የልብሱን ዘርፍ የዳሰሰሁ እንደሆነ እድናለሁ ብላ የልብሱን ዘርፍ ዳሰሰች።
 ፳፪ ወተመይጦ እግዚእ ኢየሱስ ርአያ።
 ፳፪ ጌታም ተመልሶ አያት። ወይቤላ ተአመኒ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕያወተኪ።
 ልጄ ሃይማኖትሽ አዳነችሽ በሃይማኖትሽ ጽኑ አላት። እንዲያው አይደለም ወደ ኋላ ተመልሶ ደቀ መዛሙርቱን መኑ ገሠሠኒ ጽንፈ ልብሰየ አላቸው ከዚህ በኋላ ናሁ ብዙን ሰብአ ይጸዓቅ ወይጣወቅ እንተሰ ትብል መኑ ገሠሠኒ ጽንፈ ልብሰየ አሉት። ታምራት ያደርጋል ነገር ግን ይሠረቀዋል እን

ጅ እንዳይሉ አአምር ከመ ወፅአ ኃይል እምኔየ ብሏቸዋል ነገሩ ካልቀረሰ ብላ ወደፊቱ አልፋ ሰገደችለት። ከዚህ በኋላ ተአመኒ ወለትየ ብሏታል እንተ ደም ይውግዛ የቤተ አይሁድ ልብስ የሐዋርያት አልባሲሁሰ ለክርስቶስ መሃደምና ን እሙንቱ እንዲል። ጽንፈ ልብስ ከሐዋርያት ቀጥለው የተነሡ መምሕራን። እንተ ደም ይውግዛ የልብሱን ዘርፍ ያዘ እንደተፈወሰች ቤተ አይሁድም ከሐዋርያት ቀጥለው ከተነሱ መምህራን ተምረው ስብ ማጤሳቸውን ደም ማፍሰሳቸውን መተዋቸውን መናገር ነው ወሐይወት ሶቤሃ ይእቲ ብእሲት።
 ፈጥኖ ያን ጊዜ ዳነች።
 ፳፫ ወመጸኢ እግዚእ ኢየሱስ ቤቶ ለውለቱ መኩንን ረከበ ሰብአ ብዙኃን መብከያን እንዘ ይትሀወኩ።
 ፳፫ ጌታችን ከኢያሊርስ ቤት በደረሰ ጊዜ ብዙ ሰዎች ሲያለቅሱ ሲወጡ ሲገቡ አገኘ። ሹም ቢሞት ሂየሹም ልጅ ቢሞት መቶ ታምሳ እንዲሉ።
 ፳፬ ወይቤሉሙ ተገኝሠ።
 ፳፬ ተመልሱ አላቸው።
 እስመ ኢሞተት ሕፃን። ብላቴናይቱ አልሞተችምና። አላ ትነውም።
 ተኝታለች እንጂ። እንዲያስነሣት ያውቃልና በነፍስ ሕያዊት ናትና ትቀድሰዋለችና።
 ወሰሐቅም።
 በኢያሊርስ ሳቀበት የሞተና። ያልሞተ የማያውቅ ያስነሣል

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ኖል ብሉ ይዞ መጣ ብለው።
አንድም የጌታን ነገሩን እንደ
ዋዛ አዩበት ያጠብኩ የገነዝቡ።
እኛ አያለን አልሞተችም ይለ
ናል ብለው።

፳፭ ወእምዝ ወዕኡ ሰብአ ዐአ ወ
አጋዛ አደሃ።

፳፭ ሰዎቹ ከወጡ በኋላ ገብቶ እጁ
ዋን ይዞ አስኝዛት።

ወተንሥአት ሕፃን።

ብላቴናይቱ ተነሣች ። ሐተታ።

እንተ ደም ይውጋዛ የታመመ

ችበት ይህች ብላቴና የተወለ

ደችበት እንተ ደም ይውጋዛ

የተፈወሰችበት ይህች ብላቴና

የተነሣችበት ቀኑ አንድ ነው።

፳፮ ወወዕኡ ስሙዓተ ነገሩ ውስ
ተ ክሉ በሐውርት።

፳፯ የተአምራቱ ዜና ስሙዓተ ነገ
ራ ይላል ቀድሞ መዋቷ ኋላ
መነሣቷ በራቱ ማዕዘን ተነገረ

በእንተ ቁቱ ዕውራን።

፳፯ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እ
ምሆኖ ተለውዎ ቁቱ ዕውራን፤

፳፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
ዚያ አልፎ ሲሄድ ሁለት ዕው
ራን ተከተሉት።

እንዘ ያጸርሑ ወይብሉ ተሣ

ሃለን ወልደ ዳዊት።

ወልደ ዳዊት እዘንልን ይቅር

በለን እያሉ።

፳፰ ወበዊኦ ቤተ መጽሐ ገቤሁ
እሙንቱ ዕውራን።

፳፰ ለዕውራን ርቆ መሄድ አይሆ
ንላቸውምና ከቤት ገብቶ ቆይ
ቷቸዋል ከቤት በገባ ጊዜ ዕ
ውራን ወደሱ መጡ።

ወይቤሉም እግዚእ ኢየሱስ

ተአምኑሁ ከመ እክል ዘንተ
ገቢረ።

ጌታም ዕውር ማዳን እንዲቻ

ለኝ ታምናላችሁን አላቸው።

ወይቤልም እው እግዚእ።

አቤቱ አምን እናምናለን አሉ

ት። ሐተታ እው እንዲሉት ያ

ውቅ የለም ቢሉ አላዋቂ ሥ

ጋን እንደተዋሃደ ለማጠየቅ።

አኮ ኢያአምሮ ገቡዓተ፤ አላ

ከመ የሀብ መክነ ለጥንተ ት

ስብአቱ ዘኢየሱም ገቡዓተ፤

እንዲል፤ አንድም፤ እውቅሁት

ብሉ ሥራውን አይተውምና፤

በዚያው ሥራውን ለመሥራት

አንድም፤ ሃይማኖታቸውን ለማ

ስገለጽ።

፳፱ ወገሥሦሙ አዕይንቲሆሙ።

፳፱ ዓይናቸውን ያሰላቸው።

ወይቤሉም በከመ ሃይማኖት

ከመ ይኩንከሙ።

እንደ ሃይማኖታችሁ ይደረግ

ላችሁ አላቸው።

፴ ወዕቤሃ ተከሥተ አዕይንቲሆሙ

፴ ያን ጊዜ ዓይናቸው ዳን።

ወገሥሦሙ እንዘ ይብል ዑቁ

ኢትንገሩ ለመኑሂ።

ለማንም ለማን እንዳትነገሩ

ዕውቁ ብሉ አስተማራቸው ው

ዳሴ ከንቱ አይሻምና የሚያ

ምኑበት ጊዜ አልደረሰምና።

አንድም እስከ ትንሣኤ።

፴፩ ወወጊኦሙ ነገሩ ለክሉ ብሔር

፴፩ ወጥተው ለሰው ሁሉ ተናገሩ

አትንገር ያሉት ሰው መንገ

ር ልማድ ነውና። አንድም ጊ

ዜው ቢደርስ።

በእንተ ጽሑፍ ዘዐቱ ጋኔን፤

፴፪ ወእምዝ አምጽኡ ገቤሁ ዘጋ
ኔን ዕሙመ ወበሀሙ። ማቴዎ

፲፪፡፳፪፤ ሉቃ፤ ፲፩፤ ፲፪።

፴፫ ከዚህ በኋላ ጋኔን ድዳ ደን

ቆር ያደረገውን ሰው ይዘው

መጡ። ድዳ ደንቆር ጋኔን ሲ

ያደርበት ሰውም ድዳ ደንቆ

ር ይሆናልና። አንድም ጽሑፍ

ወበሐም ይላል ድዳ ደንቆር

ጋኔን ያደረበትን ሰው ይዘው

መጡ። ቀድሶ ቢሉት አልተ

ደስም ብሏልና፤ ድዳ አለው።

ትእዛዝ እግዚአብሔርን ስማ ቢ

ሉት አልሰማም ብሏልና። ደን

ቆር አለው።

፴፫ ወወጊኦ ጋኔኑ ነበበ ውእቱ

በሐም ወሰምዓ ውእቱ ጽሑፍ

፴፫ ጋኔኑ በተለየው ጊዜ ድዳ የ

ነበረው ተናገረ ደንቆር የነበ

ረው ሰማ።

፴፭ ወረረላውያን ሰ ይቤሉ በመል

እኩሙ ለአጋንንት ያወዕሉሙ

ለአጋንንት።

፴፭ ረረላውያን ግን ታምራት ያደ

ርጋል ሰው ይላበል አሪት ት

ጠፋላች ወንጌል ትሰፋላች ብ

ለው የንጉሥን ጭፋራ በንጉ

ሥ ተላጢ እንዲያስወጡት ካለ

ታቸው ከብጌል ዜቡል ተጫ

ዋውቶ ያስወጣቸዋል እንጂ

አለዚያ ግን አያስወጣቸውም

አሉ። አሁን ለነዚህ ዛሬ አይ

መልስላቸውም በሚመጣው ጉ

ባዔ ይመልስላቸዋል።

በከመ እንሰሰው ኢየሱስ

ውስተ ገሊላ።

፴፭ ወእንሰሰው እግዚእ ኢየሱስ

የግቴዎስ ወንጌል።

ውስተ ክሉ አህጉር ወበሐ
 ውርት እንዝ ይሚህር፡ በም
 ክራብቲህ። ማር፡ ፩፡ ፮።

፳፭ ጌታ በምክራባቸው እየገባ
 ሲያስተምር ኖረ።
 ወይስብክ ወንጌል መንግሥት
 ጌትነቱን የምትናገር ወንጌል
 ን ሲያስተምር ኖረ። ሐተታ አ
 ን ያለፈው። ምዕ፡ ፱፡ ፩፡ ፳፫

ወይፈውስ ክሉ ድውያን ወ
 ክሉ ሕግመ ዘውስተ ሕዝብ
 ለዚያው ምልክት በሕዝቡ ዘ
 ንድ ያሉ ድውያንን ሁሉ ይ
 ፈውስ ነበረ።

፳፮ ወርእዮ ብዙኃን ሰብአ አም
 ህርም። ወተሃላሎ።።

፳፯ ብዙ ሰዎችን ባዩ ጊዜ አሳ
 ዘኑት። አዘነላቸው።
 እስመ ሱሃን እመንቱ።
 በጥግ አፅት በጥግ ኃጢአት
 ደክመዋልና።
 ወግዳፋን ከመ አባገዕ ዘአል
 ዩ ኖላዊ።
 ወባቂ እንደሌላቸው አባገዕ
 ሁነዋልና።

፳፯ ወአምዝ ይቤሎ። ለአርዳኢ
 ሁሉ ታስ ዪ።።

፳፯ ከዚህ በኋላ ለደቀ መዛሙር
 ቱ እንዲህ አላቸው፡
 ማዕረፋስ ብዙኅ፡
 መከፋ ብዙ ነው፡
 ወገባፋ ገዳጥ።
 ወራተኛው ግን ጥቂት ነው።

፳፰ ሰአል ለበዓለ ማዕረር።

፳፱ የመከፋን ባለቤት ለምኑት።
 ከመ ይወስክ ገባረ ለማዕረፋ።
 ለመከፋ አላገድ ወራተኛ ይ
 ጨምር ዘንድ ። አንድም ማዕ
 ረፋስ ብዙኅ ሰማዕያኑ ብዙ
 ናቸው። ወገባፋ ገዳጥ መምሩ

አንድ የሐንስ ነው ወገዳጥ
 ዓሳ እንዲል። ሰአልም የመም
 ሮነት ባለቤት እኔን ለምኑኝ።
 ከመ ይወስክ እናንተን መም
 ራን አድርጌ አስነሣችሁ ዘንድ
 ወደፊት በሚያመጣው ሹመ
 ት አትለምኑ ይል የለም ከዚህ
 ህ ምነው እንዲህ አለ ቢሉ።
 ያ ሥጋዊ ነው ይህ ግን መን
 ፈሳዊ ነውና የሚጠቀሙበት
 ም ነውና። አንድም አስፈቅዶ
 ለመሾም መከራ በመጣባቸው
 ጊዜ ተሾሙ ተሾሙ ያለን
 ለዚህ ነው እንዳይሉ። ምነዋ
 መከራ ብንቀበል ወደን እ
 ንጂ ተሾመነዋል እንዲሉ። አ
 ንድም ማዕረፋ ብዙኅ። መጻሕ
 ፍተ ነቢያት ንባባቸው ብዙ ነ
 ው። ወገባፋ ሕዳጥ፡ ትርጓሜያ
 ቸው ጥቂት ነው። ድኅነት አያ
 ሰጡም። ሰአልም፡ የብሉይ የሐዲ
 ስ ባለቤት እኔን ለምኑኝ። ከመ
 ይወስክ ገባረ። መተርጉማን አድ
 ሮጌ አስነሣችሁ ዘንድ ድኅነት
 እንድታሰጡ አደርጋችሁ ዘንድ

በከመ ተፈነወረ ሐዋርያት።

ምዕራፍ ፲።

፩ ወጸውያው ለ፲ቱ ወደቱ አርዳ
 ኢሁ። ማር፡ ፫፡ ፲፫ ሉቃ፡ ፯፡ ፲፫

፩ አሥራሁለቱን ደቀ መዛሙር
 ቱን ጸረቸው ማለት ሾማቸው
 ወወሀበሙ ሥልጣን ዲበ መናፍ
 ስት ርከብን ከመ ያውፅእዎሙ
 ወይፈውሱ ክሉ ድውያን ወሕ
 መግን።
 አጋንንት ያወጡ ድውያን ይ
 ፈውሱ ዘንድ ሥልጣን ሰ
 ጣቸው ማለት ለሹመታቸው

ምልክት ዳያነ ፈውሱ መ
 ታነ አንሥኡ እለ ለምጽ አን
 ጽሑ ብሎ ገቢረ ታምራትን
 ሰጣቸው፡ ንጉሥ ደጃዝማች በ
 ሾመ ጊዜ ለሹመቱ ምልክት
 ሰንደቅ አላማ ማሠራ ነጋሪት
 ሰጥቶ እንዲሰደው። አሥራሁ
 ለት መሆናቸው ስለምን ቢሉ
 ትንበቱ ምሳሌው ሊፈጸም። ት
 ንበት፡ ኤርምያስ ለሊሁ ኢየ
 ሱስ አምላክ ወልደ አምላክ
 ይመጽእ ውስተ ዓለም ወደ
 ረ ፲ወደተ ሐዋርያት ወይከይድ
 ውስተ ደብረ ዘይት ዘአነ ር
 ኢኩ ሥግወ ብሏል። ኤልሳዕ
 ም በራአዩ ወናሁ ይወርድ እ
 ግዚእን እምሰማይ ዲበ ምድ
 ር ወየጎሪ ፲ተ ወደተ ዕፀወ ባ
 ሉጥ ብሏል። ምሳሌም ያዕቆብ
 ከአዋልደ ከነፃን አልተጋባም
 ሶርያ ወርዶ ፲ደት ሕፃናት ወ
 ልዲል ጌታም ባሕርየ መላእ
 ክትን ባሕርይ አላደረገም የአ
 ዳምን ባሕርይ ባሕርይ አድር
 ጎ አሥራሁለቱን ሐዋርያት ሹ
 ሞ መስደዱን መናገር ነው።
 ኢየሥአ ለዘነሥአ እመላእክት
 ዘእንበል ዳዕሙ እምዘርአ አብር
 ሃም እንዲል። ለነዚያ ሶስትም
 ውታን አሥራው አብርሃም ይስ
 ሐቅ ያዕቆብ አሏቸው ለኒህም ይ
 ሕያዋን አሥራው ሥላሴ አሏቸ
 ውና በአሥራሁለቱ ምዕዛረ ዐ
 ሐይ በአሥራሁለቱ አልህምተ
 ብርት በአሥራሁለቱ መገብተ
 ሰሉሞን በአሥራሁለቱ የቤት
 አለቆች በአሥራሁለቱ ጉበኞ
 ች ምሳሌ። ወግዕዙ እስራኤል
 ወበጽሑ ኅብ በ፲ ወደቱ አ
 ንቅዕት ወደ ተመርት ይላ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ል። አሥራሁለቱ አንቅፅት ያሥራሁለቱ ሐዋርያት ፎተመርት የፎ አርድዕት ምሳሌ። አንድም በልብሰ አርን ባሉ በአሥራሁለቱ አዕናቀሩ ምሳሌ። በደብረ ሲና ከዙፋኑ እግር በተገኙ በ፲፪ቱ አዕናቀሩ ኤልያስም ፬ቻል ውሃ አምጡ ብሎ ድግሙ ሠልሱ ብሏቸዋል በዚያ ምሳሌ ኢያሱ ዮርዳኖስን ሲሻገር አሥራሁለት ድንጊያ ከአፍኦ አግብቶ በውስጥ ተክሏል አሥራሁለት ድንጊያ ከባሕሩ አውጥቶ አሸክሞ ወስዶ ጌን በጌባል ጌን በገሪዛን አስተክሏቸዋል ሰዎቹ የሐዋርያት ድንጊያው የመከራቸው ምሳሌ። ትንቢቱን አውቆ አናግሯል ምሳሌውንም እንጂ በወቀ አስመስሏል ምሥጢሩ እንደምን ነው ቢሉ ላህ ባሕርያት ሶስት ሶስት ግብር አላቸው። አሥራሁለት ይሆናል ካራቱ ባሕርያት የተፈጠረ ሰውን እጠብቅባቸዋለሁ ሲል።

ወዝውለቱ አስማቲሆሙ ለ፲ቱ ወ፪ቱ ሐዋርያት።

ያሥራሁለቱ ሐዋርያት ስማቸው ይህ ነው። ሐዋርያት ማለት ደጃዝማች ቀላጤ ምጥውፍንው ሃያጅ ማለት ነው። ደጃዝማች በተሾመበት አገር ገብቶ የተቀበለውን ሹመት ሽልማት ሰጥቶ ያክብረዋል። ከህን ቢሆን እስራቱን በኩራቱን ሰጥቶ ያክብረዋል። ይህን የማይሻ መነኩሴ ቢሆን ከእግሩ ወደቆ ለኩነ ዘበለማያት ይተባላል ለመነኩሴው ክብሩ ነው ያልተቀበለውን ንደን በፍላት

እጅ እግር በሰለት ይቀጣል። ሐዋርያት ትምርታቸውን የተቀበሏቸውን በልጅነት ያክብራሉ ህብት ሥርየት ይሰጣሉ ያልተቀበሏቸውን በሌጌምን ይነጻሉ በነፋስ ይሰቅላሉና። ቀላጤ ም፣በደለኛ ወታደር ካልገዛው አገር ገብቶ ያልፈላ ያስጠምቃል ያልባከ ያስጋግራል፤ የተበደለድሃ ከንጉሥ ሂዶ ይጮሃል በዳራሽ ተገኝቶ ቀላጤ ሰጥቶ ይሰደዋል፤ ያ ቀላጤ በብርሃን የገባውን በጨለማ በፀሐይ የገባውን በዝናም አስወጥቶ የተሰበረ እንጨቱን የተቀዳ ውሀውን ያስመልስለታል። በደለኛ ወታደር ካልገዛው አገር ገብቶ ያልፈላ እንዲያስጠምቅ ያልባከ እንዲያስጋግር። ዲያብሱስ ያልፈጠረውን ፍጥረት ያልገዛውን ሰውነት ጅሽህ ካጅጃ ዘመን ኃጢአት ሲያሰራ ጣያት ሲያስመልክ መኖሩን መናገር ነው የተበደለ ድሃ ከንጉሥ ሂዶ እንደመጮህ ነቢያት አንሥእ ኃይለክ ፈኑ እዴክ ማለታቸውን መናገር ነው ንጉሥ በዳራሽ ተገኝቶ ቀላጤ ሰጥቶ እንደመስደድ፤ ቃለ እግዚአብሔር ሰው ሁኖ አሥራሁለቱን ሐዋርያት ሹሞ መስደዱን መናገር ነው። ቀላጤ በብርሃን የገባውን በጨለማ በፀሐይ የገባውን በዝናም እንዲያስወጣ ሐዋርያትም በደፄ የገባውን በታምራት በክህደት የገባውን በትምርት ማስወጣታቸውን መናገር ነው። የተሰበረ እንጨቱን እንዲያስመልስለት በአዳም የሄደውን ልጅነት አስ

መልሰዋልና፤ ፍንው፤ ወናሁ አነ እፈንወክሙ ከመ አባግዕ ማዕከለተኩላት ብሎ እንዲያመጣው ምጥው። ከፍንው ይገባል፤ ሃያጅም አለ ይህ ሁሉ ካልሄዱ አይገኝምና።

ቀዳሚ ስምዖን ዘተሰምየ ጴጥርስ።

አንዱ መጀመሪያው ጴጥርስ የተባለ ስምዖን ነው። ሐተታ። ጴጥርስ ማለት መርዛ ማለት ነው መርግ ከወደላይ ሲመጣ ያስፈራል። እሱም ሞተ በሥጋ ወሐይው በመንፈስ እያለ ሲያስተምር ያስፈራልና። አንድም ሻፎ ደንጊያ ማለት ነው ይህ ሥጋን ካጥንት ይለያል። እሱም ምዕመናንን ከመናፍቃን ይለያልና። አንድም ደንጊያ ማለት ነው ይህን የቀን ሐሩር የሌሊት ቀሩር አይለውጠውም። እሱም በመከራ። አይለወጥምና። አንድም ከዋው ደንጊያ ማለት ነው ያ እየፈጋ ይሄዳል። እሱም ካ፲፩ዱ ስብከት ሁሉ እየገባ ያስተምራልና። ወእንድርያስ እትሁ።

ወንድሙ እንድርያስ ነው። ሐተታ። እንድርያስ ማለት ተባዕለመስቀል በኩረ ሐዋርያት ማለት ነው።

ወያዕቆብ ወልደ ዘብደምስ

የዘብደምስ ልጅ ያዕቆብ ነው ሐተታ። ያዕቆብ ማለት አዕቃጺ አኃዚ ማለት ነው። የቀደመው ያዕቆብ ሰኩና ኤሳውን ይዞ እንደተወለደ። እሱም ሰኩና ወንጌልን ይዞ ሲያስተምር ይዋታልና። ሰኩና ኤሳውን እንዳሰናከለ እሱም የመናፍቃን

የግድብ ወንጌል።

ን ትምርት ያሰናከላልና ።
ወደሱን እንዲሁ።

ወንድሙ የሐንስ ነው። የሐ
ንስ ግለት ፍሥሐ ወጥሜት
ግለት ነው። ወበዙኃን ይትፈ
ሥሐ በልደቱ እንዲል።

ፊልጶስ
ፊልጶስ ነው። ፊልጶስ ግለት ረ
ያኔ አፍራስ ግለት ነው አኃ
ዜ ከሩትም ግለት ነው መ
ፍቀሬ አኃው ግለት ነው ፊ
ልጣዳርስ እንዲል።

ወበርተሎሚዎስ ።
በርተሎሚዎስ ነው በእብራይ
ስጥ በር ልጅ ግለት ነው። ተ
ክል የግጣማት ግብር ያለው
ልጅ ግለት ነው ወልደ ኃይል
ወልደ የግን እንዲል። አንድ
ም ወይን ተክሎ ፅላቱን አድ
ርሷልና።

ቶማስ።
ቶማስ ነው ቶማስ ግለት ፀሐ
ይ ግለት ነው። ቄቱ አስግቲሁ
ለፀሐይ አሐዱ ቶማስስ ወጃዱ
አርያራስ እንዲል።

ወግቲዎስ መጽብሐዊ ።
አንዱ ግቲዎስ ነው። ግቲዎስ
ግለት ላሩይ ግለት ነው ከዚ
ህ አውጥቶ ለዚህ መዓርግ አ
በቃው ለግለት ስሙን ከነግ
ብሩ ጠራው

ወያዕቆብ ወልደ አልፍዮስ ።
የአልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ነው
ሐተታ እንዳለፈው።

ወልብድዮስ ዘተሰምዮ ታዲዎስ
ታዲዎስ የተባለ ልብድዮስ ነ
ው ልብድዮስ ግለት ልብደ
ሠሪ ዓሣ ወጋሪ ግለት ነው።
ልብ ድዮስ ያላል ከህን አምላ
ክ ግለት ነው። ወአምጽኤ ግ

ፊ ዘድዮስ ለ፲ወደቱ ሕዝብ
ድዮስጸራ እንዲል። አንድም ዘ
ርዕ ወግዕረር ግለት ነው አ
ሪትን እንደ ዘር ወንጌልን እ
ንደ መከር አድርጎ አስተም
ሯልና አንድም ስንዴ ዘርቶ ዕ
ለቱን ለመሥዋዕት አድርሷልና
ወስጥዎን ቀንናዊ።

ባልተነበበ ስሙ ይተረጉማሉ
ስምዎን ያለው ናትናኤል ነው
ናትናኤል ግለት ውሁብ ሀብ
ተ እግዚአብሔር ግለት ነው
ቀንናዊ የቃና ሰው ቀሪናዊ የ
ቀሪንዮ ሰው ቀናዲ ለሕገ አ
ምላኩ።

ወይሁዳ አስቆርታዊ ዘውእቱ
አግብአ።

የአስቆርት ሰው የሚሆን ያስያ
ዘው ይሁዳ ነው። ይህ ሰው ስ
ሙ ከግብሩ ያልተባበረ ነው
ይሁዳ ግለት ተአማኒ በእግዚ
አብሔር ግለት ነበር እሱ ግ
ን አላደረገውም ለዚህ መዓር
ግ በያበቃው ከሞቱ ገባበት
ለግለት ጻፈው እንዳወጣው ለ
ግጣዩቅ በመጨረሻ አመጣው።
እሱንተ አሠርተ ወደተ ሐዋ
ርያተ ፈነዎሙ እሳዚአ ኢየ
ሱስ።

እሱንተ ካለ ፈነወ ፈነዎሙ
ካለ ለእሱንቱ ባለ በቀና ነበር።
ጌታ እኒህን ፲ደቱን ሐዋርያት
ላክ ግለት መርጦ ሾመ ሐተ
ታ ካጅ ወገን መርጧቸዋል።
ከአናምያን ከሐናጽያን ከመ
ጸብሐን ከመሠግራን ከመስተ
ገብራን፤ ቤትን ባምስት ወገን
ያጸኑታል በጭቃ በገለባ በሣ
ር በደንጊያ በእንጨት። ካ፻ ባ
ሕርያት ካ፻ተኛ ባሕርየ ነፍ

ስ የተፈጠረ ሰውን አጸናባች
ኋላሁ እጠብቅባችኋለሁ ሲል።
ከነዚህም ስማቸውን የለወጠ
ውም ያለወጠውም አለ። በአ
ሪቱ ያሳለፈውም ያሳሳለፈውም
ግብር እንዳለ ለማጠየቅ። ስም
ማውጣትም የገጋጥና የተገጸጸ
ምልክት ነው ባለቤት ለቤተ ሰ
ው ስሙን ለውጦ እንዲያወጣ
ወእዘዘሙ እንዘ ይብል ፍኖ
ተ አሕዛብ ኢትሐሩ
በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ ማ
ለት የአሕዛብን ሥራ አትሥሩ።
ወውስተ ሀገረ ሳምር ኢትባኡ።
ወደ ሳምራውያንም አገር አት
ገቡ ብሎ አዘዛቸው።

ወሐሩ ባሕቱ ጎበ አባግዕ ዘ
ተኃጉላ እምቤተ እስራኤል።

ከእስራኤል ወደጠፋ በጎች ሂ
ዱ ግለት መምር አብነት ትም
ርት አጥተው ወደ ተጉዱ ወ
ደ እስራኤል ሂዳችሁ አስተም
ሩ እንጂ ትንቢት የተነገረ ሱ
ባዔ የተቈጠረ ለነዚህ ነውና አ
ንድም ። ትንቢት የተነገረልን
ሱባዔ የተቋረጠልን እኛ ሳለን
ትምርቱን ለሌላ ቢያደርገው
ከሞቱ ገባንበት ባሉ ነበርና። አ
ንድም በፍቅር ለመሳብ። አን
ድም በመንፈስ ቅዱስ ባልታ
ደሰ ሰውነታቸው መከራ ቢያ
ጸኑባቸው በካዱ ነበርና እንዳ
ይከዱ።

ወሐዊረክሙ ስብኩ እንዘ ትብ
ሉ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት
ሂዳችሁ ደጊቱ በልጅነት ልጅ
ነት በሃይማኖት የምትሰጥበት
ጊዜ ደርሷል እያላችሁ አስተ
ምሩ።

ድውያን ፈውሱ።

ወንጌል ዘማቴዎስ።

፳ ደውያንን ፈውሱ። ሙታነ አንሥኡ።
 ሙት አንሡ።
 እለ ለምጽ አንጽሑ።
 ለምጽ አድኑ።
 አጋንንተ አውጽኡ።
 አጋንንትን አውጡ።
 በጸጋ ዘነሣእክሙ በጸጋ ሀቡ።
 በለጋስነት የተማራችሁትን በለጋስነት አስተምሩ።
 በከንቱ ዘነሣዕክሙ በከንቱ ሀቡ።
 ዋጋ ሳትሰጡ የተማራችሁትን ዋጋ ሳትቀበሉ አስተምሩ። እንደም በጸጋ ዘነሣእክሙ፤ በታም ራት የተማራችሁትን በታም ራት አስተምሩ። በከንቱ ዘነሣ እክሙ፤ ሳትጽሩ የተማራችሁትን ሳይጽሩ አስተምሩ።

፳፫ ኢታፕሮፍ፡ለክሙ ወርቀ ወኢ ብሩረ፡ማር ሄጅ ሉቃ ፱፻፲፱

፳፫ ወርቀ ብር አትያዙ።
 ወኢጸረቀ ውስተ ቅናውቲ ክሙ።
 በዝናራችሁ ቀናማቲክሙ ይላል። በተረንተራችሁ ሻሚ መሐልቅ አትያዙ።

፲ ወኢጽፍነተ ለፍናት።
 ፲ የስንቅ አቅማም አትያዙ።
 ወኢጸኢ ክፍናተ።
 ሁለት ልብስም አትያዙ። ይህን የሚሹ ሥጋውያን ናቸው እሳቸው ግን መንፈሳውያን ናቸውና ይህን አይሹም።
 አንድም ሁለት ልብስ ባይኖረን አንዱን ልብስን አንዱን ሽጠን ባንመገብ፤ እንደምን ቢሆን ነበር ብሎ ያዳክማልና አንዳያዳክማቸው ነው።
 ወኢ ዓሳሳ።

ሚማ አታድርጉ ይህ ለሥጋውያን ነው። እሳቸው ግን መንፈሳውያን ናቸውና ይህን አይሹትም። አንድም ሚማ ባይኖረን እሾሁን እንትፋቱን ዋዕዩን እንደምን ባለፍነው ነበር ብሎ ያዳክማልና አንዳያዳክማቸው ነው። አንድም ጌጸኛውን ሲል ነው።
 ወኢ በትረ።
 በትርም አትያዙ። ይህ ለሥጋውያን ነው። እሳቸው ግን መንፈሳውያን ናቸውና ይህን አይሹትም። አንድም በትር ባንይዝ ውሻው እባቡ እንደምን ባደረገን ነበር ብሎ ሃይማኖት ያዳክማልና አንዳያዳክም ነው። አንድም ጌጸኛውን ሲል ነው እስመ ይደልዎ አስቡ ለዘይት ቀንይ።
 ለሚሠራ ዋጋ ይገባዋልና ለሚያስተምር መምር የለት ራት አንድ እንጀራ ጽዋ ውሀ ይገባዋልና። ኢታፕሮፍ። አንድም ስናስተምር ውለን ምን እንመገባለን ትሉኝ እንደሆነ ለሚያስተምር ለመምር እንጂ የለት ራት አንድ እንጀራ ጽዋ ውሀ ይገባዋል እነዚያው ይመግቧቸዋል።

፲፩ ወውስተ ሀገር እንተ ቦለክሙ ወእመኒ አብያት ተስኦሉ ወበሉ ለመኑ ይደልዎ ሰላም በውስቲታ።

፲፩ ከገባችሁበት አገር ከገባችሁበት ቤት ደግሰው የበቃ ማንኛውንም ጽዋ ውሀ ሳትጠቀሙ፤ ወሀዩ ጎድሩ እስከ አመ ትወጽኩ።
 ለማስተማር ወጥታችሁ እስከ

ትሄዱ ድረስ ከዚያ ኑሩ። ሐተታ፤ ምዕመናን ለመማር በመጡ ጊዜ እንዳያጠቀሙ ነው።
 አንድም ካንዱ ወዳንዱ ሲሉ ያይዋቸው እንደሆነ እኒህማ ምግብ ለማሻሻል መጥተዋል እንጂ። መቼ ለማስተማር መጥተዋል እንዳይላቸው።

፲፪ ወበፒዳክሙ ውስተ ቤት ተአምሳዎሙ።

፲፪ ከቤት በገባችሁም ጊዜ እጅንሷቸው ማለት አክብሯቸው እንጂ አክብሩን አትበሉ።
 ወለእመ ይደልዎ ለውለቱ ቤት ይጎድር ሰላምክሙ ላዕሌሁ የበቃ ደግሰው የተገኘ እንደሆነ ሰላማችሁ እኔ አድርበታለሁ።

፲፫ ወእመሰ ኢይደልዎ ይግባእ ሰላምክሙ ላዕሌክሙ።

፲፫ የበቃ ደግሰው ያልተገኘ እንደሆነ ግን ሰላማችሁ በናንተ ይደር ማለት ሰላማችሁ እኔ በናንተ እንዳደርኩ አቀራለሁ።

፲፬ ወለዘሰ ኢተወክፈክሙ ወኢሰምዓ ነገረክሙ ወግእክሙ አፍኦ እምውለቱ ቤት ወእም ውለቱ ሀገር ንግፋ ፀበለ እገሪክሙ።

፲፬ እናንተን አልቀበልም ትምርታችሁንም አልሰማም ያለ ሰው ካለበት ቤት ካለበት አገር ወጥታችሁ የግራችሁን ትቢያ አረግፋ። ሐተታ ስንኳን ገንዘባችሁ ትቢያችሁ አልተከተለንም ለማለት። እኛ ደክመንላችሁ በእምቢታችሁ ቢቀርባችሁ ፍጻሜችሁ በራሳችሁ ነው ለማለት። አንድም ይህ ትቢያ ከኛ እንደተለየ እናንተም ከኛ ልዩ ናችሁ ለማለት፤ አንድም

ትዕይን አንድ ረገድ እናንተም በሥጋችሁ በመቅሰፍት በነፍሳችሁ በገሃንም ትጠፋላችሁ ለግለት፣ አንድም በቂሣር ልግድ፣ የተበደለ ሰው ቢኖር እንጩት ተከሉ ሣር ቋጥሮ መጥቶ ይንገረኝ ብሎ ነበርና።

፲፭ አማን አብላክሙ ከመ ይረከባ ሳሕተ ምድረ ሰዶም ወገሞራ አመ ዕለተ ደይን ፈድፋደ እም ይላቲ ሀገር።

፲፭ እናንተን አልቀበልም ትምር ታችሁን አልሰማም ያለ ሰው ሁሉ ካለበት አገር ይልቅ ሰዶም ገሞራ በፍርድ ቀን ዕረፍትን ያገኛሉ ብዬ እንዲያገኙ በእውነት እንገራችኋለሁ። በሀገሩ ሰዎቹን መናገር ነው ፍጻ ይቀላቸዋል ግለት ነው።

፲፮ ወናሁ አነ እረንወክሙ ከመ አባግዕ ግዕዘለ ተኩላት። ሉ፲፫

፲፮ ተኩላ አለና ብለው አባግዕን ከቤት እንዳያውሏቸው ተኩላ ወዳለበት እንዲያሰማሯቸው፤ ወደ ነገሥተ አሕዛብ ወደ መኳንንተ አሕዛብ እስካችኋለሁና። ኩት እንከ ጠቢባነ ከመ አርፔ ምድር ወየውሃነ ከመ ርገብ እንደ እባብ ብልህ ሁኑ እንደ ርገብም የጥሀ ሁኑ። አንድ ም በሉቃስ እረንወክሙ ግዕዘለ ተኩላት ይላል። ወደ ነገሥተ አሕዛብ ወደ መኳንንተ አሕዛብ እስካችኋለሁና ኩት ጠቢባነ። ሐተታ የእባብ ብልሃቱ ምንድነው ቢሉ ከመንገድ ዳር ሲተኛ ራሱን ቀብሮ ይተኛል እናንተም ራሳችሁን እኔን አትከዱኝ ሲል። አንድም ውሀ ሲጠጣ መርዙ

ን ከየብስ አኑር ነው፤ ከውሀው ርገብ እንደሆነ ተሰራጭቶ ያጠፋኛል ብሎ እናንተም ቂም በቀል ይዛችሁ አትጸልዩ ሲል ቂም በቀል ይዞ የጸለዩት ጸሎት አይረባም አይጠቅምምና። እስመ ዘያነብር ቂመ ውስተ ልቡ ኢውክፍት ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር እንዲል አንድም በኖሳ ጊዜ አፋን ከፍቶ ሳለ ርገብ ዋሻ መስጋት ገብታ እንቀላሳን ጣለች እቧ ን የበላኝት እንደሆነ ኖሳ አስወጥቶ ይጥለኛል ብሎ እስከ ትወጣ አፋን እንደከፈተ ቆይቷል ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚያጠፋበትን ሥራ አትሥሩ ሲል ነው። አንድም ዕፅ ዘፄ የሚባል አለፍረውን ይወደዋል ጥላው ሲያርፍበት ያደክመዋል ብልህ ነውና ጧት በምሥራቅ ግታ በምዕራብ ሁኖ ይመገበዋል ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚያዳክምበትን ሥራ አትሥሩ ሲል፤ አንድም ጥገ ሳይዝ አይጣላም ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚጣላበትን ሥራ አትሥሩ ሲል፤ ራቁቱን የሆነ አይነድፍም ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚጣላበትን ሥራ አትሥሩ ሲል፤ ርገብ የጥሀ ናት በቀል የላትም እናንተም ኃዳግያነ በቀል ሁኑ ሲል በኖሳ ጊዜ ዋሻ መስጋት ከዘንዶ አፍ ገብታ በየውሃት ተጠብቃለች እናንተም በየውሃት ሆናችሁ ተጠብቃችሁ ኑሩ ሲል፤ አንድም ከዕፅ ዘፄ ሥር አርፋ በየውሃት ትጠበቃለች።

እናንተም በየውሃት ተጠብቃችሁ ኑሩ ሲል። ፀሐይ ልትሞቅ ስትወጣ በምዕራብ ሸምቆ ቂይቶ እያንቀ ይፈጃታል። እናንተም በየውሃት ሁናችሁ መከራውን ተቀበሉ ሲል።

፲፯ ወተዓቀቡ እምሰብእ እኩያን

፲፯ ከክፉ ሰዎች ተጠበቁ።

እስመ ያገብኩክሙ ውስተ አዕዋዳት።

አዳርሱን ብለው ወደ አደባባይ ይወስዷችኋልና፤

ወይቀሥፋክሙ በምክራባቲ ሆሙ።

በምክራባቸው አግብተው ይገርፏችኋልና፤

፲፰ ወይወስዳክሙ ጎበ መሳፍን ት ወነገሥት በእንቲአየ፤

፲፰ በስሜ ስለ አመናችሁ በስሜ ስለ ተጸራችሁ በስሜ ስለ ስተማራችሁ ወደ መኳንንተ አሕዛብ ወደ ነገሥተ አሕዛብ ይወስዷችኋልና፤

ከመ ይኩን ስምዓ ላእሌሆሙ በእስራኤል መፈራረኝ ይሆን ባቸው ዘንድ፤ ምነው ያላመናችሁበት ያሏቸዋል ምን አይተን እንመን ይላሉ ያውሳ በጸባብ ደረት ባጭር ቁመት ተወስኖ ቢያስተምራችሁ ጸልታችሁ ተመቅኝታችሁ ሰቀላችሁ የገደላችሁት ተብሉ፤ አንድም ምነው ያላመናችሁበት ያሏቸዋል ምን አይተን እንመን ይላሉ ያውሳ ሐዋርያት የሱን ነገር ቢያስተምሯችሁ አንቀበላቸው ብላችሁ ለአሕዛብ እያሳለፋችሁ ትሰጧቸው የነበረ ተብሎ። ወላዕለ አሕዛብ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

በአሕዛብም መፈራረጃ ይሆን
በቸው ዘንድ። ምነው ያላመና
ችሁበት ይሏቸዋል ምን አይ
ተን እንመን ይላሉ። ያውሳሳ ሐ
ዋርያት የሱን ነገር ወረደ ተ
ወለደ ብለው ቢያስተምሯቸው
አይሁድ አንቀበላቸው ብለው
አሳልፈው ሰጥተዋችሁ የቀላል
ቀላሊት ትሰቅሏቸው አቅማዳ
ታወጧቸው የነበረ ተብሎ።

፲፱ ወሶበ ያገባሉክሙ ኢተሐል
ዩ ዘትብሉ ወዘትነቡ። ሉ፻፲፩
፲፱ አዳርሱን ብለው በወሰዱችሁ
ጊዜ የምትናገሩትን አታስቡ
ግለት እንዲህ ቢሉን እንዲህ
ብለን እንመልሳለን ብላችሁ
አታስቡ።

እስመ ይትወሀበክሙ በይሉቴ
ሰዓት ዘትትናገሩ።

የምትናገሩት ፈጥኖ ይሰጣችኋል
ግለት በጠየቁችሁ ጊዜ የ
ምትመልሱት ይገለጽላችኋልና
እስመ ኢኮንክሙ አንትሙ ዘ
ትትናገሩ አላ መንፈሱ ለአቡ
ክሙ ውለቱ ይትናገር በላለሌ
ክሙ።

፳ የምትናገሩት እናንተ አይደላ
ችሁምና የሰማይ አባታችሁ የ
እግዚአብሔር ሕይወቱ መንፈ
ስ ቅዱስ በናንተ አድር ይናገ
ራል እንጂ።

፳፩ ወያገብእ እኩ እኩዋሁ ለሞት
፳፩ በሃይማኖት ወንድም ወንድሙ
ን ለሕግም ለሞት አሳልፎ ይ
ሰጣል።

ወአብኒ ወልደ።
እባት ልጄን፤ ኅርማኖስ ፈቀ
ጦርን አሳልፎ እንደ ሰጠው፤
ወይትነሥኡ ውሉድ ላለለ አ
ዝማዲሆሙ።

ልጆችም ባባት በናታቸው በ
ጠላትነት ይነሡበቸዋል፤
ወያቀትልዎሙ።

ይጣሏቸዋል

፳፪ ወትከውኑ ጽሉዓን በኅብ ዘሉ
ሰብእ በእንተ ስምየ።

፳፪ በኔ ስም ስላመናችሁ በኔ ስ
ም ስለ ተጠራችሁ በኔ ስም
ስለ አስተግራችሁ በሁሉ ዘን
ድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤
ወዘአዝለፈ ትዕግሥቶ ውለቱ
ይድኅን፤

ታገሦ መከራውን የተቀበለ እ
ሱ ይድናል እስከ ፍጻሜ ይ
ላል በሉቃስ እስከ ዕለተ ሞ
ት መከራውን የታገሠ ከፍጻ
የሚድን እሱ ነው፤

፳፫ ወሶበ ይሰድዱክሙ እምዛቴ
ሀገር ጉዩ ውስተ ካልዕታ።

፳፫ ካንዱ አገር አስወጥተው ቢሰ
ዷችሁ ወደ አንዱ አገር ሽሹ
እግን አብለክሙ ኢይትፈጸግ
እነጉረ እስራኤል እስከ ሶበ
ይመጽእ ወልደእገለአመሕያው
ካንዱ ወዳንዱ ስንል ያለ ክብ
ር መቅረታችን አይደለምን ት
ሉኝ እንደሆነ። ወልደ እገለእ
መሕያው እስኪመጣ ግለት እ
ኔ መጥቺ እስካድርባችሁ ድረ
ስ የእስራኤል ዘነፍስ አገር አ
ትፈጸምም ብዬ እንዳትፈጸም
በውነት እነግራችኋለሁ። አንድ
ም ምድረ እስራኤል ጸባብናት
በስምንት ቀን ትፈጸም የለምን
ትሉኝ እንደሆነ ወልደ እገለእ
መሕያው እኔ እስኪመጣ ጠባ
ቢቱ ምድረ እስራኤል ቅሉ እ
ንዳትፈጸም በውነት እነግራች
ኋለሁ።

፳፭ አልቦ ረድእ ዘየዓቢ እምሊቀ

ሉቃ ፯ ዓ፤ ዮሐ ፲፫ ፲፮ ፲፭ ፳
፳፬ በዚያውም ላይ ከመምሩ የሚ
በልጥ ደቀ መዝሙር የለም።
ወኢገብርኒ ዘየዓቢ እምእግ
ዚሁ።

ከጌታውም የሚበልጥ ባሯ የ
ለም ከሳኦል ዳዊት ከሐናንያ
ቅዱስ ጳውሎስ ይበልጡ የለ
ምን ቢሉ የኒያ መብለጣቸው
ሳሉ አይደሉም።

፳፭ መጠኑ ለረድእ እምከመ ከነ
ከመ ሊቱ።

፳፭ የደቀ መዝሙር መጠኑ እንደ
መምሩ ቢሆን ነው እንደ መ
ምሩ ቢሆን እንጂ ነው እንደ
መምሩ ቢሆን በጎ ነው። እን
ደመምሩ ቢሆን መጠኑ ነው
ወለገብርኒ ከመ እግዚአብሔር፤

የባሯም መጠኑ እንደ ጌታው
ነው እንደ ጌታው ቢሆን ነው
እንደ ጌታው ቢሆን እንጂ ነ
ው፤ እንደ ጌታው ቢሆን መ
ጠኑ ነው።

ወሶበ ከነ ለበዓል ቤት በብጌ
ል ዜቡል እር ፈድፋድ ለሰብ
አ ቤቱ።

እምእኤ ዓለማት ፈጣሪ ዓለማ
ት እኔን በብጌል ዜቡል ያወ
ጣቸዋል ካሉኝ እናንተንም እ
ንደምን አይሏችሁ።

፳፭ ኢትፍርህምኬ እንከ።

ማር ፬ ሹሉቃ ፳ ፲፯፤ ፲፪፤ ፪

፳፭ አትፍሯቸው።

እስመ አልቦ ከዱን ዘኢይት
ከሰት ወአልቦ ትቡ፬ ዘኢይት
ዓወቅ።

የማይገለጽና የማይታወቅ የለ
ምና ግለት የናንተ ተርታነት
የነሱ ደግነት ሳይገለጥ አይቀር
ምና።

የግቴዎስ ወንጌል ፡

፳፯ ዘንገርኩክሙ በጽላመት ንግርዎ በብርሃን ፡

፳፰ በጨለማ የንገርኋችሁን በብርሃን አስተምሩት ፡

ወዘኒ አልፍሰስኩ ውስተ ፅዝን ከሙ ስብከዎ በዲበ አንሕስት በጆርዋቸው የንገርኋችሁን በሰንት ወጥታችሁ አስተምሩት ፤ ሐተታ ለመቶ ሄሰው ማስተማሩን በጨለማ በጆር መናገር ብሎ እንዲህ አለ ፡ እንደም ልጅነት ሳታገኙ የተማራችሁትን ልጅነት አግኝታችሁ አስተምሩት ልዕልና ነፍስ ሳታገኙ የተማራችሁትን ልዕልና ነፍስ አግኝታችሁ አስተምሩ ፡

፳፱ ኢትዮርህም ለአለ ይቀትሉ ሥጋክሙ ፡

፳፺ በሥጋችሁ የሚገድሏችሁን አትፍሯቸው ፡

ወለነፍስክሙስ ኢይክሉ ቀቲሉታ ፡

ነፍሳችሁን መገደል አይቻላቸውምና ፡

ወባሕቱ ፍርሀዎስ ለዘእምድን ረ ቀተለ ዘቦ ሥልጣን ወይክል ነፍሰኒ ወሥጋኒ ኅቡረ አንጉሉ በውስተ ገሃነም ፡

መፍራትስ ከገደለ በኋላ ነፍስና ሥጋን አዋህዶ አሥነሥቶ በገሃነም ፍጻ ያመጣ ዘንድ ሥልጣን ያለው እሱን ፍሩት ፡

፳፻ አኩድ ደቲ አዕዋፍ ይሰየማለደኤ ጸሪቀ አሰርዮን ፡

እንዲህም ከሆነ ወድቀን ወድቀን መቅረታችን አይደለም ትሉኝ እንደሆነ ፡ ደ (ነገ ፤፱ ፤ ፲፩ ፡

፳፻ ግብ ፤ ፳፯ ፤ ፴፬ ፡ ሁለት አዕዋፍ በሁለት ሻሜ መሐላቅ ይ

ሸጡ የለምን አሰርዮን የገበያ የሚዛን ስም ፡

ወአሐቲ እምኔሆን ኢትወድቅ ውስተ ምድር ዘእንበለ ያእምር አቡክሙ ሳማያዊ ፡

ሳማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ ከሁለቱ አንዲቱ አትጠፋም በወጥመድ አትያዝም ፡

፴ ወለክሙስ ስእርተ ርእስክሙኒ ኩሉ ጉሉቀው እቲ ፡

፴ እናንተስ የራሳችሁ ፀጉር ሳይቀር የተቂጠረ ነው የተቂጠረ እንዳይጠፋ አትጠፋም ፡

፴፩ ኢትፍርተኬ እስመ እምብዙ ጎ አዕዋፍ ትኔይሱ አንትሙ

፴፩ ከተፈጥሮተ አዕዋፍ ተፈጥሮተ ሰብእ ይበልጣልና አይዟችሁ ፡

አንድም አኩታ ብለህ መልስ ፡ በአሪት በነቢያት ያሉ ሰዎች በሃይማኖት በጥምቀት ይኖሩ የለምን ወአሐቲ እምኔሆን ፡ በአሪት በነቢያት ካሉ ሰዎች ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ አንዱ አይጠፋም ፤ ወለክሙስ የናንተስ ደቀመዛሙርቶችሁ ሳይቀሩ የተቂጠሩናቸው ሥእርት አላቸው አርድእትን ፀጉር የራስ ጌጽ እንደሆነ ደቀ መዝሙር ለመምሩ ጌጽ ነውና ፀጉር ያደገው ሲወድቅ ያላደገው ሲወጣ ደስ እንዲያሰኝ ደቀ መዝሙር ያጠናው ሲወጣ ያላጠናው ሲገባ ደስ ያሰኛልና ኢትፍርሁኬ በአሪት በነቢያት ካሉ በሃይማኖት በጥምቀት ያላችሁ እናንተ ትበልጣላችሁና አይዟችሁ አንድም አኩታ ብለህ መልስ በሃይማኖት በጥምቀት ያሉ ሰዎች በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን ይኖሩ የለምን

ወአሐቲ እምኔሆን በሃይማኖት በጥምቀት ካሉ ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ አንዱ አይጠፋም ወለክሙስ እንዳለፈው ኢትፍርሁ በሃይማኖት በጥምቀት ካሉ በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን ያላችሁ እናንተ ትበልጣላችሁና አትፍሩ ፡

፴፪ ኩሉ ዘየአምን ብዩ በቅድመ ሰብእ አነኒ አአምኖ በቅድመ አቡዩ ዘበለማያት ፡ ማር ፤ ፳፱ ፤ ፳፻ ፡

፴፫ ለታዘ ፴፮ ፤ ፲፪ ፤ ፳፻ ፡ ደ

፴፬ ፲፪ ፡ በሰው ፊት ያመነብኝ ማለት ዘመን የወለደውን ንጉሥ የወደደውን ሳይል በሰው ፊት ያመነብኝን በሰማያዊ አባቲ ፊት ልጄ ወዳጄ እለዋለሁ ፡

፴፭ ወለዘሰ ከሀደኒ በገጸ ሰብእ አነኒ እክሀዶ በገጸ አቡዩ ዘበሰ

፴፮ ማያት ፡ ዘመን የወለደውን ንጉሥ የወደደውን ብሎ በሰው ፊት ያላመነብኝን ግን እኔም በሰማያዊ አባቲ ፊት ወለድኩህ ካድኩህ እለዋለሁ አንድም በቤተ ዮሴፍ ስበላ ስጠጣ አይቶ እሩቅ ብእሲ ነው ያላለኝን ልጄ ወዳጄ እለዋለሁ ፡ ከቤተ ዮሴፍ ስበላ ስጠጣ አይቶ እሩቅ ብእሲ ያለኝን ግን በሰማያዊ አባቲ ፊት ወለድኩህ ካድኩህ እለዋለሁ

፴፯ ኢይምሰልክሙ ዘአምጸእኩ ሰላመ ለብሐር ፡

፴፰ ለሰው ፍቅርን አንድነትን ያመጣሁ አይምሰላችሁ ኢይምጸእኩ ይላል አላመጣሁም ፡

አላ መጥሕተ ፡

ሰይፍን ነው እንጅ ማለት ፀብን ክርክርን መለያየትን ነው እንጅ ፡

፴፱

፵፩

፵፪

፵፫

፵፬

፵፭

፵፮

፵፯

ወንጌል ዘማቴዎስ

፳፭ ወመጸአኩሰ እናልፕ ብእሴ እ
ፕአቡሁ =

፳፭ ወንድ ልጅን ከአባቱ =

ወወለተኒ እምእማ =

ሴት ልጅን ከፍቷ =

ወመርዓተኒ እምሐማታ =

መርዓትን ከማቷ ልለይ መጥቻ
ለሁ እንጅ = ሐተታ አማትና
ምራት ሳይሰማሙ ከመሬት እ
ንዲሉ የማይሰማሙ ያሉ አይ
ደለምን ቢሉ በሚሰማሙት መ
ናገር ነው = አንድም ወመጸአ
ኩ እናልፕ ብእሴ እምአቡሁ
ብለህ መልስ ወንጌልን ከአሪት
ወወለተኒ ፡ አሠርቱ ቃላትን ከ
ሥርዓተ ረብሳት ወመርዓተኒ
ነቢያት ከሀናትን ከምክራብ ል
ለይ መጥቻለሁ እንጅ፡አንድም
ብእሴ እምአቡሁ ሰውን ከግብ
ር አባቱ ከሰይጣን = ወወለተኒ
ፈቃደ ነፍስን ከፈቃደ ሥጋ =
ወመርዓተኒ ውሣጣዊት ግብር
ንከአፍአዊት ግብር ልለይ መ
ጥቻለሁ እንጅ =

፳፭ ወሰብእ ቤቱ ይጻረር ለሰብእ

፳፭ = ግር፤ ጌ ጌ = ሰውን ቤተ ሰብ
ቹ ይጣሉታል ዘመን የወለደ
ውን ንጉሥ የወደደውን ይዘ
ህ መስለህ አትኖርም ያሉታል
አንድም መከራ እቀበላለሁ ባ
ለ ጊዜ ሕዋሳቱ ይፈሩበታል
አንድም ሰብእ ቤቱ ይሁዳ ከ
ርስቶስን ያስቅለዋል =

፳፭ ዘያፈቅር አባሁ ወእም እምኔ
የ ኢይደሉ ሊተ ወኢይክል

፳፭ ደጸመደኒ = ሉቃ፤ ፲፱፤ ፳፯ =
አባት እናት ከደዋል ልጆች አ
ልካዱም = በሃይማኖት እናት
አባቱን ካልመሰልኩ ርስቱን
ጉልቱን ለሌላ ያወርሱብኝ የ

ለም ብሎ በሃይማኖት ጊዜ ከኔ
ይልቅ አባት እናቱን የወደደ
ሰው የኔ ደቀ መዝሙር ሊባል
አይገባውም እኔን ሊያገለግል
ኝ አይቻለውም =

ወዘያፈቅር ወልደ ወወለቶ እ
እምኔየ ኢይደሉ ሊተ =
አሁን ልጆች ከደዋል አባት
እናት አልካዱም በሃይማኖት
ልጆቹን ካልመሰልኳቸው ኋ
ላ ማን ይረዳኛል ማን ያጸባኛ
ል ብሎ በሃይማኖት ጊዜ ከ
ኔ ይልቅ ልጆቹን የወደደ የ
ኔ ደቀ መዝሙር ሊባል አይገ
ባውም =

ወኢይክል ይጸመደኒ =

ሊያገለግልኝ አይችልም =

፳፭ ዘኢያጥብዓ ወዘኢነሥአ መሸ
ቀለ ሞቱ ወዘኢተለወኒ ኢይ
ደሉ ሊተ =

፳፭ ጨክኖ ነፍሱን ከሥጋው የ
ሚለይበትን መከራ ተቀብሎ
በመከራ ካልመሰለኝ የኔ ደቀ
መዝሙር ሊባል አይገባውም =

፳፭ ዘረከባ ለነፍሱ ለይዳድፋሉቃ
ዘ ጳጳ ፲፯ ፱፫ ዮሐ ፲፪ ፳፭፤
፳፭ በተፈጥሮ ያገኛት ሰውነቱን
በሃይማኖት በጥምቀት ይጣላት
ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ
ይረከባ =

በሃይማኖት በጥምቀት የጣላ
ት ሰውነቱን ይረከባ በኅቤዩ
በኔ ዘንድ ጽድልት ብርሀት ሆ
ና ያገኛታል አንድም ዘረከባ
በሃይማኖት በጥምቀት ያገኛት
ሰውነቱን በገራህተ መስቀል
ይጣላት = ወዘገደፋ በእንቲአ
የ = በኔ ስላመን በገራህተ መስ
ቀል የጣላት ሰውነቱን በክብ
ር ያገኛታል =

፱ ዘኪካያሙ ተወክረ ኪያየ ተ
ወክረ

፱ ሉቃ ፳ ፲፯ ዮሐ ፲፫ ፳ እናንተ
ን የተቀበለ እኔን ተቀበለ ማ
ለት እናንተን በተቀበለ እኔ
አድርባለሁ

ወዘኪያየ ተወክረ ተወክሮ ለ
ዘፈነወኒ =

እኔን የተቀበለም አባቴን ተቀ
በለ ማለት እኔ ባደርሁበት አ
ባቴ ያድርባለሁ =

፱፭ ወዘተወክረ ነቢያ በስመ ነቢ
ይ አስበ ነቢይ ይነሥእ =

፱፭ መምሩን መምር ብሎ የተቀ
በለ መምሩ የሚያገኘውን
እኔ የምሰጠውን ዋጋ ያገኛል =
ወዘተወክረ ጸድቀ በስመ ጸድ
ቅ ዓስበ ጸድቀ ይነሥእ =

እውነተኛውን መምር እውነተ
ኛ መምር ብሎ የተቀበለ መ
ምሩ የሚያገኘውን እኔ የም
ሰጠውን ዋጋ ያገኛል = አንድ
ም ዘተወክረ ነቢያ = ስለ አም
ላክ ኢሳይያስ ስለ አምላክ
ኤርምያስ ብሎ ድህውን የተ
ቀበለ እኔ የምሰጠውን ነቢይ
የሚያገኘውን ዋጋ ያገኛል =
ከብተ ነቢ እንዲሉ = ወዘተወ
ክፈ ጸድቀ = ስለ አምላክ እን
ጦንስ ወመቃርስ ስለ አምላክ
ተክለ ሃይማኖት = ስለ አምላክ
ገብረ መንፈስ ቅዱስ ብሎ ድ
ኃውን የተቀበለ ጸድቀ የሚያ
ገኘውን እኔ የምሰጠውን ዋጋ
ያገኛል = ዝራዕ እክለክ ውስተ
መቃብረ ጸድቃን ዕደው ጸድ
ቃን የሀልው ውስተ ምሳህክ
ወለአመ እገረ ጸድቃን ሐፀ
በት እንዲል = አንድም ነቢያ
ያነሥእ ለክሙ ተብሎ የተነገ

የግድም ወንጌል፤

ፈልጎች እኔን እውነተኛ የባሕር ይ አምላክ ብሎ ያመነበኝ እኔ የምሰጠውን ዋጋ ያገኛል። ወዘተወዘፈ ጸድቀ፤ ብሏል ጸድቀ ዘጸድቀ ይነግረከሙ እንዲል እውነተኛ መምር የ ባሕር ይ አምላክ ብሎ የተቀበለ እኔ የምሰጠውን ዋጋ ያገኛል።

፱ ወዘአስተየ ለ፩ጸ እምእሉ ን ዑሳን ጽዋን ማይ ቂፊር ባሕር ቲቶ በስመ ረድአየ አማን እ ብለከሙ ኢየሁዳ ማስቦ

፱ ግር ፱፱ ቂፊር ቂፊር ይላል ንዑሳን የብዕል የቀጥር ስለ አምላክ ኢፒፎስ ስለ አምላክ እውሉስ ብሎ በኔ ካመኑ ምዕ መናን ላንዱ ጽዋ ውሃ ያጠጣ ዋጋውን አያጣም ብዬ እ ንዳያጣ በውነት እነግራችኋለሁ ሐተታ = ጸጅ ጠላ ሳለው አይደለም ባይኖረው ነው እ ንጂ = ሳለውስ እንዳይገባ ለማጠየቅ እመቦ ብሏል ዘቦ ዝክር ሠናይ ወያበውእ በግን ንውረርንም ውእቱ ትላለች አፊት ካልጀመሩት አይሆንም ና ዘአስተየ አለ = አንድም ወርቁንም ዕንቀንንም ጽዋን ማይ በግለት ተናገረው የመንግሥተ ሰማይ ዋጋ አይሆንምና።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወሰባ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ አገዛዥ ለ፲ ወደቱ ን ለፈ እምሆኖ ከመ ይምህር ወ ይሰብክ ውስተ አህጉሪሆ።
፩ ንታችን ኢየሱስ ከርሕቆስ ይኸን አስተምር ከፈጸመ በኋ

ላ በየሀገራቸው ዙር ሊያስተምር ሔደ።

በእንተ ኢየሱስ ወበእንተ አርዳኢሁ ለዮሐንስ መጥምቅ።

፪ ወሰሚያ ዮሐንስ ምዳባር ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ሀሉ በቤተ ሞቅሕ ፈነወ ጎቤሁ ጀተ እምአርዳኢሁ = ሉቃ ፯ ፲፭።

፪ ዮሐንስ መጥምቅ በግዛት ቤት ሳለ ንታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገውን ታምራት ያስተማረውን ትምርት የሠራውን ትሩፋት በሰማ ጊዜ ከደቀመዛሙርቱ ሁለቱን ወደሱ ላከ አካውህ እስጢፋኖስ ይባላሉ ወይቤሉ አንተነ ዘትመጽእ።

፫ ትመጸለህ ብለን ተስፋ የምናደርግህ አንተ ነህ ወበኑ በዕድ ዝንሴ።

፫ ወይም ይመጣል፤ ብለን ተስፋ የምናደርገው ሌላ አለ ብሎ ሐተታ = እሱ ተጠራጥሮ አይደለም እኒህ ተጠራጥረው ነበርና አይተው አምላክነቱን ይረዱት ብሎ ነው እንጂ።

፬ ወአውሥአ ወይቤሉሙ ሐዊረከሙ ዜንውዎ ለዮሐንስ ዘርኢከሙ ወዘሰማዕከሙ።

፬ ሂዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትን ለዮሐንስ ንገሩት ለዮሐንስ ልቡናችሁ ንገሩት

፭ ዕውረን ይፈፀዩ = ኢሳ ፶፭ ፲፭

፭ ዕውረን ሥጋ በተአምራት ዕውረን ነፍስ በትምርት ይድናሉ ሐንካሳን የሐውሩ።

፭ ሐንካሳን ሥጋ በታምራት ሐንካሳን ነፍስ በትምርት ይድናሉ እላ ለምጽ ይነጽሑ።

ልሙዓን ሥጋ በታምራት ልሙዓን ነፍስ በትምርት ይድናሉ ወጽሙን ይሰምዱ።

ጽሙዓን ሥጋ በታምራት ጽሙዓን ነፍስ በትምርት ይሰማሉ ወሙታን ይትነሥኡ።

ሙታን ሥጋ በታምራት ሙታን ነፍስ በትምርት ይነሣሉ። ወነዳያን ይዘነዉ።

ደብዕሉ ሲል ነው ነዳያን ሥጋ በታምራት ነዳያን ነፍስ በትምርት ይከብራሉ።

፯ ወብፀዕ ውእቱ ዘኢተዓቅፈ፤ ብዩ።

ነገር ግን ሰውነቱን አይቶ ዕሩቅ ብእሲ ያላለኝ ንዑድ ክቡር ነው። ሐተታ ንታ ገልጸ አምላክ እኔ ነኝ አላላቸውም እንዳንድ ፈላስፋ አባቱ ሙቶ ያባቱን ቤተ ሰብና የሱን ቤተ ሰብ እየገዛ ሲኖር እየተጸሉ ቢያስቸግሩት ከፈላስፋ ሂዳችሁ ጠይቁልኝ ብሎ ሰምቶ ላከ ሂደው ቢነግሩት ዝም አለኋል ካታክልት ቦታ ገብቶ የወረውን እየነቀለ ያልወረውን አፈር እያሳቀፈ ቂይቶ መጥቶ ተቀመጠ። ይነግረናል ብለው ቢያዩ የማይነግራቸው ሆነ ተመልሰው ሄዱ ምን አላችሁ አላቸው = ቀንቶ ቢያዩ ን ከመንገር በተቂጠረ ነበር አሉት። ያውቅለታልና ምን ሲያደርግ ነበር አላቸው = ሂደን ብንነግረው ዝም አለን። ኋላ ከተክል ቦታ ገብቶ የወረ የወረውን ነቅሎ ያልወረውን አፈር እያስታቀፈ ቂይቶ ተመልሶ ተቀመጠ። ይነግረናል ብለን ብናይ የማይነግረን ሆኖ

ወንጌል ዘግጥሞስ።

መጣን አሉት። እናንተ ባታውቁት ነው። እንጂ እሱስ ነገሯችኋል። የወረወረውን መንቀሉ ያበትህን ቤተ ሰብ አሰናብት ሲለኝ ነው። ያልወረወረውን አረር ግስታቀፋ ያንተን ቤተ ሰብ ገዝተህ ኑር ሲለኝ ነው። ብሎ ያባቱን ቤተ ሰብ አሰናብቶ የሱን ቤተ ሰብ እየገዛ በጤና የሚኖር ሁኑዋል። እንደዚህም ሁሉ ያሥራ ሠርቶ አሳያቸው እንጂ ገልጾ እንዳልነገራቸው ጌታዎቻችሁ ለድርጊት አሳያቸው እንጂ ገልጾ አምላክ እኔ ነኝ አላላቸውም።

ዘከመ ወደሶ አገዚአ ኢየሱስ ለዮሐንስ መጥምቅ።

ወሶበ ኃላፊ አሉ ላዕክን የሐንስ አገዝ ይበሉሙ ለሕዝብ በእንተ የሐንስ መጥምቅ። ሉቃስ ፯፡፳፪።

ከዮሐንስ ተልከው የመጡት ከሄዱ በኋላ የዮሐንስ መጥምቅን ነገር ለሕዝቡ ይነገራቸው ጀመር። የሐንስ መላኩ ተጠራጥሮ እንዳይደለ ሄደው ይረዱት ብሎ እንደ ሆነ። ሳሉ አለመናገሩ ከሄዱ በኋላ መናገሩ ስለዎን በሉ ሳሉ ነገሯቸው ቢሆን አመስግኖ ቢል ከበት አመስግኖ ላከበት ባሉ ነበርና።

ምንተኑ መግለክሙ ገዳሙ ትርአዩ።

በገዳም ምን ለታዩ ወጥታችኋል።

በርዓት ዘይትህወስ እምነፋስ። ነፋስ የሚወዘውዘው መቃ መ

ስዩን ለታዩ ወጥታችኋል። ወሚመ ብላሌት ዘርሡዬ በተጠንተ አልባስ።

ወይም ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል።

እልሰ ተጠንተ ይለብሱ ውስተ አብያተ ነገሥት ሀለጪ።

ገምጃ የለበሱ በነገሥታት ቤት በገዳም አሉ። ረሬእ ገምጃ የለበሰ በገዳም እንደምን ይገኛል ቢሉ ነገሥታት መኳንንት ተድላ እናድርግ ባሉ ጊዜ ገዳም ወጥተው ጃን ጥላ አስጥለው ድንኳን አስተክለው ይውላሉ በዚህ ጊዜ ብዙ ባለወጎች አገጠው ይታያሉና።

አንድም ምንተኑ መብላህ መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንደሚወዘውዘው የናንተም ልቡና አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ። አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ ነው ይላል።

የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ ይልልናል ብላችሁ ወጥታችኋል። ወሚመ ብላሌት ሌታ ቀን ገምጃ እንዲለዋወጥ የናንተም ልቡና አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

አንድም መልስ። መቃ መስዩን ነፋስ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ አንድ ጊዜ ወደ ግራ እንዲለው የሐንስም አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል።

ሕርይ አምላክ ይላል ብላችሁ ወጥታችኋል። ወሚመ ሌታ ቀን ገምጃ እንዲለዋወጥ የሐንስም አንድ ጊዜ የባሕርይ አምላክ አንድ ጊዜ ፅሁፍ ብእሲ በግለት ይለዋወጣል ብላችሁ ወጥታችኋል። አለሰ። የጢቱን ለግታ የግታውን ለጢት የሚለዋውጡ ራት አገባች በነገሥታት ቤት አሉላችሁ።

አንድም ለምንት ወግእክሙ ትርአዩ ገዳሙ በል። ወደ ገዳም ታዩ ዘንድ ለምን ወጥታችኋል። በርዓት ነፋስ የሚወዘውዘው መቃ መስዩን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

ወሚመ ብላሌት። ረሬእ ገምጃ የለበሰን ለታዩ ወጥታችኋል። ለታዩ ወጥታችኋል።

የግቴዎስ ወንጌል።

ደን እነሆ በፈትህ አልከለሁ ተብሎ የተነገረለት ይህ የሐንስ ነውና በሌላው አለቦቱ መልክ ለመልክ ይላል፤ ከዚህ እንዲህ አለ እንደምነው ቢሉ ለሌላው እውነት ነው እሱ ግን ትንቢት ተነገርለታልና።

፲፩ አግን እብለከው ኢተንሥኦ እምትውልደ አንስት ዘየግቢ እምኖራንስ መጥምት።

፲፩ ሌቶች ከወለደኸው ወንን ከየሐንስ መጥምት የሚበልጥ አልተነሣም ብዬ እንዳልተነሣ በእውነት እነገራችኋለሁ። ስሕተት በሐዋን ተጀምሯልና እምትውልደ አንስት አለ። ወበመንግሥተ ሰማይሰ ዘይን ፅሐ የንብዮ።

መንግሥተ ሰማይ ሆኖ በመሰጠት ግን መንፈት የሚያንሰው ጌታ ይበልጠዋል። እንደም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግባት ከመንግሥተ ሰማይ ታ በማውጣት ግን ደቀ መዝሙሩ የሐንስ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አለው። ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውምና።

፲፪ ወእመዋዕለ የሐንስ መጥምት እስከ ዛቴ ዕለት ትትገፋህ መንግሥተ ሰማይት።

፲፪ የሐንስ መጥምት ግስተግር ከጀመረበት ቀን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መንግሥተ ሰማይ ወንጌል የሚቀበላት አጥታ ትበደላለች።

ወገፋንን ይትግስጥዋ።

ንግ ወጋሪ ለበደ ሠሪ የነበሩ ሐዋርያት ይቀበሏቸዋል። ገፋሪ

ያን ይላል ሰውን በግብር ምክንያት ይበድሉ የነበሩ እለ ግቴዎስ እለ ከዚያስ ይቀበሏቸዋል። ይትግስጥዋ ግለቱ ግን የወደዱትን ምግብ እየተሻሙ እንዲመገቡት ወደው ይቀበሏቸዋል ሲል ነው አንድም ወእመዋዕለ የሐንስ ብለህ መልስ የሐንስ ግስተግር ከጀመረበት ቀን ጀምሮ መንግሥተ ሰማይት የሚወርሳት አጥታ ትበድላ ትናረለች ወገፋንን በገስሐ የሚበድሉ ምዕመናን። ገፋሪያን ይላል ሰውን በገስሐ የሚበድሉ ተሳውስት ይወርሳቸዋል።

፲፫ እስመ ዘሉሙ ነቢያትኒ ወኦሪት እስከ የሐንስ ተነበዩ።

፲፫ አሪትም ነቢያትም ሁሉ እስከ የሐንስ ድረስ አስተምረዋልና

፲፪ ወእመሰ ተፈቅዶ ትትወከፍዎ ዝውእቱ ኤልያስ ከሀለዎ ይምዳለ።

ናሁ እነ እፈት መልአኪየ ተብሎ የተነገረ ለኤልያስ ነው እንጂ መቼ ለየሐንስ ነው እንዲሉት አውቆ አመጣ እንዲሉትም አውቆ ግምጣት ልግድ ነው እንዳለፈው በልምዕሩ ጅቶ። ፲፪ ሚል ፩ ፩፤

፲፪ ልትቀበሉትስ ከወደዳችሁ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ የሐንስ ነው። ሐተታ የሐንስ ኤልያስን በምን ይመስለዋል ቢሉ ኤልያስን ወንጌል ያለዋል የሐንስንም ዘልብሱ ፀጉ፤ ገመል ያለዋልና። ኤልያስን ጸዋሚ ተሐራሚ ዝጉሐዊ ባሕታዊ ያለዋል የሐንስንም ጸዋሚ ተሐራሚ ዝጉሐ

ዊ ባሕታዊ ያለዋልና ኤልያስ መንግሥቱ አክንብ ወኤልያስ ቢል እንደሆነ የሐንስንም መንግሥቱ ሄርድስ ወሄርድያን ነውና። ኤልያስ ለደኃራዊ ምጽአቱ መንፈት ተቀድሞ እንዲያስተምር። የሐንስንም ለቀዳሚዊ ምጽአቱ መንፈት ተቀድሞ አስተምሯልና።

፲፪ ዘበ ዕዝን ሰሚን ለያስግዕ።

፲፪ ኤልያስ የተባለ በቀሙ ኤልያስ እንዳይደለ የሐንስ እንደሆነ ዕዝን ለቡና ያለው ያስተውል።

፲፪ በመኑ አስተግስሎሙ ለሰብአዛቲ ትውልድ።

፲፪ ቤተ አይሁድን በምን እመስላታለሁ ምሳሌ በያጣላት አንድም ይመስሉ ደቂቀ ለግለት።

ይመስሉ ደቂቀ እለ ይነበሩ ውስተ ምሥያታ።

ከደባባይ የተቀመጡን።

ወይኢውዑ ቢጸሙ።

ባልንጀርቻቸው የሚጠሯቸውን።

፲፪ ወይቤልዎሙ አንዘርን ለክሙ ወኢዘፈንክሙ።

፲፪ የዘፈን ዜግ ቀነተንላችሁ አልተቀበላችሁንም።

አስቆተውንሂ ለክሙ ወኢበክ ይክሙ።

የልቅሶ ዜግ ቀነተንላችሁ አልተቀበላችሁንም የሚሉ ልጆችን ይመስላሉ።

፲፪ እስመ መጽአ የሐንስ እንዘኢያበልዕ ወኢያስቲ ወይቤልዎ ጋኔን ቦቱ።

፲፪ የሐንስ ሳይበላ ሳይጠጣ ቢያስተምር የግያስበላ የግያስ

ወንጌል ዘግቲዎስ።

ጠጣ ጋኔን አድርገዋል ብላ ትሁታልና አስቆፋውሃ። ላለው።

፲፱ ወመጽአ ወልደ እገለ እመሕያው እንዘ ይበልዕ ወይሰቲ፡ ወይቤልዎ ነዋ ብሐሰ፡ በላሂ ወሰታዬ ወይን አርክ መጽብሐን ወሐጥአን ።

፲፱ ወልደ እገለ እመሕያው ክርስቶስ እየበላ እየጠጣ በያስተምር መብል መጠጥ ወዳጅ የኃጥአን የመጽሐብ ወዳጅ ብላትሁታልና። እንዘርን ለክመላለው ። ሐተታ ሕጻናቱ አራቱ የታናቸው አንዱ የታየዘፈን ዜማ ቀንቀኑ አንዱ የታተቀበሉ አንዱ የታዝም አሉ በዳር ያሉ አንዱ የታእኒያ ሲቀበሉ እኒህ ዝም ማለታቸው ደስ ባይላቸው እንጅ ነው ብለው የልቅሶ ዜማ ቀንቀኑ የተቀበሉ ተቀበሉ ያልተቀበሉ ዝም አሉ። የዘፈን ዜማ የቀንቀኑ አርድእተ ክርስቶስ የተቀበሉ ኃጥአን መጽብሐን ያልተቀበሉ ጸሐፍት ፈሪሳውያን የልቅሶ ዜማ የቀንቀኑ አርድእተ የሐንስ ። አንድም ሶስቱ የታናቸው አንዱ የታየዘፈን ዜማ ቀንቀኑ አንዱ የታተቀበሉ አንዱ የታዝም አሉ እኒህ ሲቀበሉ እኒያ ዝም ማለታቸው ደስ ባይላቸው እንጅ ነው ብለው የዘፈን ዜማ የቀንቀኑት መልሰው የልቅሶ ዜማ ቀንቅነዋል የተቀበሉ ተቀበሉ አንቀበልም ያሉ ዝም አሉ የተቀበሉ ሐጥአን መጽብሐን አንቀበልም ያሉ ጸሐፍት ፈሪሳውያን

የጌታን ትምርት በዘፈን የየሐንስን በልቅሶ መስሎ ተናገረ ስለምን ቢሉ በጌታ ትምርት ታምራት ተደርገበታል ልጅነት ተገኝቶበታል ። በየሐንስ ትምርት ግን ልጅነት አልተገኘበትም ታምራት አልተደረገበትምና ምንው ያውስ ቢሆን የየሐንስ ቀድሞ የጌታ አይከተልም ነበር ቢሉ የጌታ ቃል ሳለ የባሬያ ቃል አናስ ቀድሞም ብለው በብያኔ አስቀድመውታል ነገር ግን ሁሉም አንድ ነው የሐንስ ሳይበላ ሳይጠጣ ማስተማሩ ታምራት መስሏቸው ይሳቡ እንደሆነ ብሎ ። ጌታ እየበላ እየጠጣ ማስተማሩ በፍቅር ለመሳብ ነው ። ከዚያም በያጠምዱ ከዚያም በያጠምዱ ለመያዝ እንደሆነ ። ወጸድቀት ጥበብ እምደቂቃ ወእምግባራ ።

ጥበብ ወልድ ከሥራዋ ከልጆቹዋ የተነሣ ከበረኞች ጸድቀት እምኔየ ትዕማር እነዲል አንድም ደቂቃ በምግባራ በሥራዋ ልጆቹዋን ረታች ጸድቀተኒ ትዕማር እንዲል እንድም ጥበብ ወልድ ከልጆቹዋ ይልቅ በሥራዋ ከበረኞች ።

ዘክመ ጌሶን
ለአህጉር ኢነሳሕያት ።

፳ ወእምዝ አገዝ እግዚእ ኢየሱስ ድጌሶን ለአህጉር እለ በውስቴቶን ገብረ ኃይለ ብዙኃ ።
፳ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ክርስቶስ

ደጋግ ታምራት ያደረገባቸውን ምክራባት ይነትፋቸው ጀመር ።

እስመ ኢነስሐ ።
አላመኑምና ።

፳፩ ወይቤሉን አሌ ለኪ ኮራዚ ፳፩ ስመ ምክራብ ነው ኮራዚ ወየልሽ እያለ ። ሉቃ ፲፲፫ አሌ ለኪ ቤተ ሳይዳ ። ቤተ ሳይዳ ወየልሽ ። እስመ ሶበ በጢሮስ ወበሲዶና ተገብረ ኃይለ ዘተገብረ በውስቴትክን ። በናገተ የተረደገው ታምራት በጢሮስ በሲዶና ተደርጎ ቢሆን ።

እምነስሐ በሐመድ ። ማቅ ለብሰው አመድ ነስንሰው ንስሐ በገቡ ነበር ። ሐተታ በጢሮስ ኪራም ሄጀ ዘመን ኑሮ የለምን በሲዶናስ ኤልያስ ሄ ምውት ኤልሳዕ ሁለት ምውት አስነሥቶ የለም ቢሉ በኒያ ሕፃዕ አለበት በጌታ ግን ሕፃዕ የለበትምና የኒያ የጸጋ ነው የጌታ ግን የባሕርይ ነውና ።

፳፪ ወባሕቱ እብለከው ጢሮስ ወሲዶና ይረከባ ሳሕተ ፈድፋድ እምኔክን አመ ፅለተ ደይን ።

፳፫ ነገር ግን ጢሮስ ሲዶና በፍርድ ቀን ከናንተ ይልቅ ዕረፍት ን ያገኛሉ ብዬ እነግራችኋለሁ ።
፳፬ ወአንቲኒ ቅፍርናሆም ለእመ እስከ ሰማይ ትትሌንሊ እስከ ሲኦል ትወርዲ ።

፳፭ አንቺም ቅፍርናሆም እስከ ሰማይ ብትደርሺ እስከ ሲኦል ትወርዲ ዘንድ አለሽ ። አንቺም

የግጥም ወንጌል

ቤተ አይሁድ ክርስቶስን ዕሩቅ
 ብላሲ እስከ ግለት ብትደርገው
 ገሃነም ትወርጃ ዘንድ አለሽ =
 እስመ ሶበሁ ተገብረ ኃይል
 ዘተገብረ በውስቴትኪ እምህ
 ለወት እስከ የም
 ባንቺ የተደረገ ታምራት በሰ
 ዶም ተደርጎ ቢሆን ንስሐ ገ
 ብታ ከተፈረደባት ፍርድ ድ
 ና እስካሁን በሕይወት በኖረ
 ች ነበር = ሐተታ = በሰዶም ሉ
 ጥ በእንባው ደረቅ እንጧት
 አለምልጋል መላእክትንስ እ
 ንገድነት ተቀብሎ የለም ቢ
 ሉ የሱ የደጋ ነው የጌታ ግ
 ን የባሕርይ ነውና፤ በሱ ሕፃዕ
 አለበት በጌታ ግን ሕፃዕ የለ
 በትምና =

፳፱ ወባሕቱ እብለከሙ ከመ ም
 ድረ ሰዶም ሳሕተ ትረክብ ፈ
 ድፋድ እምኔኪ አመ ዕለተ ደ
 ይን

፳፱ ነገር ግን በፍርድ ቀን ካንቺ
 ይልቅ ሰዶም ዕረፍትን ታገኛ
 ለች ብዬ እነገራችኋለሁ =

፳፳ ወይለተ ጊዜ አውሥአ እግዚ
 አ ኢየሱስ ወይቤ አእምነከ
 አባ እግዚአ ሰማያት ወምድ
 ር = ሉቃ ፲፩ ፩

በዚህ ያልተያዘ በሉቃስ የተ
 ያዘ ነው = ሰብን አርድአት መ
 ጥተው አጋንንት ገረሩ ለነ በ
 ስምከ ብለውታል እነሱ ግመ
 ስገን በይቻላችው በሳቸው ተ
 ገብቶ ያመሰግንላቸዋል = ያን

፳፳ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስ
 ቶስ ሰማዩን ምድሩን የፈጠ
 ርህ አባቲ አመሰግንሃለሁ አ
 ለ ወልድየ እመኖ እንዲል አ
 እኩቶ ሲል =

ዘኃባዕከ ለዝንቱ እምጠቢባን
 ወግእምራን ወከሠትከ ለሕፃ
 ናት
 የኔን አምላክነት አዋቆች ነን
 ከሚሉ ከጸሐፍት ከፈረሳውያ
 ን ሠውረህ ለሕፃናተ አእምሮ
 ለሐዋርያት የገለጥኸው =

፳፯ እው አባ እስመ ከመዝ ከነ
 ሥምረትከ በቅድሚከ =

፳፯ አዎን አባቲ አዋቂ ነን ከሚ
 ሉ መሠወር አላዋቂ ነን ለሚ
 ሉ መገለጥ ቀድሞም ልማድ
 ሀ ነው ምሥጢረ ደገነትን
 ከሰብአ ትክት ሰውረህ ለኖኅ
 ከሰብአ ሰዶም ሰውረህ ለሉጥ
 እንደገለጥህ =

፳፯ ነሱ ተውሀበኒ እም ነበ አቡየ =
 ዮሐንስ ጳ ፵፯ = ፯ ፳፭ ፳፱ =
 ፭ ፲፱ = ፲ ፲፭ =

፳፯ ሁሉ ካባቲ ዘንድ ተሰጠ
 ች = የተሰጠውስ በማኅፀን ፡ሲ
 ዋህድ ነው፤ ወለዘፈቀደ ወል
 ድ ይከሥት ሉቱ ለማለት
 ነው እንጂ
 ወአልቦ ዘየአምሮ ለወልድ
 ዘእንበለ አብ =

አብን ወላጁ ካላለ ወልድን
 ተወላጁ ብሎ የሚያምን የ
 ለም =

ወአልቦ ዘየአምሮ ለአብ ዘእ
 ንበለ ወልድ =

ወልድን ተወላጁ ካላለ አብን
 ወላጁ ብሎ የሚያምን የለም
 እንደም አብ ዝንቱ ውለቱ
 ወልድየ ብሎ ሳይመሰክርለት
 ወልድን የሚያውቀው አልነ
 በረም = ወአልቦ፤ ወእከኩ እም
 ነበ አብ ወመጻእኩ አቡየ
 ረነወኒ ዘርእየ ኪያየ ርእየ
 ለአቡየ እነ ወአብ አሐዱ ን

ሕነ ብሎ ሳይመሰክር አብን
 የሚያውቀው አልነበረም፤ አ
 ንድም፤ ከአብ በቀር አብ ያው
 ቀዋል እንጂ ያለ አብ ወል
 ድን በባሕርይ የሚያውቀው
 የለም = ወአልቦ፤ ከወልድ በቀ
 ር ወልድ ያውቀዋል እንጂ ያ
 ለ ወልድ አብን በባሕርይ የሚ
 ያውቀው የለም =

ወለዘፈቀደ ወልድ ይከሥት ሉ
 ቱ =

ወልድ ሊገልጽለት ለወደደው
 ይገልጽለታል ፈቀደ ለሁለ
 ቱም

፳፭ ንው ኀቤየ ኩልከሙ ሰሩሃን
 ወከቡዳነ ያር =

፳፭ ሸክም የከፀዳችሁና የደከማች
 ሁ ሁሉ ወደኔ ኑ ግለት በፃ
 ግ አሪት በፃግ ኃጢአት የደ
 ከማችሁ ያረ ገሃነም የረበናት
 ትብትብ ያለባችሁ በኔ እመኑ፤

፳፱ ወአነ አፃርረከሙ = ኤር ፮ ፲፱፤
 ሐዩንስ ፭ ፫ =

ዕረፍተ ነፍስ ሰጥቼ አሳርፋች
 ፳፱ ኋለሁ፤ አብነት
 ንሥኡ ፀሩ ያላል = ቀንበራን ተ
 ሸከሙ ግለት ሕጌን ያዙ = ሐ
 ተታ ቀንበር አላት ወንጌልን
 ቀንበር ሁለቱን በርች እንድ
 እንድታደርግ ወንጌልም ሕዝ
 ብና አሕዛብን እንድ ታደርጋ
 ለችና =

ተመሀሩ ወአእምሩ እምኔየ ከ
 መ የዋህ አነ ወትሐት ልብየ
 የዋህ ትሐት እንደሆንኩ መ
 ጠን ከኔ ተምራችሁ ዕወቁ =
 ወትረከቡ ዕረፍተ ለነፍስከሙ
 ዕረፍተ ነፍስ ታገኛላችሁ =

፱ እስመ አርዕትየኒ ሠናይ =

፱ ቀንበረ ለዝብ ነውና =

ወንጌል ዘግቲዎስ።

ወደርየኒ ቀሊል። ሸከሚ
 ቀሊል ነውና። ሕጌ ወ
 ንጌል ደግ ሕግ ናትና። ትእዛ
 ዜም ቀሊል ነውና። ከዚህ የ
 ከበደን አለ ለዘሂ ጸፍአከ መ
 ልታሕቴክ ዘየማን ሚጥ ሉ
 ቱ ካልዕታሂ ወለዘሂ አበጠክ
 አሐዶ ምዕራፈ ሐር ምስሌ
 ሁ ደተ ወለዘሂ ይፈቅድ ይት
 ንገልክ መልበሰክ ጎድግ ሉ
 ቱ ከጸነከሂ ትላለች ከዚህ
 የከበደ ምን አለና እንዲህ
 አለ ቢሉ አደርጋዋለሁ በሚ
 ል ዘንድ ቀሊል ነውና ። አንድ
 ም ለወጣንያን ከቡድ ቢሆን
 ለፍጹማን ቀሊል ነውና። አንድ
 ም ። ከሕገ አሪት ሲለይ ነው።
 አሪት ውገሩ ስቀሉ ብላ ካሰ
 ናበትች በኋላ ምላሽ የላትም
 ወንጌል ግን በንስሐ ትላለች
 ና። ንስሐውን ቅሉ ስብን በበ
 ስብስብ ትላለችና። ሕግሰ መሢሐ
 ዊት ተራገርኋት እንዲል ። አ
 ንድም አሪት ፈጽማችሁ ጽደ
 ቱ ትላለች። ወንጌል ግን በክ
 ርስቶስ ፈጽሟት ትላለችና።
 አንድም ከሕገ አረሚ ሲለይ። ሕ
 ገ አረሚ ላህምሰ ጎልቀ ሠ
 ዕ ሰብአ ትላለች በወንጌል ግ
 ን ይህ ሁሉ የለምና። ከሕገ አ
 ሕዛብ ሲለይ። አሕዛብ ከዱር
 ገብተው ዛፋን ቂርጠው እጅ
 እግር ሲያወጡ ቀለሙን ንድፋ
 ን ሲያከናውኑ ድካም አለበትና

ምዕራፍ ፲፪።

በእንተ ሰዊት።

፩ ወበውእቱ መዋዕል ወፈረ አ
 ግዚአ ኢየሱስ በሰንበት እን

ተ ግዕዝለ ገራውህ ። ግር ዪ
 ሸ። ሉቃ ፭፡፩።
 በዚያ ወራት ጌታችን ኢየሱስ
 ክርስቶስ ቅዳሜ በርሻ መካከ
 ል ሄደ።
 አርዳኢሁስ ርገቡ ወአጋዙ ይ
 ምሀዉ ሰዊት ወይብልዑ።
 ደቀ መዛሙርቱ ግን ተርበው
 ነበርና እሸት እያሹ ይበሉ ጀ
 መር።
 ወርእዮሙ ፈሪሳውያን ይቤል
 ምርኢ ዘይገቡሩ አርዳኢከዘ
 ኢይከውን ገቢረ በሰንበት።
 ፈሪሳውያን ስምተው ደቀ መ
 ዛሙርትህ በሰንበት ሊሠሩት
 የግይገባ ሥራ ሲሠሩ አስተ
 ውል አሉት።
 ወይቤሉሙ ኢያንበብከሙት
 ዘገብረ ዳዊት አመ ርገብ።
 ዳዊት በተራብ ጊዜ ያደረገው
 ን አልተመለከታችሁም አላ
 ቸው።
 ውእቱ፤ ወእለ ምስሌሁ።
 እሱም ከሱ ጋራ ያሉ ብላቴ
 ኖቹ ያደረጉትን።
 ዘከሙ በአ ቤቱ ለእግዚአብ
 ሔር ወበልን ሐባውዘ ቀርብ
 ን ዘኢይከውና ለበሊዕ።
 ከቤተ እግዚአብሔር ገብቶ ሊ
 በላው የግይገባውን መሥዋ
 ቱን እንደበላ።
 ወእለ ለእለ ምስሌሁ።
 ከሱም ጋራ ያሉ ሊበሉት የ
 ግይገባውን።
 ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ
 ለካህናት ብቻ ይገባቸዋል እ
 ንጂ።
 ወካዕበ ኢያንበብከሙት ዘህሉ
 ውስተ አሪት ከመ ካህናት እ
 ለ ውስተ ቤተ መቅደስ ያረ

ዙስዋ ለሰንበት። ዘሌ ጽፎ ፤
 ዘኑ ጽፎ፤ ዘ።
 ይሰዕርዋ ሲል ነው። በቤተ መ
 ቅደስ ያሉ ካህናት ቅዳሜን
 እንዲሸሯት በአሪት የተጻፈው
 ን አልተመለከታችሁምን፤ ይሥ
 ዕርዋ ግለቱ ላሙን ሲያርዱ
 ሥጋውን ሲያወራርዱ መሬቱ
 ይጸሳል ሥሩ ይበጠሳልና።
 ወኢይከውናሙ ጌጋየ።
 ዕዳ እንዳይሆንባቸው።
 እብለከሙ ከመ ዘየግቢ እም
 ቤተ መቅደስ ሀሉ ዝየ።
 እኒያማ የታዘዘውን ቢያደርጉ
 ምን ዕዳ ይሆናል ትሉኝ እን
 ደሆነ ከቤተ መቅደስ የሚበ
 ልጥ በዚህ አለ ግለት ምላ
 ሌየን ሲያገለገሉ ሰንበትን ቢ
 ሽሩ ዕዳ ካልሆነባቸው አግና
 ዊ ቤተ መቅደስ እኒን ሲያገ
 ለገሉ ቢበሉ ዕዳ አይሆንባቸ
 ውም ብዬ እነግራችኋለሁ።
 ሶበስ ተአምሩ ምንት ውእቱ
 ዘይቤ ምጽዋተ አበድር እመሥ
 ዋዕት እምኢኮነከምምሙ ለ
 እለ ኢይኤብሱ። ሆሴ፤ ፲፡፯።
 ምጽዋተ አበድር እመሥዋዕ
 ት ያለውን ምንም እንደሆነ
 ብታውቁስ ግለት እኒህን መ
 ንቀፍ መሥዋዕት እኒህን አለ
 መንቀፍ ምጽዋት እንደሆነ ብ
 ታውቁስ ባልበደሉ በሐዋርያ
 ት ባልፈረዳችሁም ነበር። አን
 ድም ይኤብሱ ይላል ሳይበድ
 ሉ በድለዋል በምትሏቸው በ
 ሐዋርያት ባልፈረዳችሁባቸው
 ም ነበር። እምኢያቀሰልከምም
 ሙ። በበትረ ረሀብ ይመቱ ባላ
 ላችኋቸውም ነበር እምኢያቀሰ
 ጸልከምምሙ። በረኃብ እንደ

የግድም ወንጌል

ቅጠል ይርገቱ ባላላችኋቸው ም ነበር።

፩ አስመ እግዚአ ፍላጎት ለሰን በት ወልደ እንላ እመሕያው ክርስቶስ።

፪ የሰንበት ጌታዋ ወልደ እንላ እመሕያው ክርስቶስ ነውና፤ እብላክሙ ዘየግቢ እምቤተ መ ቅድስ ሀሉ ዝዩ። እንደም ሰን በትሰ በእንተ ሰብእ ተፈጥረ ት ወእኮ ሰብእ በእንተ ሰንበ ት ይላል በማርቆስ። ሰንበት ስ ለሰው ተፈጥራለች እንጂ፤ ሰ ው ስለ ሰንበት አልተፈጠረ ም ግለት ሰንበት ሰው ከግግ ረኃብ ሊያርፍበት ተፈጥራለች ና እምኢኩነንክምሥ በል።

፫ ወረሰሰ እግዚአ ኢየሱስ እም ሀዩ ወወላ ውስተ ምክራቦ ሙ። ግር ርዕዮታችን እንጂ።

፬ ጌታችን ከዚያ አልፎ ከምክ ራባቸው ገባ።

በእንተ ዘየብሰት እደሁ።

፲ ወናሁ ሀሉ ብእሲ ዘየብሰት እደሁ።

፲ እጁ ልምሾ የሆነች ሰው አለ ወተስእልም እንዘ ይብሉ ይከ ውንኑ በሰንበት ፈውሶ። ቅዳሜ ድውይ መፈሰስ ይገባ ልን አይገባም ብለው ጠየቁት፤ ከመ ያስተዋድደዎ።

ሊያጣሉት ሊያካስሱት። ሐተ ታ አይገባም ቢላቸው የእግዚ አሐር ወገን ነኝ ይላል የሰው ጥፋት አያሳዝነውም ለግለት ይገባል ቢላቸው የሙሴን ሕ ግ አፈረሰ ብለን እንጣላለን ብለው።

፲፩ ወይቤሉሙ መኑ አምውስቲ ትከሙ ዘበቱ አሐዱ በገዕ ወ እመ ወድቆ ውስተ ግብ በሰ ንበት ዘኢይእኅዝ ወኢያነሥኦ ዘዳ ሸዩ፤፤።

፲፪ ከናንተ ወገን አንድ በግ ያለ ው ሰው በሰንበት ከፈረፈር የገባበት መሬቱን ድሶ ስሩን በጥሶ የማያወጣው ግነው። ኢይእኅዝኑ አያወጣውምን አ ኩኑ ይእኅዝ ያወጣው የለምን

፲፫ እር እንከ ፈድፋድ ይኔይሰ ሰ ብእ እምን በገዕ።

፲፬ ያማ እንደታ ትሉኝ እንደሆ ነ ከተፈጥሮተ በገዕ ተፈጥሮተ ሰብእ እንደምን ይበልጥ።

፲፭ ይከውንኬ በሰንበት ገቢረ ሠ ናይ።

፲፮ እንኪያስ ቅዳሜ ድውይ መፈ ወስ ይገባል።

፲፯ ወእምዝ ይቤሉ ለውእቱ ብእ ሲ ስፋሕ እደከ።

፲፰ በኋላ ያን ሰው እጅህን ዘርጋ አለው።

ወሰፍሐ እደሁ።

እጁን ዘርጋ።

ወሐይወት ሰቤሃ።

ፈጥና ጸነች።

ወከነት ከመ ካልፅታ።

ቀኝቱ ናት ቢሉ እንደ ግራ

ይቀ ግራዬቱ ናት ቢሉ እን

ደ ቀኝቱ ሆነች። እንተ የማን

ይላል በሉቃስ እንደ ግራዬ

ቀ ሆነች።

ወወጊሎ ፈሪሳውያን ተግክ

ሩ በእንቲአሁ ከመ ይቅትልዎ

ፈሪሳውያን ወጥተው ሊገድሉ

ት እንገደለው ብለው ተግ

ከሩ።

በእንተ ርኅራኄሁ ለእግዚአ ኢየሱስ።

፲፩ ወእእሚር እግዚአ ኢየሱስ ተግገው እምሀዩ።

፲፪ ጌታም ሊገድሉት እንደመከሩ አውቆ ከዚያ ወጥቶ ሄደ። እ ንዳይዋት ጊዜው አልደረሰም ና ከዚያው ሳለ ድኖም ቢሆን ምትሐት ነው ባሉት ነበርና። ወተለውዎ ብዙኃን ሰብእ። ብዙ ሰዎች ተከተሉት። ወአሕዩምሙ ለክሉሙ። ሁሉንም አዳናቸው።

፲፫ ወገሠምሙ ከመ ኢያግንድዎ

፲፬ አትንገሩ አላቸው፤

ሐተታ ውዳሴ ከንቱ አይኸ ምና የሚያምኑበት ጊዜ አል ደረሰምና። እስከ ትንሣኤ።

፲፭ ከመ ይትፈጽም ዘተብህሉ በኢ ሳይያስ ነቢይ እንዘ ይብል።

፲፮ በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተ ብሉ የተነገረው ይደርስ ይፈ ጸም ዘንድ።

፲፯ ወናሁ ወልድዩ ዘኃሪይኩ። ኢሳ ማ፪ ፩።

፲፰ ለተዋሀዶ የመረጥሁት ልጄ። ወናቀርዩ ዘሠምረቱ ነፍስዩ። ሕይወቼ መንፈስ ቅዱስ ለሀ ልውና የመረጠችው ወዳጄ። ወእነብር መንፈስዩ ሳዕሌሁ። ሕይወቴ መንፈስ ቅዱስን ሕ ይወት የማደርግለት።

፲፱ ውእቱ ይሚሀር ፍትሕዩ ለኢ ሕዛብ ወከነኔዩ ለሕዝብ።

፲፱ እሱ ሃይማኖተ ወንጌልን ለኢ ሕዛብ ሃይማኖተ ኦሪትን ለኢ ሰራኤል ሲያስተምር። ኢይደዎሶ ወኢይጸርገ።

ወንጌል ዘግቲዎስ ።

አይሰግም። ወአለበ ዘ
ይሰምዕ ቃሉ በምክራባት።
በምክራባት ሲያስተምር የሚ
ሰግው የለም ተብሎ በኢሳይ
ያስ የተነገረው ትንቢት ይደ
ርስ ይፈጸም ዘንድ። ሐተታ በ
የሐንስ ወዓልዓለ ቃሉ በምክ
ራብ ይላል በዚህ እንዲህ
አለ አይጣላም ቢሉ አይጣላም
ነገር እንደ የሐንስ ነው አሰ
ምቶ ነው የሚያስተምር። ከ
ዚህ እንዲህ ግለቱ ውዳሴ ከ
ንቱ አይሰግበትም ሲል ነው።
ብርዕ ቅጥቁጥ አይሰበር።
ከእግሩ ጭምትነት የተነሣ አ
ስኳሉ የወጣለት የዕንቀሳል
ቅርፍት አይደቅበትም።
ወሠዕኒ ዘይጠይስ ኢይጠፍዕ
ከቃሉ ልዝብነት የተነሣ የሚ
ጤያጤያስ የጧፍ ኩስታሪ አ
ይጠፋበትም።
እስከ ይገብዕ ፍትሐ መዊያቱ
አሸናፊ ፍርዱ በአይሁድ በአ
ጋንንት እስኪመለስ ድረስ።
ወበስመ ዚአሁ ይትአመኑ አ
ሕዛብ።
አሕዛብም በሰሙ እስኪያምኑ
ድረስ ያለው ይደርስ ይፈጸም
ዘንድ። ተግንሠ እምሀየ። አንድ
ም በንስሐ በጎዘን የሚቀጠቀ
ጥ በተስፋ የሚጤያጤያስ አ
ዳም አይጠፋም በዕለተ ዓርብ
አቸናፊ ፍርዱ በአጋንንት እ
ስኪመለስ ድረስ አሕዛብ በስ
ሙ እስኪያምኑ ድረስ ብሎ የ
ተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘ
ንድ። አሕየምሙ። ሞተ ሥጋው
ለሞተ ነፍሱ ምልክት እንደሆነ
ነ ድንነተ ሥጋውም ለድንነተ
ነፍሱ ምልክት ነው። አንድም

በትንንት የሚቀጠቀጥ በትንን
ት የሚጤያጤያስ አይሁዳዊ
አይጠፋም። አሸናፊ ፍርዱ በ
አይሁድ በዓ ዘመን እስኪመ
ለስ ድረስ። አሕዛብም በሰሙ
እስኪያምኑ ድረስ ያለው ይደ
ርስ ይፈጸም ዘንድ። ተግንሠ ይ
ቅተልም። አንድም መቃ መስ
ዩ የፍግ እሳት ወንጌል አት
ጠፋበትም። አሸናፊ ፍርዱ በአ
ይሁድ በአጋንንት እስኪመለ
ስ ድረስ። አሕዛብም በሰሙ እ
ስኪያምኑ ድረስ። ያለው ይደ
ርስ ይፈጸም ዘንድ። ገሠሦሙ
ሐተታ መቃ መስዩ አሳት ወ
ንጌልን። መቃ መስዩ በጋውን
ግንም ሲጠቀጥቀው ይበጃል።
ከረምት በሆነ ጊዜ በያለበት
ያፋላል ወንጌልም ስትነገር እ
ንድ ሰው በሰግዕትነት ይሞ
ታል ታምራት ይደረጋል ብዙ
ሰው ያምናል። የፍግ እሳት ከ
ንድ ላይ ያቃጠሉት እንደሆነ
ሁለተኛ ሶስተኛ አቃጥሉኝ አ
ይልም ተያይዞ ይነፃል ወንጌ
ልም በመቶ ሐያ ቤተ ሰብ ተ
ጀምራ እስከ ምጽአት ድረስ ስ
ትነገር ትፍራለችና። አንድም
ብርዓ ቅጥቁጠ አይሰበር ወሠ
ንኒ ዘይጠይስ ኢይጠፍዕ ይላ
ል አብነት ተዉ ያጠፋችኋል
ቢሏቸው ስንኳን እኛን ሊያ
ጠፋ አስኳሉ የወጣለት የዕን
ቀሳል ቅርፍትስ እንኳ አያደ
ቅም። የሚያጤያጤስ የጧፍ
ኩስታሪስ እንኳ አያጠፋም
ይሉታል ብሎ ኢሳይያስ የ
ተናገረው ትንቢት ይደርስ ይ
ፈጸም ዘንድ ፈለሰ እምሀየ።

በእንተ ዕውር ወጽሞ
ዘቦቱ ጋኔን።

ጳጳ። ወእምዝ አምጽኡ ጎቤሁ ዘጋ
ኔን ዕውረ ወጽሞመ ወበሐመ
ጳጳ። ከዚህ በኋላ ጋኔን ዕውር ደንቆ
ር ድዳ ያደረገውን ሰው ወደ
ሱ አመጡ።
ወፈወሶ እስከ ውለቱ ዕውር
ወጽሞ ነበበሂ ወርእየሂ ወ
ሰምዓሂ።
ዕውረ ሥጋው በታምራት ዕ
ውረ ነፍሱ በትምርት እስኪያ
ይ በሐመ ሥጋው በታምራት
በሐመ ነፍሱ በትምርት እስ
ኪናገር። ጽሑፍ ሥጋ በታም
ራት እስኪሰግ ድረስ አጻነው
ጳጳ። ወተደሙ ዝሉሙ አሕዛብ።
ጳጳ። አሕዛብ ሁሉ አደነቁ።
ወይቤሉ አኩኑ ዝንቱ ወልደ
ዳዊት።
ያላሙት። የጥቡዕ የዳዊት ልጅ
አይደለምን ይህን ያህል ርኅራኄ
ከማን አገኘው ብለው። ያሙት
ት ግን የርኅሩኅ የዳዊት ልጅ አ
ይደለምን ምንዋ ቢያደርግ አሉ
ጳጳ። ወፈላውያን ሰሰሚያሙ ይቤሉ
ዝንቱስ ኢያወዕለ አጋንንተ ዘ
እንበለ በብጌል ዜቡል መልአ
ኮሙ ለአጋንንት። ግቲ ይ ጳጳ
ግር ይ ጳጳ ሉቃ ፲፩ ፲፩።
ጳጳ። ፈላውያን ግን ሰምተው ታ
ምራት ይደረጋል ሰው ይሰበ
ሰባል ወንጌል ትሰፋለች ኦሬት
ትጠፋለች ብለው የንጉሥን
ጭፍራ በንጉሥ ቀላጤ እንዲ
ያስወጡት ከለታቸው ከብጌል
ዜቡል ተዉዋውቶ ያወጣቸዋ
ል እንጂ ያለዚያ አያወጣቸው
ም አሉ።

የግጥም ወንጌል =

ጽጅ ወዘለመርሙ እግዚእ ኢየሱስ ሕሊናሆሙ ይቤሉሙ ነላ መንግሥት እንተ ትትናፈቅ በ በይናቲሃ ትግስን = ሉቃ ፲፩ ፲፯

ጽጅ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነገ ራቸውን አውቆባቸው እርስ በርስ የምትለያይ መንግሥት ሁሉ ትጠፋለች አላቸው ንጉሡ እንዝመት ሲል ሠራዊቱ አንዝምትም ቢሉ =

ወነላ ሀገር =

እርስ በርስም የምትለያይ ሀገር አትጸናም ትፈታለች = ሹሙ እንገብር ሲል ሕዝቡ አንገብርም ቢሉ =

ወእመሂ ቤት እንተ ትትናፈቅ በበይናቲሃ ኢትቀውም =

እርስ በርስም የምትለያይ ቤትም አትጸናም ትፈርሳለች =

ባለቤቱ ደጋ እንሁን ሲል ቤተሰቡ ቂላ እንሁን ቢሉ =

ጽጅ ወእመስ ሰይጣን ያወፅእ ሰይጣን ተናፈቀኬ በበይናቲሁ = ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣው ከሆነ እርስ በርሱ ተለያያ =

ጽጅ እፎ እንከ ትቀውም መንግሥቱ =

መንግሥቱስ እንደምን ትጸናለች፤ ሐተታምን መንግሥት አለው ቢሉ ዮሐንስ ወልደ ግሪት እንዳየው = አባቱ መምለኬ ጣያት ነበረ ለጣያት ሊሰዋ ሲሂድ አስከትሎት ሂደ ሠውቶ እስኪወጣ እንቅልፍ መጣ በት ተኖ በሕልሙ ዲያብሎስ በአምሳለ ንጉሥ ዘውዱን ደፍቶ ከዙፋኑ ሁኖ ኃያላን በቀኝ በባራ በፊት በኋላ አቶ ሞ ያየዋል ከዳሬ መጥቶ ንገ

ሩልኝ ይላል ይነግሩለታል ይገባል ወዴት ነበርህ ይለዋል ከሀገር፤ ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ባልና ሚስቱን ነገር ካለቀ በኋላ አጣልቼ አለያይቼ መጣሁ ይለዋል በስንት ቀን ሀ ነው አለው በ፲፩ ቀን ነው አለው = እስወጣው አለው = ሌላው መጥቶ ንጉሥኝ አለ ይነግሩለታል ግባ በሉት ይላል ይገባል ወዴት ነበርህ አለው ከምድር ድምበር = ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ወንንድማማች አጻልቼ አጋደዬ መጣሁ ይለዋል በስንት ቀንህን ውጽቀኔ ነው አለው ይለዋል አስወጣው ይላል ይወጣል = ደግሞ መጥቶ ንጉሥኝ ይላል ይነግሩለታል ይገባል ወዴት ነበርህ ይለዋል ከባሕር፤ ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ነፋስ አምጽቼ ጣዕበል ሞገድ አስነሥቼ መርከቡን ገልብጼልሁን አስጥሜ መጣሁ ይለዋል ስንት ቀንህ ነው ጃቀኔ ነው አለ አስወጣው አለ = ደግሞ ሌላው መጥቶ ንጉሥኝ ይላል ይነግሩለታል ግባ በሉት ይላል ይገባል ወዴት ነበርህ ይለዋል ከገዳም ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ጃ ዘመን የዘጋውን መነኩሴ አስቼ ዓለግዌ ሥራ አሰርቼው መጣሁ አለው በስንት ቀንህ አለው በዘመኑ ልክ ተዋግቼ አለው አንተንስ ሊያነግሡህ ይገባል ብሎ ከዙፋኑ ወርዶ ዘውዱን ደፍቶ ሲያነግሠው አየ = ሲነቃ የመነካት መከራቸው የጸና ከብራቸው እንጂ ቢበዛ ነው ብ

ሎ አምኑዋል ተጠምደዋል መንኩሷል

ጽጅ ወእመስ አነበብኋል ዜቡል አወፅአሙ ለአጋንንት ውሉድ ከሙ በምንት ያወፅእምሙ

ጽጅ እኔ አጋንንትን በብኋል ዜቡል የማወጣቸው ከሆነ ልጆቻችሁ ሐዋርያት በማን ስም ያወጡቸዋል በኔ ስም አይደለምን ወበእንተዝ እሙንቱ ፈታሕተ ይከውኑከሙ =

ስለዚህ ነገር ግለት እናንተ በብኋል ዜቡል ያወጸል ስላላችሁኝ ሐዋርያት በኔ ስም የሚያወጡቸው ስለሆነ እነሱ መፈራረጃ ይሆኑባችኋል =

ጽጅ ወእመስ አነ በመንፈስ እግዚአብሔር አወፅአሙ ለአጋንንት ዮጊኬ በጽሐት ላዕሌከሙ መንግሥተ እግዚአብሔር

ጽጅ እናንተ አጋንንትን በብኋል ዜቡል ያወጣቸዋል የምትሉኝ ከሆነ እኔ ግን አጋንንትን በመንፈስ እግዚአብሔር የማወጣቸው ከሆነ ሥልጣን እግዚአብሔር ልታጠፋችሁ ተቃጥታባችኋል ች አንድም እናንተ በመንፈስ እግዚአብሔር ያወጣቸዋል ካላችሁኝ እኔም በመንፈስ እግዚአብሔር የማወጣቸው ከሆነ መንግሥተ እግዚአብሔር ልጅ ነት ልትሰጣችሁ ቀርባለች

ጽጅ ወአለቦ ዘይክል መኑሂ በዊላ ቤተ ኃያል ወበርብሮ ንዋዮ

ጽጅ ክርበኛ ቤት ገብቶ ገንዘቡን መዝረፍ የሚቻለው የለም =

እመ ኢቶደመ ዓሢርቶ ለኃያል

አስቀድሞ እጁን ካልያዘው ወእምዝ ይበረብር ቤቶ =

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

እጁን ከያዘ በኋላ ገንዘቡን ይወስዳል እንደዚህም ሁሉ ሰይጣንን በቸቱ አርእስተ ኃጣው እድል ነሥቼዋለሁና አወጣዋለሁ እንጂ ያለዚያ አላወጣውም ።

፴ ዘኢኮነ ምስሌየ ዕድሜው ውለቱ በቦታ በቅዳሴ ከኔ ጋራ አንድ ያይደል ዲያብሎስ ባለጋራዬ ነው። ወዘኢይትጋባእ ምስሌየ ይዘርወኒ ።

በቦታ በቅዳሴ ከኔ ጋራ አንድ ያይደል ዲያብሎስ በምዕመናን እንዳላድርባቸው ያደርገኛል ። የምዕመናንን ዝርወት አንድ አድርጎ ይዘርወኒ አለ ። አንድም ዘኢኮነ ምስሌየ ። በሃይማኖት በጉባኤ ከኔ ጋራ አንድ ያይደል ይሁዳ ባለጋራዬ ነው። ወዘኢይትጋባእ ፤ በሃይማኖት በጉባኤ ከኔ ጋራ አንድ ያይደል ይሁዳ ፤ በመዕመናን፤ አንድም በሱ እንዳላድርባት ያደርገኛል ።

፴፩ ወበእንተዝ እብለከሙ ዙሉ ኃጢአት ወጽርፈት ይትኃደግ ለሰብእ ። ማር ፫ ፳፮ ሉቃ ፲፪ ፤

፴፪ ስለዚህ ሰውን የሰደበ ሁሉ ኃጢአቱ ይሰርዳለታል ብዬ እነግራችኋለሁ ።

ወዘሰ ጸረፈ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ኢይትኃደግ ሎቱ ። መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ግን ማለት ሕፁዕ ያለ ኃጢአቱ አይሰረዳለትም ።

፴፫ ወዘሰ ነበበ ታለ ላዕለ ወልደ እገለ እመሕያው ይትኃደግ ሎቱ

፴፬ ወልደ እገለ መሕያው ክርስቶስን ግን ዕሩቅ ብእሴ ያለ ይሰረዳለታል

ወዘሰ ነበበ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ኢይትኃደግ ሎቱ

መንፈስ ቅዱስን ሕፁዕ ያለ ግን ኃጢአቱ አይሰረዳለትም ።

ይህን ማለቱ ይገባዋል ብሎ አይደለም ለወልድ ምክንያት አለው ሥጋ ለብሷል ። ለመንፈስ ቅዱስ ግን ምክንያት የለውምና፤ ከተዘጋ ቤቱ ከተደፈነ አሳቱ እንዳሉ ። አንድም አብ ዝንቱ ውለቱ ወልድየ ብሎ መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ

ርግብ ወርዶ ሳይመሰክርለት ዕሩቅ ብእሴ ያለ ኃጢአቱ ይሰረዳለታል ። አብ ዝንቱ ውለቱ ብሎ ከመሰከረ በኋላ መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ

ርግብ ወርዶ ከመሰከረለት በኋላ ግን ዕሩቅ ብእሴ ያለ አይሰረዳለትም ። አንድም ሕዝባዊን የሰደበ በኃጢአቱ ይሰረዳለታል ። ኤጲስ ቆጶሱን የሰደበ ግን ኃጢአቱ አይሰረዳለትም ። አንድም ሥጋዊ ተዘምዶን ያፈረሰ ኃጢአቱ ይሰረዳለታል መንፈሳዊ ተዘምዶን ያፈረሰ ግን ኃጢአቱ አይሰረዳለትም ። ኃጢአት ሥጋውያት ይሰረያ በጸም ወበጸሎት ። ኃጢአትሰ መንፈሳውያት ኢይሰረያ በጸም ወበጸሎት ዘእንበለ ዳዕሙ በምን ዙስና እንዲል ። እንዲህ ማለት ንስሐ ከገባ አይሰረዳለትም ማለት አይደለም ከቀናና ቀናናውን ከፍዳ ፍዳውን ማብለጥ ነው።

ኢባዝ ዓለም ። በዚህም ዓለም ሁኖ ። ወኢበዘይመጽእ ዓለም ። በሚመጣውም ዓለም ሁኖ አ

ይሰረዳለትም ። በወዲህስ ይሁን በወዲያማ ምን ንስሐ አለ አልቦቱ ለሰብእ ንስሐ እምድግ ረዋት ይል የለም ቢሉ ። ኃጢአቱን ለቁሱ ነግሮት ቀናና ተቀብሎ ጀምሮት ቢሞት ሳይጀምረውም ቢሞት መካነ ንስሐ አለ ከዚያ አድርሶ ይወጣልና እንዲህ አለ ። አንድም ወትደሎ አበሳነ ምስለ ዙሉ ዘገበርነ እንዲል ያለማነውም ያጠፋነውም በፍትሐ እግዚአብሔር ይመረመራል ያለማነው በዝቶ ያጠፋነው ያነሰ እንደሆነ እንገባለን ያለማነው አንሶ ያጠፋነው የበዛ እንደሆነ ግን አንገባምና ።

፴፫ እመ አኮ ግበሩ ዕፅ ሠናየ ወፍሬሁኒ ሠናይ ።

፴፫ እመ አኮ ዋፄ ነው መልካም ዛፍ አድርጉ ፍሬውም መልካም ማለት የአብርሃም ልጆች ነን በሉ የአብርሃምን ሥራ ሥሩ ። አንድም ተነሣሕያን ነን በሉ እኔም ተራድቼ የተነሳሕያንን ሥራ ላሰራችሁ ። ወእመ አኮ ግበሩ ዕፅ እኩየ ወፍሬሁኒ እኩይ ። ወይም ከፋ ዛፍ አድርጉ ፍሬውም ከፋ ማለት የሰይጣን ልጆች ነን በሉ የሰይጣንን ሥራ ሥሩ እሱስ አያዘዋውም እንዳይተውት ያውቃልና ። አንድም፤ በአፋቸው እንወድሃለን ይሉታል በልቡናቸው ይጸሉታል በፋችሁም በልቡናችሁም ወደዱኝ ። ያለዚያ ግን በአፋችሁም በልቡናችሁም ጥሉኝ ። አንድም ሥራውን የአምላክ ሥራ ነው ይላሉ እሱን ዕሩቅ

፴፫

፴፫

የግጥም ግጥም

በእሴ ይሉታል ሥራዬን የአ
ምላክ ሥራ ነው በሉ እኔንም
አምላክ ነው በሉ ያለዚያ ግን
እኔንም ፅሁፍ ብእሴ በሉ ሥ
ራዬንም የፅሁፍ ብእሴ ሥራ
ነው በሉ = አንድም ታምራቱ
ን ይወዳሉ ትምርቱን ይጸላሉ
በእንተ ሠናይሰ ግብርክ ኢንዌ
ግረክ አላ በበይነ ፅረፈትክ እ
ንዲል ታምራቱንም ትምርቱን
ም ውደዱ ያለዚያ ግን ትም
ርቱንም ታምራቱንም ጽሉ =
እስመ እምፍራሁ ይትግወቅ
ህፅ =
ዛፍ በፍራው ይታወቃልና =

በእንተ ጽሁፍ ዘረፈላውያን

፳፱ አትውልደ ዓረዊት ምድር በ
አይቲ ትክሉ ሠናየ ተናገር
እንዘ እኩያን አንትሙ =
፳፻ እናንት የእባብ ልጆች ክፉም
ች ስትሆኑ መልካም መናገር
እንደምን ይቻላችኋል በልቡና
ችሁ ፅሁፍ ብእሴ የምትሉ ስ
ትሆኑ እኔን የበሕርይ አምላ
ክ ግለት እንደምን ይቻላችኋ
ል =
እስመ እምተረፈ ልብ ይነበብ
አፍ =
ልብ ያሰበውን አፍ ይናገራልና
፳፻ ጌር ብእሴ እምሠናይ መዝገበ
ልቡ ያውፅእ ለሠናይት = ሉቃ
፳፻፩ =
፳፻ በጎ ሰው በጎ ነገር ከሚያስብ
ት ልቡናው በጎ ነገርን አውጥ
ቶ ይናገራል =
ወእኩይሰ ብእሴ እምእኩይ መ
ዝገበ ዓመፃሁ ያወፅእ ለእኩት
ክፉ ሰው ግን ክፉነገር ከሚያስብ

በት ልቡናው ክፉ ነገርን አ
ውጥቶ ይናገራል =
፳፻ አንሰ እብለክሙ ኩሉ ሰብ
እ ዘይነበብ ንባብ ጽሁፍ ያገብ
ኩ ሉቱ በእንቲአሁ ታለ በፅ
ለት ይይን =
፳፻ እኔ ግን ተርታ ነገርን በሚና
ገር ሰው ሁሉ በፍርድ ቀን
ፍጻሜን ያመጽበታል ብዬ እ
ነገራችኋለሁ = ታሪክ እንዳን
ድ ባሕታዊ ከሚረዳበት ገዳም
ወጥቶ በተባሕትም ይናገራል ከ
ግሕበሩ አንዱ ሊጠይቀው
ሄደ እነገሌ እንደምን ሁነዋል
ብሎ ጠየቀው የበቁ ሁነዋል
አለው = አንድ ሕሙዩ ግብር
ነበር እገሌሳ አለው እሱስ ከ
ሁሉ በልብል አለው አፍላክ
ስካሁን የነገርኸኝ ሁሉ ሐሰ
ት ነው = ለልግዱ ጌታ በአ
ምሳሌ ንጉሥ ሲገኝለት እሱ
ም የብርሃን ካፓ ለብሶ በቀኝ
ሲቆም የሚያየው ነው = እን
ደ ወትሮ የብርሃን ካፓ ለብ
ሶ በቀኝ እቆግላሁ ብሎ ሲ
ሄድ ምስለኔ ወረኛዬ መን
ግሥት ተበላላው መጣህ ንሳ
ያዘው ሲል እሸላሁ ብሎ ሲ
ሄድ ካፓው ተገር ሲቀር
አየ እንዲህ ብዬ በተናገርሁ
ት ፈጣሪዬ ፈርዶብኝ ነውን
ብሎ ንስሐ ቢገባ በሰባት ዓመ
ቱ ጌታ እንደ ጥንቱ በአምሳሌ
ንጉሥ ሲገኝ እሱም የብርሃን
ካፓ ለብሶ በቀኝ ሲቆም አይ
ቷል =
፳፻ እስመ እምቃልክ ትጽድቅ
፳፻ ካነጋገርህ የተነሣ ትከብራለህና
ወእምቃልክ ትትኩን
ካነጋገርህ የተነሣ ይፈረድብሃል

ና = ኢየሱስ መጠንክ እምቃል አ
ፋክ = ሰሎሞን ሕይወት ወጥቶ
ውስተ እደ ልሳን = ሲረክ ኃሳር
ከሂ ወክብርክ እምቃል አፋክ
ያሉትን ልታ ለውጦ አነበበው
በእንተ ትእምርተ የናስ
፳፻ ወእሚሃ መጽሐ ሰብእ እምጸ
ሐፍት ወእምፈረሳውያን ወይ
ቤልዎ ሊቅ ንፈቅድ እምገቤ
ከ ትእምርተ ንርአይ
፳፻ ያን ጊዜ ከጸሐፍት ከፈረሳውያ
ን ወገን የሚሆኑ ሰዎች መጥ
ተው መምር ምልክት ልታሳየ
ን እንወዳለን አሉት = ሐተታ
እሱ ሰው ሁኖ በቋንቋቸው በፅ
ብራይስጥ ቢያስተምራቸው እ
ንደ ሙሴ ባሕር ከፍለህ ጠላት
ገድለህ ደመና ጋርደህ መና አ
ውርደህ እንደ ኢያሱ በረድ አ
ዝንመህ ፀሐይ አቁመህ እንደ
ጌደዎን ፀምር ዘርግተህ ጠል
አውርደህ እንደ ኤልያስ ሰማ
ይ ለጉመህ እሳት አዝንመህ ል
ታሳየን እንወዳለን አሉት =
፳፻ ወእውሥክ ወይቤሉሙ ትው
ልድ ዕለት ወግግጊት ወዘማ
ዊት ትእምርተ ተጋሥሥ ፤ ግ
ቲ ፲፮ ፪ = ሉቃ ፲፩ ፳፱ = ፩ቆር
፳፻ ፩ ፳፱ ሌላኛ አሉተኛ ትውል
ድ ቤተ አይሁድ ምልክትን
ትሻለች = ቤተ አድሁድን ዘማ
አላቸው ዘማ ነገሩ አንድ ሲ
ሆን ዕለት ዕለት ወንድ ሊለ
ወጥላት እንድትወድ ቤተ አ
ይሁድም ዕለት ዕለት ትምርት
ቢለወጥላቸው ይወዳሉና
ወትእምርትሰ ኢተውህባ ዘእ
ንበለ ትእምርተ የናስ ነበይ =
ምልክት ግን የናስ ካደረገው

ወገረላ ዘግብኦስ =

ምልክት በቀር ያልተደረገላት የቀረበት የማይደረግላት የማይቀርላት የለም = ሁሉን ስትዘነጋው ይህን አትዘነጋውምና ኋላ በመጨረሻ ተዘክርን ዘያቤዝንቱ መስሐቲ አመሕያው ውለቱ አመሕያው ሃልሰት ዕለት እትነሣእ አዝዝ እንከ ይዕቀቡ መቃብሪው ይላሉና =

፩ እስመ በከመ ነበረ የናስ ውስተ አንበሪ ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉስ ለያልዩ ከማሁ ሀለዎ ለወልደ እንላ እመሕያው ይንበር ውስተ ልብ ምድር ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉስ ለያልዩ = የሐ ይፈ =

፪ የናስ በከርሠ አንበሪ ሶስት መግልት ሶስት ሌሊት እንደኖረ ወልደ እንላ እመሕያው ክርስቶስም ሶስት መግልት ሶስት ሌሊት በከርሠ መቃብር ይኖር ዘንድ አለውና =

፫ ሰብአ ነጭ ይትነሥኦ አመዕለተ ደይን ምስለ ዛትውልድ = የሐ ይፈ =

፬ የነጭ ሰዎች በፍርድ ቀን በቤተ አይሁድ በጸላትነት ይነሱባታል =

ወይትፋትሕዋ =

ይከራከሯታል =

ወያስተሐፍርዋ =

ምላሽ ያላጧታል =

እስመ ነስሐ በስብከተ የናስ የናስ ቢያስተምር አምነዋልና ወናሁ ዘየንቢ እምየናስ ሀሉዝዩ =

ከየናስ የሚበልጥ እነሆ ከዚህ አለ ግለት ቤተ አይሁድ ገን እግዚአብሔር የናስ ክርስቶስ ቢያስተምራቸው አናምንም ብለ

ዋልና = ጌታ የናስን እስከነሆ ሉስ ዕለት ትትገፈታል ነጭ ሀገር ዐባይ እያህ አስተምር አለው አይሆንም አንተ መሐሪ ነህ እኔ እንዲህ ብዬ አስተምራ ብትምራቸው ነቢየ ሐስት እባል የለም አለው ሁለተኛ ሂድ አላሁምን አለው የናስ ግለት ርገብ የዋህ ግለት ነውና ደህ ሁሉ የሚዘበዝበኝ ከፈቱ ቢያገኘኝ አይደለም ብሎ ወተኃዋኦ እምገጸ እግዚአብሔር ወሐረ ተርሴስ ይላል ተርሴስ ወደሚባል ሀገር ሲሄድ ኢየሁዲ ከሚባል ባሕር ደረሰ ወረከበ ሐመረ ዘይነገድ ብሔረ ተርሴስ ይላል በሀገራቸው ከየብሱ ባሕሩ ይበዛልና ነጋድያን በመርከብ ተጭነው ወደ ተርሴስ ሲሄዱ አገን ወተዐሰ በሐመረ በንዋይ ይላል ገዝቶ ባንድነት ተጭኖ ሄደ ምን ት ተገባርክ ወአይ ብሔርክ ወአይ ሕዝብክ አሉት አይ ብሔርክ ላሉት አይመልስላቸውም አይ ሕዝብክ ላሉት ዕብራዊ ነኝ = ወምንት ተገባርክ ከ ላሉት የማመልከው ሰማይን ምድርን የብስን ባሕርን የፈጠረ እግዚአብሔር ነው አላቸው ከጥልቅ ባሕር ሲደርሱ ነፋስ መጣ ማዕበል ሞገድ ተነሣ መርከባቸው ሊሰጥም ሆነ ወገደፋ ሣህሉው ይላል (ገንዘባቸውን እያወጡ ይጥሉ ጀመር እንደ ማሟረት መንሕረ የናስ ውስተ ክርሠ ሐመር ይላል ሊቀ ሐመር ከሚተኛበት ገብቶ ተኝቷል አንዱ ሂዶ ተንሥኦ ወጸው እስመ

አምላክክ አለው = እግዚአብሔርን አመልክለሁ ብሏቸው ነበርና ነገሩን አይቶ ይህ የመጣበኔ ምክንያት ነው እኔን ካልጣላችሁኝ ጸጥ አይልላችሁም አላቸው አላቸውም ሰው በንጥል እኛ ይሆንብናል ዕጣ እንጣጣል ብለው ዕጣ ቢያወጡ ወወረደ ዕጥ ላለለ የናስ እንዲል በየናስ ዕጣ ወጣበት ወረደ ግለቱ ገን ከራሳቸው አድርገው ያወጡታልና ፈቃድህስ ከሆነ ዕጥ አይሆን ብንም ብለው አውጥተው ጣሉት የታዘዘ አንበሪ ተቀብሎ የጠው ሶስት መግልት ሶስት ሌሊት አሳድሮ በአንፃረ ነጭ አውጥቶ ግለው ከዚህ በኋላ ወሰበክ ምሕዋረ አሐቲ ዕለት ይላል ያንድ ቀን መንገድ ሲቀር ያኑ አስተማረ = ያንሩ ገንሥም ይኸን ነገር በሰማጊዜ ከዘፋኑ ወርዶ ማቅ ለብሶ አመድ ነስንሶ ንስሐ ገባ የወንድ መሽራ ከሚገባው የሌት መሽራ ከመጋረጃዋ ይወጡ ኢይትረአዩ ሰብአ ወእንስሳሰ ምችም እንስሳትም ከእንጨት ከሳር ከውሀ አይሰማሩ ብሎ አዋጀ ነገረ ያጠፋልኛል ብሎ ቢያይ የማያጠፋለት ሆነ እኔ አስቀድሜ የፈረሁት ያኸን አልነበረምን ብሎ አሰበየናስ የሚል ድምጽ አሰማው ሊያደርግልኝ ነው ብሎ ከከተማው ጻር ወገብረ ላቲ ንስቲተ ልጎት ይላል ጎጆ ሰርቶ ተቀመጠ እንቅልፍ መጣበት ተኝቶ ነቃሁ ለተኛ ቢነቃ ቅል በቅላ ጎጆውን አልብላለት አገኘ ደስ

የግቴዎስ ወንጌል ።

ብሎት ተኛ የታዘዘ ትልቅ ፍርጦ ጣላት ደረቀች ዋዕይ ተሰማው ቢነቃ ደርቃ አገኛት አዘነ ጥቀ ኑ ትቴክዝ ታዝናለህን አለው አዎን ቢለው እንተስ ላልተከልሃት ወሀ ላለጠጣሃት ታዝናለህ። አንስት አይምህካ ለነኔ ሀገር ዘሀለጢ በውስቴታ ፈድፋድ ዘይበዝተ እም ፲ቱ ወደቱ እልፍ አለ አፈለጠ የማኖሙ ወፅጋሞሙ እኔስ ግራና ቀኝ ሳይለዩ ለሚወረውሩ ከ፲ ራዊት እልፍ የሚበዙ ኃያላን ላሉባት ለነኔ እኔ አላዝንላት ምን። አንድም ግራና ቀኝ ያለዩ ካሥራሁለት ዕልፍ የሚበዙ ሕፃናት ላሉባት ለነኔ እኔ አላዝላትምን አለው እሱም ነቢያ ሐሰት እንዳይባል እሳቱ እንደ ደመና ሁኖ ታይቷል የታላላቁ ዛፍ ቅጠል እስኪጸወል ግ ድረስ ንስሐቸውም እንዳይቀር ተመልሶላቸዋል በናሆም ስንክሳር ግን ወበልዓ አሐደ ንብረ ይላል ንስሐ ያልገቡ አንድ አገር አጥፍቷል ብሏል ይህም አልቀረ በሶስተኛው ትውልድ ተወግታ ጠፍታለች ስልምናሶር ዓቢይ ሰናክሬምን ዓቢይ ሰናክሬምን ዓቢይ ሰናክሬምን ይወልዳል ወሶበ ሰምዎ ሙስናሃ ለነኔ ሀገር ዓባይ ተፈሥሎ ቂርስ ወክኸኸዋርስ እንዲል በንዑስ ሰናክሬም ያር ሰደው አስወግተዋታል። ይህም ሊታወቅ ጦቢት ሲሞት ጦባያን ልጁን ይህች ሀገር ጠፈ ናት የኖስ የተናገረው ነገር አይቀርምና ሚዶን ሂደህ ኑር ገንዘባችንን

ከነገባኤል አምጣ ብሎት ሙቷል። የኖስ ነነዌ ወርዶ ማስተማሩ ስለምን ቢሉ አብነት ለመሆን፤ ሐዋርያት ወንጌልን ሊያስተምሩ በሄዱ ጊዜ እኒህ ለምን ይመጣሉ ቀድሞ ነቢያት መጥተው አያስተምሩን ነበር በምን ነገር ነው እንዳይሉ ልማድ አንጂ ነው ቀድሞም ነቢያት ያስተምሩን ነበር ብለው እንዲቀሰሷቸው። ፫መዓልት ፫ሌሊት መሆኑ ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም። ትንቢት በሠትይዕለት ይቀሥፈን ወበሠሉስ መዋዕል ይሜርዩን ወያሐይወን። ወአመ ሣልስት ዕለት ንትነሣ እ፤ ወአመ ሣልስት ዕለት ሦጣ ለነፍሱ ውስተ ሥጋሁ ተብሎ ተነገሯል። ምሳሌም ከዚህ እስክ ብሩህ ሰማይ መልቶ የነበረውን ውሀ ከሶስት ከፍሎ አንዱን እጅ ውቅያኖስን ለይትጋባዕ ማይ ውስተ ምዕላዲሁ ብሎ በሆሪያው ወስኖታል አንዱን እጅ ሐኖስን ከላይ ሰቅሎታል አንዱን እጅ ለይኩን ጠፈር ብሎ ባለው አጽንቶታል። ውሀው የመቃብር ምድር የጌታ ምሳሌ። አንድም አዳም በፈታሒነቱ አንፃር መሐሪነቱ እንዳለ አውቆ ብንበድለው እንደፈረደብን ንስሐ ብንገባ እንጂ ይቅር ይለናል ብሎ እስካንገታቸው የሚያጠልቅ ባሕር ገቡ። አንቺም ከዚህ ሃገቢ እኔም ከዚያ አገባለሁ ብሎ አርባ ቀን ሳይሆን አንወጣም አሉ። ሰላሳ አምስት ቀን ሲሆን ዲያብሎስ መጥቶ

ምሪሃለሁ ውጣ ብሎሃል አለው። አርባ ቀን ሳይሆንኝ አልወጣም ብዬ ነው የገባሁ አይሆንም አለው። ቀድሞ አትብላ ያለህን ዕፅ በለስ በልተህ ከዚህ ሁሉ ደረስህ ደግሞ ዛሬ ምሪሃለሁ ውጣ ብሎሃል ብልህ አልወጣም አልክ ላዘዘኝ እነግርላለሁ ብሎ የተቂጣ መስሎ ወደ ሔዋን ሄደ። እስመ ይእቲ ገራህ ተሐምሎ ይላታል የበሰላው ናትና ቢመክሩት አይሰማ ምሪሃለሁ ውጣ ብሎሃል ብለው አይሆንም አለ አላት ሂዳ ምሪያችኋለሁ ሲለንማ እንወጣ እንጂ አለችው ተያይዘው ወጡ ጥቂት እልፍ አድርጎ እኔ ግንኝ አላወቃችሁኝምን አላቸው አላወቅንህም አሉት። ዕፅ በለስን ብሎ ብዬ ከገነት ያወጣኋችሁ እኔ አይደለሁም ብሎ ቀጥቶ ጥሏቸው ሄደ። መልክ መጥቶ በሐሙስ ዕለት ወበመንፈቃ ለዕለት አትወለድ እምወለተ ወለትክ ብሎሃል ብሎ ተስፋውን ነገር በገነት አንፃር በደብር ቅዱስ አኖራቸው። ያን እያዩ እንዲያዝኑ ከዚህ ኑሩ አልክን ምግባችንስ አሉት። ላዘዘኝ እነግራለሁ ብሎ ገነት ገብቶ ለአእዋፍ ጌታችሁ አዳም ከዚያው ነው ምገቡን ውሰዱለት አላቸው። ባንድ ሰዓት አሥራ ሁለት ዋሻ መልተውለታል። ያንዱ ዋሻ ስፋት መጠን ምንዳፈ ሐፅ። ይለዋል ሲሄዱ ወትር የሚያውቃቸው ናቸውና በድምፃቸው ተመሥጦ ተከተላቸው እ

ወንጌል ዘግቲዎስ ፡

ኒያ ላዩን እየበረሩ እሱ ታቼ
 ን እየርጠ ተከከለው ከእግረ
 ገነት ደረሱ የገነት ቅጽሩ እ
 ሳት ነው እኒያ ላዩን እየበረሩ
 ገቡ እሱ አጋው ተነሥቶታል
 ና ተከልከሉ ቀረ። ይህ ስሑት
 ወደት ይሄያል ብሎ ቤት ያ
 ህል ደንጊያ ጫነበት ወተደ
 ብተረት ይአቲ ዕብን ላዕለ
 አጻም እንዲል። ሶስት ቀን እ
 ንደ ድንኳን ሁናለት ሰንብቷ
 ለ ከዚህ በኋላ መልአክ እን
 ሥቶለት ተመልሷል። ደንጊያ
 የመቃብር አጻም የጌታ ምሳ
 ሌ። አንድም አብርሃም ይስሐቅ
 ን በሕሊናው በሰዋው በሶስ
 ት ቀን ተነሥቷል። ሕሊና አ
 ብርሃም የመቃብር ይስሐቅ የ
 ጌታ ምሳሌ። አንድም የኖስ
 ሶስት መዓልት ሶስት ሌሊት
 በከርሠ አንበሪ ኑሯል። የኖስ
 የጌታ ከርሠ አንበሪ የመቃብ
 ር ምሳሌ። ትንቢቱን አውቆ
 አናገሯል ምሳሌውንም እንጂ
 ባወቀ አስመስሏል ምሥጢሩ
 እንደምን ነው ቢሉ ለአጻም
 ለሔዋን ለሕፃናቱ ለሥጋ ለነ
 ፍስ ለደመ ነፍስ እንደ ካሰ
 ለግጠየቅ። አንድም ፫ቱ ዕድዋ
 ኒሁ ለሰብእ እንዲል ኃጢአ
 ትን ሞትን ፍጻን እንዳጠፋ
 ለግጠየቅ። አንድም በዕውነ
 ትም እንደሞተ ለግጠየቅ ፈ
 ላስርች ነፍሱ ከሥጋው ሳ
 ይለይ ደም ከልቡ ወድቆ
 አስትንፋሱን ይከለክለዋል ብ
 ለው ከሞተበት ሰዓት ጀም
 ረው እስከ ሞተበት ሰዓት
 ድረስ አቋይተው ነው የሚተ
 ብሩ የሚድንም አለ የሚሞ

ትም አለ ፈጥኖ ተነሥቶ ቢ
 ሆን አልሞተም ባሉ ነበርና
 በውነት እንደሞተ ለግጠየቅ
 ያውስ ቢሆን ሶስት መዓልት
 ሶስት ሌሊት ወደት ይገኛል
 ቢሉ መዓልተ ዓርብ ሌሊተ
 ዓርብን ስቦ ሌሊተ እሁድ መ
 ዓልተ እሁድን ስቦ አንድም
 ከርሠ ሐዋርያትን መቃብር ብ
 ሉ አንድም ዓርብ ከነግሕ እስ
 ከ ቀትር ብርሃን ከቀትር እስ
 ከ ሰዓት ጨለማ ሁኑዋል። በሠ
 ርክ ብርሃን ሁኑዋል። ወፍና
 ሠርክ ይበርህ ብርሃን እንዲል
 ይህ ሁለት መዓልት አንድ
 ሌሊት የቅዳሜ ሌሊትና መዓ
 ልቱ የእሁድ ሌሊት ይህ ነው።
 ፵፪ ንግሥተ ዓዚብ ትትነግሉ አ
 መ ዕለተ ደይን ምስለ ዛ ትው
 ልድ። ፩ ነገ ፲፩፣ ፪፣ ሕፁ ፱፣ ፩።
 ፵፪ ንግሥተ ዓዚብ በፍርድ ቀን
 በቤተ አይሁድ ትነግባታለች
 ወትትፋታሕ።
 ትከራከራታለች።
 ወታስተሐፍራ።
 ምላሽ ታሳጣታለች።
 እስመ መጽአት እምአጽዓፈ
 ምድር ትስማዕ ጥበቢሁ ለሰ
 ሉሞን።
 የሰሎሞንን ጥበብ ለትስማክ
 ጽንፈ ምድር መጥታለችና፤
 ወንጌላዊ በወዲያ ሁኖ ይጽ
 ፋልና የኛን አገር ጽንፈ ም
 ድር አለው።
 ወናሁ ዘየዓበ እምሰሎሞን
 ሁሉ ዝየ።
 ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ
 አለ ግለት ቤተ አይሁድ ገን
 እግዚአ ሰሎሞን ክርስቶስ ቢ
 ያስተምራቸው አናምንም ብለ

ዋልና። ታሪክ። የሰሎሞንን ጥ
 በብ እያመጣ የሚነግራት ታ
 ምሪን የሚባል ነጋዲ ወዳጅ
 ነበራት ሂጂ ለረዳው ብላ መ
 ቶ ሀያ መክሊት ወርቅ ተን
 ከራ ዘኢትዮጵያ ያለዋል ሉ
 ለ በወዲያ የማይገኝ በኛ አገ
 ር የሚገኝ ዝባድ ገጸ በረከት
 ይዛ ሄደች ስትሄድም እያዘራ
 ች ሄዳለች ስትመለስ ስንቅ ሊ
 ሆናት አገር እንዳትዘርፍ ከእ
 ግሯ እንደ ምጽቋ ቀንድም
 እንደ እሀያ ሰኩናም ቢሉ
 ነበረበት ካደባባይ ስትደርስ ብላ
 ቲና አይቶ ገብቶ ንጉሥ በ
 ዘመንህ የማይመጣ የለም እን
 ዲህ ያለች ሴት መጥታለች
 አለው ገቢ በላት አለው ስት
 ገባ ከደጁ ወድቆ የሚኖር ገ
 ንድ ነበር ብትረመደው ወ
 ልቆ ወደቀላት እሱዋን አይ
 ቶ በዓይነ መዓት አየው።
 ንጉሥ ሳላይ አልነገርሁህም ጠ
 ይቀህ ቅጣኝ አለው። በጣይቃት
 እውነቱ ነው ነበረብኝ ነገር ገን
 ከደጅህ የወደቀ ገባራ ታምራ
 ት ዕዕ አለ እሱ ፈወሰኝ እን
 ጂ አለችው እሷ አንድ ብር
 እሱ አንድ ብር ሽብጦብታል
 ከሱ በኋላ ሐያ ስምንት ነገ
 ሥታት ነገሠዋል ሐያ ስምን
 ት ብር ይሽቡብታል። ወርቁን
 ለይሁዳ ሰጥተው በእንጨቱ
 ጌታን ሰቅለውታል። ሐረገ ወ
 ይን ዘእምኃሂሥን ይትዝም
 ወበጎልጎታ ይተከል ከነ መድ
 ኃኒትየ እንዲል። ብዙ እንቂቅ
 ልሽ ጠይቀዋለች፤ ወአልቦ ዘ
 ኢፈከረ ላቲ ወዘተሰወረ እምኔ
 ሁ፤ ተሰውርት የቀረ ያልተረ

ጉመላት የለም። እሱም ከዚያ ድረስ መጥታ ሥርዓተ መንግሥት እናሳያት እንጂ ብሎ እሱዋ ሁሉን ከምታይበት እሱዋ ከማትታይበት ቦታ አኑር ሥርዓተ መንግሥት አሳያት። ከዚህ በኋላ በጂ በዪኝ አላት የሀገራችን መንግሥት በድንግልና ነው አይሆንም አለችው እንኪያስ አንችም የኔን ገንዘብ አልነካም ብለሽ ግዪ አላት ግለች። የሚያጸግ ምግብ ስጥቶ የምትጠጣውን ነግት፤ ለሎሞን ሲተኛ እንደ አንበሳ ዓይኑን ያፈጣል ሲነቃ ይጨፍናል ተኝቶ ሳለ ያየኛል ብላ ዝም ብላለች ነትቶ ሳለ አሁንስ አያየኝም ተኝቷል ብላ በዋቡብ ያገባው ውሃ አለ ቀድታ ልትጠጣ መንቀል ይዛ ቀረበች እጁን ያዛት አንች ከኔ ገንዘብ ላትነኪ እኔም ያንቺን ገንዘብ ላልነካ መሐላ አልነበረንም አላት ይህግ ውሀ አይደለም አለችው ከውሀ የበለጠ አለ አላት ያሁኑን ተወኝ ፈቃድህን ትፈጽግለህ አለችው ተገናኙ ምኒልክ ተፀነሰ ወጥታ ስትሄድ ዓምደ ብርሃን ተከትሏት ሲሄድ አይቶ መንግሥት ወደ ኢትዮጵያ ሄደች ብሎ ትንቢት ተናግሯል። ይህ ሁሉ ምሳሌ ነው፤ ገሥተ ዓዚብ የዚህ ዓለም ሰሎሞን የጌታ ጀጅ መክሊተ ወርቅ የመቶ ሃያ ቤተ ሰብ መቶ ሃያ መክሊተ ወርቅ የተገኘ ከሱዋ ነው መቶ ሃያ ቤተ ሰብ የተገኘ ከዚህ ዓለም ነውና። ዕንቁ የሃይማኖት ዝባድ የተዋለጠ ገድል ምሳሌ።

በእንተ መናፍስት ርኩሳን።

፱፫ ወእምከመ ወጽኦ መንፈስ ርኩስ እምሰብእ የዓውድ በድወኅበ አለበ ግይ። ሉቃ ፲፩ ፳፱።
፱፬ መንፈስ ርኩስ ሰይጣን በፀበል በጸሎት ከሰው ከተለየ በኋላ ውሃ ወደሌለበት ወደ የብስ ይሄዳል፤ እሱስ ወሀ ወዳለበት ይሄዳል ገላቸውን ሲታጠቡ ልብላቸውን ሲያጥቡ አድርባቸዋለሁ ብሎ መንፈስ ቅዱስ ወደ የብስ የሚወስደው ስለሆነ እንዲህ አለ እንጂ ጆም ወደ ኢጥሙቃን ይሄዳል እሱስ የሚሄድ ወደ ጥሙቃን ነው መንፈስ ቅዱስ ግን ወደ ኢጥሙቃን የሚወስደው ስለሆነ እንዲህ አለ እንጂ።
እንዘ የኃሥሥ ዕረፍተ።
ዕረፍትን ግለት ግደሬያ ሲሻ ወየኃጥእ። አያገኝም ሁሉ
፱፭ ገንዘቡ ሁኖ። ወእምዝ ይብል እንብእ እንከሰ ውስተቤትየ እምኅበ ወገእኩ እምኒሁ
፱፬ ከዚህ በኋላ እስኪ ቀድሞ ወደነበርሁበት ወደ ቀደመ ቦታ ዬ ልመለስ ብሎ ያስባል፤ እንደ ባለ ርስት በጠገብ በጠገብ ሁኖ መጉብኘቱን አይተውምና ወመጊኦ ይረከበ ዕሩቀ ወዘስቱረ ወምሩገ።
በመጣም ጊዜ በደውን ያገኘዋል ግለት ጸሎቱን ጸበሉን ትቶ ያገኘዋል።
፱፭ ወእምዝ የሐውር ወያዋጽእ ምስሌሁ ካልዓነ ሰብዓተ መናፍስተ እለ የዓክዩ እምኒሁ።
፪፯፻፩።

፱፭ ከዚህ በኋላ እስይ ብሎ ሂዶ በክፋት ከሱ የሚጸኑ ሰባት አጋንንት ይዘ ይመጣል።
ወበዊኦሙ የኃድሩ ውስቴቱ። መጥተው ያድሩበታል።
ወይከውን ደኃሬቱ ለውኦቱ ብእሲ ዘየዓኪ እምቀዳሚቱ።
የዚያ ሰው ከቀደመ ሥራው የኋላ ሥራው የክፋ ይሆናል። ሁሉም አየራሳቸው ሥራ ያሠሩታልና።
ከማሁ ይከውና ለዛቲ ትውልድ በቤተ አይሁድም እንዲህ ይደረግበታል። እንድም ወእምከመ ወጽኦ። እስራኤል በግብፅ ሳሉ አምልኮት እግዚአብሔርን ይዘው ቢገኙ ተለይቷቸው ከሄደ በኋላ። የዓውድ በድወ፤ ሃይማኖት ምግባር ወደሌላቸው ወደ አሕዛብ ይሄዳል፤ እንዘ የኃሥሥ፤ ግደሬያ ሲሻ። ወየኃጥእ። አያገኝም ሁሉ ገንዘቡ ሁኖ ሳለ ያጣል። ወእምዝ ይብል፤ ከዚህ በኋላ እስኪ ከቀድሞው ቦታዬ ልመለስ ብሎ ያስባል። ወመጊኦ። እስኪ ቀድሞ ወደነበርሁበት ልመለስ ብሎ በተመለሰ ጊዜ። በፀ-ፅ ዘይብልፅ እምፍርፋረ ግፅዱ ለፈርዖን ወዘይሰቲ እማየ አይጋቲሃ ለግብፅ ሲሉ እንደ ተገኙ። ቤተ አይሁድም በመንፈስ እግዚአብሔር ያወሰሙ ለአጋንንት ሲሉ ቢገኙ ተለይቷቸው ሂዶ ግደሬያ ሲሻ ሁሉ ገንዘቡ ሁኖ ያጣል። እስኪ ወደ ቀደመ ቦታዬ ልመለስ ብሎ በተመለሰ ጊዜ በብሄል ዜቡል ያወሰደ ለአጋንንት ሲሉ መገኘታ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ቸውን መናገር ነው። ወእምዝ
ያመጽእ ጌተ ካልዓነ እስራ
ኤል ብፁዕ ዘይበልፅ እምናር
ፋረ ማዕዱ ሲሉ ቢገኙ እሰይ ብ
ሉ በክፋት ከሱ የጸኑ ሰባት አጋ
ንንት ይዞ መጥቶ በደረባቸው
ጊዜ አሮን አሮን ግበር ለነ አ
ማልክተ ዘየሐውሩ ቅድሚኒ
ወዘይጸብኡ ጸረነ እስመ ዝኩ
ሙሴ ዘአውፅእነ እምድረ ግ
ብፅ ኢነአምር ከመ ምንተ ኮነ
ብለው በኮራብ ስብኮ ላህ
ም እንጻፋሙ። ቤተ አይሁድ
ም በብሄል ዜቡል ያወፅእሙ
ለአጋንንት ሲሉ ቢገኙ በክፋ
ት ከሱ የሚጸኑ ሰባት አጋን
ንት ይዞ መጥቶ አደረባቸው
በደረባቸውም ጊዜ ስቅሎ ማ
ለታቸውን መናገር ነው። ከማ
ሁ ይከውና፤ በቤተ አይሁድ አ
ሁን እንደተናገርሁት ይደረግ
ባታል። አንድም ወእምከመ ወ
ፅእ መንፈስ ርኩስ። መንፈስ
ርኩስ ሰይማን በአንብፅ በት
ሕርምት ከሰው ከተለየ በኋላ፤
የግድድ በድወ፤ ገበ አለቦ ማ
ይ፤ ፅንቡ አልቆ ደም። ደሙ
አልቆ እዝነ፤ እዝተ አልቆ ይ
ቡስ ከሆነው ባሕታዊ ይደርሳ
ል ለትሕርምቱ ከነቅጠሉ ከ
ተወው ባሕታዊ ይደርሳል።
እንዘ የኃሥሥ ማደሪያ ሲሻ።
ወየኃጥእ አያገኝም አሁን የ
ተመቸ እንደ እሳት ያቃጥላ
ልና። ወእምዝ ይብል፤ ከዚህ
በኋላ ወደ ቀደመ ቦታዬ ል
መለስ ብሎ ያስባል። ወመጸኢ
ይረከቦ ፅሩቀ። በተመለሰም ጊ
ዜ ፅሩቀ ክትሩፋት ባዶ ሆኖ
ወዘተቱረ ወደ ኃጢአት ተጨ

ልጢ ሂዶ ወምሩገ፤ በኃጢአት
ተለስኖ ያገኘዋል ወእምዝ ይ
ብል ከዚህ በኋላ ፅሰዪ ብሎ
ሂዶ በክፋት ከሱ የጸኑ ጌ አ
ጋንንት ይዞ መጥቶ ያድርበ
ታል። ወየዓኪ ደኃሪቱ። የዚያ
ሰው ከትደመ ሥራው የኋላ
ስራው የጸኖ ይሆናል አለ። ከ
በቃ በኋላ ዓለማዊ ሥራ ያሠ
ሩታልና።

፵፮ ወእንዘ ይነገርሙ ዘንተ ለሕ
ዝብ ናሁ እሙ ወአኃዊሁ ይ
ቀውሙ አፍኦ እንዘ ይፈቅዱ
ይትናገርዎ።

፵፯ ማር ፫ ፴፩። ሉቃ ፭ ፲፱፤ ለሕዝቡ
ይህን ሲነግራቸው እናቱ እመ
ቤታችን ወንድሞቼ ደቂቀ ዮ
ሴፍ ሊገናኙት ወደው ከደጅ
ቁመው ነበር። ሐተታ፤ እንዲያ
ው አይደለም አንሰ እብለክ
ሙ አንሰ እብለክሙ እያለ ሲ
ያስተምር ልቡን ሻ ብሎት ሊ
ሞት ነው የሚመክረው ዘመ
ድ የለውም ሲሉ ሰምተው
ነው።

፵፯ ወመጽኦ አሐዱ እምኦርዳኢሁ
ወደቤሉ ናሁ እምከ ወአኃዊክ
አፍኦ ይቀውሙ ወየኃሥሁ ይ
ትናገሩክ

፵፯ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ መጥ
ቶ እነሆ ወንድሞችህና እናት
ህ ሊገናኙህ መጥተው ከደጅ
ቁመዋል አለው። ሐተታ እን
ዲህ ያለው ማነው ቢሉ ትም
ህርት ሊፈታ የሚወድ ሌላን
አለ ያው ይሁዳ ነው እንጂ፤

፵፰ ወአውሥኦ ወይቤሉ ለዘነገር
መኑ ይእቲ እምየ።

፵፰ ለነገረው እናቱ ማናት። ወእለ
መኑ እሙንቱ አኃውየ። ወንድ

ሞቼስ እለ ማናቸው ብሎ መ
ለሰለት። ሐተታ። መኑ ይእቲ
እምየ ማለቱ እሷን መንቀፋ
ነው ቢሉ አዎን በጊዜ ግብጽ
ንጉሥ ንግሥት የሚገኙበትን
ሰዓት ጠይቆ መምጣት ይገባ
ልና። እቡዋንስ አይነቅፋትም
ይህም ሊታወቅ ይእቲ ተዓቢ
እምሱራራል በንጽሕ ይላታል
ብሎ ከአክብርተ አብ ወእም
አክብርተ እግዚአብሔር እን
ዲበልጥ ለማጠየቅ። አንድም
ከጉባዔ መካከል መነሣት ይገ
ባል ብለው አብነት እንጻያደ
ርጉበት።

፵፱ ወአመረ እደሁ ገበ አርዳኢሁ።

፵፱ እጁን ወደ ደቀ መዛሙርቱ አ
መለከተ እጅ ለነገር ያግዛል
ና።

ወይቤሉሙ ናህ እምየ ወአኃ
ውየ።

እናቴም ወንድሞቼም እነሆ
በጉባዔ ያሉ ሐዝብ ናቸው
አላቸው።

፶ እስመ ዙሉ ዘይገብር ፈቃዶ ለ
አቡየ ዘበሰማያት ውእቱ እጉ
የ ወእጎትየ ወእምየረ ውእቱ።

፶ የሰማይ አባቴን ፈቃድ የሚፈ
ጽም ሁሉ ወንድሚም እጎቴም
እናቴም እሱ ነውና።

ምፅራፍ ፲፫።

፩ ወበይእቲ ፅለት ወጸኦ እግዚ
እ ኢየሱስ እምቤት ነበረ መ
ንገለ ሐይቀ ባሕር።

፪ በዚያች ቀን ጌታ ኢየሱስ ከ
ርስቶስ ከቤት ወጥቶ ከወደቡ
ተቀመጠ

፫ ወተጋብኦ ገቤሁ ሰብእ ብዙ

የግብርና ወንጌል።

ኃን እስከ ሶስ የግርግ ውስተ
ሐመር ወይነብር ግር ፪ ፩ =
ከመርከብ ወጥቶ እስኪቀመጥ
ድረስ ብዙ ሰዎች ወደሱ ተሰ
በሰቡ = ሐተታ ሰው
ሲበዛ ከመርከብ ከተራራ ሆኖ
ግስተግር ልግድ ነው መም
ር ከፍ ካለ ቦታ ሰግዕያን ዝቅ
ካለ ቦታ ሲሆኑ ትምርት ለ
ሰግዕያን ይረዳልና = ወይረድ
ከመ ጠል ነቢብየ እንዲል =
ወዙሉ ሰብእ ውስተ ሐይቅ
ይቀውሙ =
ሕዝቡ ሁሉ ከወደቡ ተቀምጠ
ው ነበር ወትቀውም ንግሥ
ት በየግንክ እንዲል = ባሕር የ
መለኮት ሐመር የትስብእት
ምሳሌ = መለኮቱን ትስብእቱን
ከግመን በአፍኦ እንደ ነበሩ
ለግጠየቅ ውስተ ሐይቅ ይቀ
ውሙ አለ = አንድም ባሕር የ
ትስብእት ሐመር የመለኮት =
መለኮቱን ትስብእቱን ከግመን
በአፍኦ እንደነበሩ ለግጠየቅ
ውስተ ሐይቅ ይቀውሙ አለ
አንድም ባሕር የጥምቀት ሐመ
ር የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ
ከጥምቀት ከቤተ ክርስቲያን አ
ፍኦ እንደነበሩ ለግጠየቅ ው
ስተ ሐይቅ ይቀውሙ አለ =
ወነገርሙ ብዙኃ በምሳሌ እን
ዘ ይብል =
ሉቃ ፫ ፭ እንዲህ ብሎ በም
ሳሌ ብዙ ነገራቸው = አንድም
ብዙኃ ምሳሌ = ብዙ ምሳሌ ነገ
ራቸው = አንድም ወመሰለ ሎ
ሙ ብዙኃ ምሳሌ ብዙ ምሳሌ
መሰለላቸው ሐተታ ምሳሌው
ም በሆነ ነው እንጂ በልሆነ
ምሳሌ አይደለም ለንበሬ በዘር

ለሌት በርዥ ለነጋዴ በዕንቀ-
ለዓሣ ወጋሪ በዘረ መትራን መ
ስሉ አስተምሯል። በምሳሌ ማ
ስተማሩ ስለምን ቢሉ ትንቢ
ቱ ምሳሌው ሊፈጸም።ትንቢት
እከሥት በምሳሌ አፋዩ ወእነ
ግር አምሳለ ዘእምትካት ተብ
ሎ ተነግሯል፤ ምሳሌም ቀድ
ሞ አባቶቹ ነቢያት በምሳሌ እ
ንበለ ምሳሌ |አስተምረዋል እ
ሱም በምሳሌ ይኸን እንበለ
ምሳሌ ብፁዓንን አስተምሯል
ና ትንቢቱን አውቆ አናግሯል
ምሳሌውንም እንጂ ባወቀ
አስመስሏል ምሥጢሩ እንደ
ምነው ቢሉ ላዋቂ ለመግለጽ
ካላዋቂ ለመሠወር።አንድም ደ
ቀ መዝሙር ሁለጊዜ ተርታ
ነገር ቢነግሩት አይነቃምና ለ
ማንቃት።
ናሁ ወዕለ ዘራዲ ከመ ይዝ
ራዕ።
ገበሬ ሊዘራ ወጣ ዘሩም የተበ
ጠረ የተንጠረጠረ ነው።
ወእንዝ ይዘርዕ ቦ ዘወድቀ ው
ስተ ፍኖት።
ፌብሩ ሲዘራ ከመንገድ የወ
ደቀ ዘር አለ።
ወመጽኢ አእዋፈ ሰማይ ወበ
ልዕም።
እዕዋፍ መጥተው የለቀሙት
ወቦ ዘወድቀ ዲበ ኩነቱ ነበ
አልቦ መሬት ብዙኅ ወውእተ
ጊዜ ሠረፀ።
ብዙ መሬት ከሌለው ከጭንጫ
ላይ የወደቀ ፈጥኖ የበቀለ አለ።
እስመ አልቦ ዕመቅ ለመፈቱ።
ለመሬቱ ጥልቅነት የለውምና።
ወሶበ ሰረቀ ፀሐይ መጽለወ
ወየብሰ።

ጸ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ፀውልን ደረቀ።
 እስመ አልቦ ዕመቅ ለመሬቱ ለመሬቱ ጥልቅነት የለውምና ወቦ ዘወድቀ ውስተ ሃካ።
 ፲ ከሾህ መካከል የወደቀ ዘር አለ።
 ፯ ወበቀላሉ ሃካ ጠበቆ ወሐነቆ። በበቀለ ጊዜ እንዳያድግ እሾህ አሳንቆ አስቀረው።
 ፰ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ምድር ሠናይ።
 ፱ ከበን ምድር የወደቀ ዘር አለ። ወወሀባ ፍሬ። ፍሬ ያቀረጸ። ቦ ዘ፻። መቶ ቅንጣት። ወቦ ዘ፳። ስላ ቅንጣት። ወቦ ዘ፴። ፴ቅንጣት ያቀረጸ አለ። አንድም ናሁ ወፅኦ ብለህ መልሰ። ጌታ ሊያስተምር ሰውሆነ ፀአተ ይሠራ ሥጋዊሁ እንዲል። ከዚህ ፀአተ አለሐ ዋርያው በአተ ያለዋል። ወእንዝ ይዘርዕ፤ ሰው ሁኖ ሲያስተምር በልበ ዝንጉፃን ያደረ ትምርት አለ። ወመጽሐ አፅዋፍ፤ አጋንንት ያላቱት፤ አፅዋፍ አላቸው ለማሳት ይፈጥናሉና። ኢትሕሚ ሰብአ ውስተ ቤትክ እስመ ያፈ ሰማይ ያወፅኦ ለነገርክ እንዲል። በልዕዎ ማለቱ የበሉት ደስ እንዲያስኝ ሲያስቱ ደስ ያላቸዋልና ወቦ ዘወድቀ ዲበ ኩዝሕ። ፈጥኖ አወቅሁ ተረዳሁ ከሚል ስፍሐ አእምሮ ከሌለው ልቡና ያደረ ትምርት አለ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

በመ አልቦ። በፍሐ አእምሮ ማለት ጥልቅ ዕውቀት የለውምና። ወሶበ ሠረቀ ፀሐይ፡ መከራ በመጣበት ጊዜ ፈጥኖ የካይ አስመ አልቦ። በፍሐ አእምሮ የለውምና። ወሶ ዘወድቀውስተ ሦከ ከባለጸጎች ልቡና ያደረ ትምርት አለ። ወበቀላው ተምሮ አውቆ ሥራ እሠራለሁ ባለ ጊዜ አምስት ግብራት ያስቀሩበት። ብዕል ሰፋጢት ማለት፡ አታላይ፡ ብዕል ሐልዮ መንበርት ማለት፡ ቦታ ማሰብ ትክዝ ዓለም ፍቅረ ብእሲት ፍቅረ ውሉድ ናቸው ወበ ዘወድቀውስተ ምድር ሠናይት በበጎ ልቡና ያደረ ትምርት አለ። በዘምዕት ወበ ዘጃ ወበ ዘቫ ሥራውን በሶስት ወገን ይሠራታል በወጣኒነት በማዕከላዊነት በፍጹምነት ክብሩንም በዚያው ይወርሱታልና። ባለመቶ ባለ ስሳ ባለ ፴ አለ። አንድም ባለ መቶ ሰማዕታት ባለ ስሳ መነኩሳት በለ ፴ በሕግ የጸነሱበአ ዓለም ናቸው። አንድም ሁሉም በሁሉ አሉ ብሎ ከሰማዕታት እንደ ቅዱስ ጊዮርጊስ እንደ ቄርቆስ እንደ ፋሲለ ደስ ያሉት ባለመቶ፤ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለስሳ፤ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለ፴ ናቸው። ከመነኩሳትም እንደ አቡነ ዕንጦንስ እንደ መቃርስ እንደ አቡነ ተክለ ሃይማኖት እንደ አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ያሉት ባለመቶ፤ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለስሳ፤ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለ፴ ናቸው። ከሰብአ ዓለምም እንደ ኢዮብ እንደ አብርሃም

ያሉት ባለመቶ፤ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለ፴፤ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለ፴ ናቸው። ጃም በዘወድቀውስተ ፍኖት። ፍኖት የተባለ መንግሥተ ሰማያት ድሉት ለጻድቃን። ገሃነመ እሳት ድሉት በኃጥአን እንደሆነች ተምሮ አውቆ ሥራ እሠራለሁ ሲል አጋንንት ያስቀሩበት ነው። ወበ ዘወድቀዲበ ኩቱሕ፡ ኩቱሕ የተባለ ካልተማሩ አያውቁ ካላወቁ አይጸድቁ እንዲሉ እማራለሁ አውቃለሁ ሲል ሳይማር ሳያውቅ የቀረ ነው ወበ ዘወድቀውስተ ሦከ። ሦከ የተባለ ትሩፋት አፍአዊ ንሠርቶ ትሩፋት ለውርት የቀረችበት ነው። ወበ ዘወድቀውስተ ምድር ሠናይት፡ ምድር ሠናይት ያለው ሁሉንም የሠራ ነው። በዘምእት ወበ ዘስሳ ወበ ዘሠላሳ። ይህም ወሥርዓተ ፍድፋዴ ዓለማውያን አስተጋብአ ለጎበ ሠለስቱ ክፍል እንዲል፡ ሰማዕታትን በበጎ ልጅ መነኩሳትን በበጎ ሎሌ ሕጋውያንን በበጎባሯ መስሎ ይናገራል። በጎ ልጅ አባቱ ሳለ ካባቱ ጋራ ይወጣል ይወርዳል። አባቱ ከሞተ በኋላ በባቱ ርስት ዘምቶ ይሞታል፤ የሰማዕታት መደበኞች ሐዋርያት ናቸው በጎ ልጅ ካባቱ ጋራ እንዲወጣ እንዲወርድ ሐዋርያትም ጌታ ሳለ ከጌታ ጋራ ሶስት ዓመት ከሶስት ወር ሲወጡ ሲወርዱ ኑረዋል። አባቱ ከሞተ በኋላ በባቱ ርስት ዘምቶ እንዲሞት ጌታ ከሞተ በኋላ ወንጌልን ሲያስተምሩ በሰማዕትነት መተ

ዋልና። በጎ ሎሌም ጌታው ሸማ አጥበህ ማገር ቂርጠህ ና ያለው እንደሆነ ጌታዬ አይችልም ብሎ ነው እንጂ ለወጥ የሚሆን ዓሣ፤ የሚማገርበት ልጥ ይገሮ ብሄድ ይከፋልን ብሎ ልብሱን አጥቦ ዓሣውን ይዞ ማገሩን ቂርጠ ልጡን ጨምሮ ይዞ ይሄዳል። መነኩሳትም ሚስት አግብታችሁ አስራት በኩራት ቀጸምያት አውጥታችሁ እንግዳ ተቀብላችሁ ሥጋውን ደሙን በሚገባ ተቀብላችሁ ኑሩ በላቸው። በሕርያቸው ይካማ ነው አይቻላቸውም ብሎ ነው እንጂ ከሕገ ሥጋ ሕገ ነፍስ ከሕገ እንስሳ ሕገ መላእክት እንዲበልጥ ታውቆ የለም ብለው ከሌት ርቀው ንጽሕ ጠብቀው ይኖራሉና፤ በጎ ባሪያ የቆመውን ቀረጥ የተኛውን ፍለጥ ቢሉት ያዘዙትን ሁሉ ያደርጋል። ሕጋውያንም በዘዛቸው ትእዛዝ በሠራላቸው ሥራት ጸንተው ይኖራሉና። ወእንዝ ዝሩት ይእቲ ማዕከለ አድባር ወአውግር ወቂላተ ገጸም ተጋቢአ ትከውን አሐተ ጵርስፎራ እንደል። መቶው፤ ስሳው፤ ሠላሳው ቅንጣት ተሰብስቦ አንድ ጎብስት እንዲሆን፤ ሰማዕታትም መነኩሳትም ሕጋውያንም በገዕዝ ርትዕት አንድ ናቸው።

፱ ዘበ ዕዝን ሰሚዓ ለደስማዕ ሰሚጆሮ ያለው ደስማ ማለት ፍኖት የተባለ በቁሙ ፍኖት እንዳይደለ ልበ ዝንጉዓን እንደሆነ ኩቱሕ የተባለ በቁሙ ኩቱሕ እንዳይደለ፤ በፍ

የገዢዎች ወንጌል ።

ሐ አእምሮ የሌለው ልቦና እንደሆነ። ሃክ የተባለ በቅዱሳን ክ እንዳይደለ ብዕል ሰፋጢት ሐልዮ መንበርት ያስቀሩበት እንደሆነ ዕዝነ ልቦና ያለው ያስተውላል።

I ወቀሪቦሙ አርዳኢሁ ይቤልዎ በእንተ ምንት በምሳሌ ትትና ገርሙ ለሕዝብ

I ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ለሕዝቡ በምሳሌ ስለምን ታስተምራቸዋለሁ አሉት።

II ወአውሥኦ ወይቤሉሙ እስመ ለክሙ ተውህበ አእምሮ ምሥጢራቲሃ ለመንግሥተ ሰማይ

II የመንግሥተ ሰማይን ምሥጢር ግወቅ ለናንተ ተሰጥቷልና ግለት የወንጌልን ምሥጢር ግወቅ ለናንተ ተገልጧልና። ወሎሙስ ኢተውህበሙ። ለሳቸው ግን አልተገለጸላቸውም

II እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ። ግቲ ጽፎ፤ ጽፎ።

II ላለው ይሰጡታልና ግለት አእምሮ ላለው ይሁብዎ ምሳሌውን ይነገሩታልና። ወይይስክዎ ። ምሥጢሩን ይጨምሩለታልና ለክሙ ተውህበ ላለው። ወለዘሰ አልዩ እለሂ በየኃይድዎ። አእምሮ የሌለውን ግን ያለውን ይቀሙታልና ግለት እንዳያውቀው አድርገው ይመስሉበታልና ሎሙስ ኢተውህበ ላለው። ጽዎ ምሳሌውን ለያዘ ይሁብዎ ወይይስክዎ አንድ ወገን ምሥጢሩን ትርጓሜውን ይነገሩታልና ለክሙ ተውህበ ላለው ወለዘሰ አልዩ ምሳሌውን ላል

ያዘ ግን ያለውን አእምሮውን ነሥተው በግዕዝ እንስሳ ያቀሙታልና ወሎሙስ ኢተውህበ ላለው።

II ወበእንተ ዝንቱ በአምሳል እትናገሮሙ።

II ስለዚህ በምሳሌ እነገራቸዋለሁ እስመ እንዘ ይፈለዩ ኢይሬአዩ።

II እናያለን ሲሉ አያዩምና። ወእንዘ ይሰምዱ ኢይሰምዱ። እንሰለግን ሲሉ አይሰሙምና። ወኢይሉብጧ።

II እናውቃለን ሲሉ አያውቁምና ከመ ይትፈጸም ላዕሌሆሙ ትንቢተ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ፤ ኢሳ ጳጳሪ፤ ግር ፱፤ ፲፪፤ ሉቃስ ፳፯፤ ፲፫፤ ሉቃስ ፱፤ ግብ ፳፭፤ ጳጳሪ፤ ፪፤ ሉቃስ ፲፱።

II ነቢይ ኢሳይያስ የተናገረው ትንቢት በሳቸው ይፈጸም ዘንድ። ሰሚኝ ትሰምኑ ወኢትሌብጧ መስግቱን ትሰግላችሁ አታስተውሉም ኢይሰምዱ ላለው ነጽርተ ትጽጽሩ ወኢትፈለዩ፤ ግዩትን ታያላችሁ ግለት እናያለን ትላላችሁ አታስተውሉም ኢይሬአዩ ላለው።

II እስመ ገዝፈ ልቡ ለዝ ሕዝብ

II አላዋቆች ሁነዋልና። ወዕዘኒሆሙ ደንቀወ እምሰሚዕ የኢሳይያስ ቃል መፍቻ። ጾሯቸው ከመስግት ደንቀሯልና ኢይሰምዱ ላለው። ወከደኑ አዕይንቲሆሙ ከመ ኢይርአዩ በአዕይንቲሆሙ። እንዳያዩ ዓይናቸውን ጨፍነዋልና ግለት ምሥጢር ከግዩ ትተከልከለዋልና ኢትፈለዩ

ላለው። ወበዕዘኒሆሙ ኢይሰምዱ። በጾሯቸው እንዳይሰሙ። ወበልቦሙ ኢይሉብጧ። በልቦቸው እንዳያስተውሉ። ከመ ኢይትመየጡ ጎቤዩ። ወደኔ እንዳይመለሱ። ወኢይሠሃሉሙ። ይቅር እንዳልላቸው።

II ወለክሙስ ብዑዓት አዕይንቲ ክሙ።

II ለናንተ ግን ላይናችሁ ምስጋና ግለት እናንተ ግን ንዑዳን ክቡራን ናችሁ። እስመ ይፈለያ። ያያሉና ግለት አይታችሁኛልና። ወአዕዘኒክሙ እስመ ይሰምዱ። ጾሯችሁ ይሰግላሉና ግለት ሰምታችሁኛልና ንዑዳን ክቡራን ናችሁ።

II አማን አብለክሙ ከመ ብዙኃን ነቢያት ወጸድቃን ፈተጧ ይርአዩ አንትሙ ዘትፈለዩ ወኢርአዩ፤ ወፈተጧ ይሰምዱ አንትሙ ዘትሰምዱ ወኢሰምዱ ሉቃ ፲፪።

II ብዙ ነቢያት ጸድቃን እናንተ የምታዩትን የምትሰሙትን ግለት ዛሬ የምትሰሙኝ የምታዩኝ እኔን ሊያዩኝ ሊሰሙኝ እንደ ወደዱ እንዳላዩኝ እንዳልሰሙኝ በእውነት እነገራችኋለሁ። ሕተታ ነቢያት አላቸው ያባር የጥንፈር የፂዋዊን ነገር ተናገረዋልና፤ ጸድቃን አላቸው እንደመጠናቸው ጥቂት ትሩፋት ሰርተዋልና። ኢርአዩ ወኢሰምዱ አለ የሥጋዊ ነገር አልተገለጸላቸውምና። አንድም

ወንጌል ዘግቲዎስ።

ደጋጉ እለ ኢሳይያስ እለ ኤርምያስ ናቸው ብሎ ወስዷቸዋል ብሎ ነቢያት አላቸው፤ ሥጋዊ ነገር ተገልጸላቸው ተናገረዋልና ጸድቃን አላቸው ብዙ ትፋፋት ሠርተዋልና እንዳላዩኝ እንዳልሰሙኝ አለ ገልጸላቸው ተናገረውት ፃረፍተዘመን ገቷቸው ሳያዩት ቀርተዋልና።

፲፮ ወአንትመስኬ ስምዑ ምሳሌ ሁለዘይዘርዕ።

፲፩ እናንተስ የሚዘረውን ምሳሌ ስሙ።

፲፪ ዙሉ ዘይሰሃዕ ነገረ መንግሥተ ሰማያት ወኢይሌቡ ይመጽእ እኩይ ወይመሥጥ ቃለ ዘተዘርዕ ውስተ ልቡ ውእቱኬ ዘተዘርዕ ውስተ ፍናት።

፲፫ በመንገድ የወደቀው ዘር የመንግሥተ ሰማይን ነገር ሰምቶ የማያስተውለው እኩይ ጂያብ ሉስ መጥቶ በልቡናው የተዘረውን የሚያጠፋበት ነው።

፳ ወዘሰ ውስተ ኩዙሕ ተዘርዕ ውእቱ ዘነገረ ይሰምዕ ወሶቤሃ በፍሥሐ ይትዌከር።

፳ ከጭንጫ ላይ የወደቀው ዘር ነገርን ሰምቶ ለጊዜው ደስ ብሎት የሚቀበለው ነው።

፳፩ ወባሕቱ አልቦቱ ሥርው ላዕሌሁ ለጊዜሃ ዳዕሙ ውእቱ ወከዊናስ ምንዳሴ ወስደት በእንተዝ ነገር በጊዜሃ የዓሉ።

፳፪ ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ ሥር የለውምና ስለዚህ ነገር መከራና ስደት በሆነ ጊዜ ፈጥኖ ይካዳል።

፳፫ ወዘሰ ውስተ ሦከ ተዘርዕ ዝውእቱ ዘነገረ ይሰምዕ ወትካዘ

ዝዓለም ወስፍጠተ ብዕል ተሐንቶ ለነገር ወዘእንበለ ፍሬ ይከውን።

፳፪ በ፳ህ የተዘረው ዘር ነገርን ሰምቶ የብልጽግና ግታለልና ይህን ዓለም ግሰብ እንቀት ያለ ፍሬ የሚሐን እሱ ነው።

፳፫ ወዘሰ ውስተ ምድር ሠናይት ተዘርዕ ዝውእቱ ዘነገረ ይሰምዕ ወይሌቡ ወይፈሪ ወይገብር።

፳፬ በበጎ ምድር የተዘረው ዘር ግን ነገርን ሰምቶ የሚያስተውለው የሚሠራው ነው።

በዘምዕት ወቦ ዘፎ ወቦ ዘሃ። መቶ ስሳ ሠላሳ የሚያፈራ አለ።

በእንተ ምሳሌ ዘስርናይ ሠናይ ወዘክርዳድ።

፳፭ ካልዕተ ምሳሌ አምጽአ ሉሙ። ማር ፱፡፳፮።

፳፬ ሁለተኛ ምሳሌ ሌላ ምሳሌ መስሎ ነገራቸው።

እንዘ ይብል ትመስል መንግተ ሰማያት ብእሲ ዘዘርዕ ሠናየዘርዕ ውስተ ገራጎቱ።

መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል፡ ሕገ ወንጌል ተስፋ፡ ተስፋ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ የተበጠረ የተንጠረጠረ ዘርን የሚዘራ ገበሬን ትመስላለች።

፳፭ ራህት ይህ ዓለም። አንድም መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ትመስል ዘርዕ በልገበሬ በርሻው የሚዘራት የተበጠረ የተንጠረጠረ ዘርን ትመስላለች ገራህት ልቡና።

፳፭ ወእንዘ ይነውሙ ሰብኡ መጽ

እጸላኒሁ ወዘርዕ ክርዳድ ግዕዝለ ሥርናይ ወታለፈ።

፳፭ ሰምቼ ተኝተው ሳለ ጠላት መጥቶ በስንደው መካከል ክርዳድ ዘርቶ ሄደ።

፳፮ ወሶበ በቂለ ሥርናይ ወፈረየ አሜሃ አስተርአየ ክርዳድኒ።

፳፯ ሥንደው በበቀለና በፈራ ጊዜ ያን ጊዜ ክርዳዱም ታየ ግለት ተለይቶ ታወቀ።

፳፯ ወመጸኢሙ አግብርቲሁ ለበዓለ ገራህት ይቤልዎ አኮሁ ሠናየዘርዕ ዘራዕከ ውስተ ገራህትከ።

፳፯ ብላቴናቹ መጥተው በለቤቱ ን አቤቱ በርሻህ በጎ ዘር ዘር ተህ አልነበረምን።

እምአይቲ እንከ ሉቱ ክርዳድ ክርዳድ ከወደት ተገኘ አሉት

፳፰ ወይቤሉሙ ብእሲ ፀራዊ ገብረ ዘንተ።

፳፰ ጸላት ሰው ይህን አደረገ። አንድም እንለ ፀራዊ ይላል የጠላት ልጅ እንዲህ አደረገ ወአግብርቲሁስ ይቤልዎ ትፈቅድኑ እንከ ንሑር ወንጸሕይዮ።

ብላቴናቹም ሄደን ክርዳዱን ንቅለን ልንጥለው ትወዳለህን አሉት።

፳፱ ወይቤሉሙ አልቦ። አይሆንም አላቸው።

፳፱ ከመ እንዘ ተዓርዮ ክርዳድ ኢትምህወ ምስሌሁ ሥርናየኒ።

ክርዳዱን እንንቅላለን ስትሉ ስንደውን እንዳትንቅሉ።

፴ ኅድግምሙ ይልሐቱ ኅቡረ እስከ ጊዜ ማዕረር።

፴ ተዋቸው እስከ መከር ድረስ

የግጥም ወንጌል

በንድነት ይኑሩ። ወበጊዜ ማዕረር እብሎሙ ለእሉ የዓ ፅዱ ፅርዩ ቅድመ ክርዳዩ ወ ፅሥርዎ በበክላስከቲሁ ወአው ፅይዎ በእሳት።

መከር በደረሰ ጊዜ የሚያጭ ዱትን አስቀድማችሁ ክርዳዱ ን ከስንደው አይታችሁ በየ ነደው አሥራችሁ በእሳት አ ቃጥሉት።

ወሥርናዮስ አስተጋብቦ ውስ ተ መዛግብትዩ።

ሥንደውን ግን በጎታ በ ጎተራ በሬቅ ሰብስቡት እላቸ ዋለሁ።አንድም ወእንዘ ይነው ሙ ሰብኡ ብለህ መልስ።ሐ ዋርያት ካለፉ በኋላ ዲያብሎ ስ አርዮስን።ሠለስቱ ምዕት ካ ለፉ በኋላ መቅደንዮስን መቶ አምሳው ካለፉ በኋላ ንስጥር ስን ማስነሣቱን መናገር ነው ወሶበ በቂለ በተሾመ ባስተማ ረ ጊዜ ከሀደቱ ኑፋቄው ተ ገልጸ ታወቀ። ደቀ መዝሙር ከመምሩ ቤት ሳለ ከሀደቱን ኑፋቄውን አይገልጸውምና።ወ መጸአሙ አግብርቲሁ መላእ ክት ቀርበው አምጸኤ ዓለማ ት ፈጣሬ ዓለማት ጌታችን አ ቤቱ በዚህ ዓለም በጎ ትምር ት አስተምረህ አልነበረምን። እምአይቲ እንከ ሎቱ ክርዳ ድ።ይህ ከሀደት ኑፋቄ ከወ ደት መጣ አሉት። ወይቤሎ ሙ ፀራዊ ገብረ ዘንተ ። ጸላ ቲ ዲያብሎስ እንዲህ አደረገ እንደም የጠላቲ የዲያብሎስ የግብር ልጁ መናፍቅ እንዲ ህ አደረገ።ሰው በበሕርይ እን ዲራብ እሱም በግብር ይራባል

ና ። ሐተታ መላእክት የሚጠ ይቁት ጌታ የሚመልስላቸው ሁኖ አይደለም።በዚህ ዓለም በጎ ትምርት አስተምሮ አልነ በረም ይህ ከሀደት ኑፋቄ ከ ወደት ተገኘ ብለው በመረ መሩ ጊዜ ከሀደት ኑፋቄ የተ ገኘ ከዲያብሎስ እንደሆነ የ ሚያውቁበትን ዕውቀት ከሱ ማግኘታቸውን መናገር ነው። ወአግብርቲሁስ ይቤልዎ ትፈቅ ድኑ ንሐር ንጸሕይዮ።ኃጥኡ ን ከጸደቅ ለይተን ልናጠፋው ትወዳለህ አሉት።ወይቤሎሙ አልቦ።አይሆንም ከመ እንዘ ትጸሐይዩ ኃጥኡን እናጠፋለ ስትሉ ጸድቁን እንዲታጠፉ የ ኃጥኡ ጻፉ ጸድቁን ይጻፉ እ ንዲሉ ።ለይቶ ማጥፋት ይቻ ላቸው የለም።ይህም በናጎ በ ሎጥ ታውቋል ብሎ ከነዚህ የ ሚወለዱ በንስሐ የሚመለሱ ብዙ አሉና ።ጎድግምሙ ተዋ ቸው እስከ ዕለተ ምጽአት በ ንድነት ይኑሩ። ወበጊዜ ማዕረ ር።ምጽአት በደረሰ ጊዜ መላእ ክትን አዛቸዋለሁ።እርዩ ቅድ መ።አስቀድማችሁ ኃጥኡን ከ ጸድቃን ለይዋቸው። ወእስርዎ በበክላስከቲሁ ። በየወገናቸው በገሃነም ሥቃይ አምጸባቸው ወሥርናዮስ ጸድቃንን ግን በ መንግሥተ ሰማይ አኑሯቸው እላቸዋለሁ ። ሐተታ መዛግብ ት አላት ቢብዙ ወገን ትወረ ሳለችና።እስመ ውስተ ቤተ አ ቡየ ብዙጎ ማጎደር ወምዕራፍ በቱ እንዲል። አንድም ትመስ ለ ብለህ መልስ።መንግሥተ ሰ ማይ ሊቀ ማኅበር በርሻው የ

ተበጠረች የተንጠረጠረች ዘር ን የሚዘራ ገበሬን ትመስላለ ች ገራህት ገዳም።አንድም መ ንግሥተ ሰማይ ሥርዓተ ማሳ በር።ገበሬ በርሻው የዘራት የ ተበጠረች የተንጸረጸረች ዘርን ትመስላለች።ገራህት ልቡና፤ወ እንዘ ይነውሙ አበው ሥርዓ ት ሠርተው ካለፉ በኋላ ዲ ያብሎስ ክፉ ሕሊና ማምጣ ቱን መናገር ነው።ወሶበ በቂ ለ፣ ሥራ እሠራለሁ ባለ ጊ ዜ ክፉ ሕሊና ተለይቶ ታወቀ ወመጸአሙ መላእክት ቀርቦ ው ጌታን ለሰው በጎ ሕሊናን ፈጥረህለት አልነበረምን ይህ ክፉ ሕሊና ከወደት ተገኘ አ ሉት።ብእሲ ፀራዊ ጠላቲ ዲ ያብሎስ እንዲህ አደረገ አላቸ ው።ሐተታ መላእክት የሚጠ ይቁት እሱም የሚመልስላቸው ሁኖ አይደለም።ለሰው በጎ ሕ ሊና ፈጥሮለት አልነበረም ይ ህ ክፉ ሕሊና ከወደት ተገኘ ብለው በመረመሩ ጊዜ ክፉ ሕ ሊና የሚገኝ ከዲያብሎስ እንደ ሆነ የሚያውቁበትን ዕውቀት ከጌታ ማግኘታቸውን መናገር ነው። ወአግብርቲሁስ መላእክ ት ክፉውን ሕሊና ልናጠፋው ትወዳለህን አሉት።ወይቤሎሙ አልቦ።አይሆንም እስመ እንዘ ተአርዮ።ክፉውን ሕሊና እና ጠፋለን ስትሉ በጎዉን ሕሊ ና እንዲታጠፉ።ጎድግምሙ፤ተ ዋቸው እስከ ተባትሕዎ ድረ ስ ባንድነት ይኑሩ።ወበጊዜ ማ ዕረር።በተባሕትም ጊዜ ሥራ ት የሚሠሩ አበውን አዛቸዋለ ሁ፤አስቀድማችሁ ክፉውን ሕ

ወንጌል ዘግቴዎስ።

ሊና ከበጎው ሕሊና ለይታችሁ በየአገባቡ በቀናና አርቁ ት። ወሥርናዮስ በጎውን ሕሊና ግን በመንፈስ ቅዱስ አስጠብቁት እላቸዋለሁ። መዛግብት አለው መንፈስ ቅዱስን ስለ ሀብቱ ብዛት።

በእንተ ምሳሌ ዘሕጠተ ሰናፔ።

፴፩ ካልዕተ ምሳሌ አምጽኦ ሎሙ ሁለተኛ ምሳሌ። ሌላ ምሳሌ መሰለላቸው። ግር ፩ ፴፩ ሉቃ ፲፫ ፲፱።

እንዘ ይብል ትመስል መንግሥተ ሰማያት ኅጠተ ሰናፔ እንተ ነሥኦ ብእሲ ወዘርኦ ውስተ ገራህቱ።

መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል፤ ሕገ ወንጌል ተስፋ። ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ በርካው የሰናፍጭ ቅንጣት የሚዘራ ገበሬን ትመስላለች። ገራህት ይህ ዓለም። አንድም መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ገበሬ በእርካው የዘራት ሰናፍጭን ትመስላለች ገራህት ልቡና። ሐተታ ሰናፍጭ ፍጽምት ናት ነቅ የለባትም ወንጌልም ነቅኝ ነፋቂ የለባትምና። ሰናፍጭ ላይዋቂ ይውስጧ ነጭ ነው። ወንጌልም በላይ ደግችሁን አፍሱ ትላለች በውስጥ ግን ሕገተስፋ ናትና። አንድም ሰናፍጭ ጣዕሟ ምረጌን ያዘነጋዋል፤ ወንጌልም ተስፋዋ መከራዋን ያዘነጋዋልና። አንድም ሰናፍጭ ተሰለ ሥጋን ታደርቃለች። ወንጌልም ተሰለ ነፍስን ታደርቃለችና። አንድም ሰናፍጭ

ጭ ደም ትበትናለች ወንጌልም አጋንንትን መናፍቃንን ትበትናለችና። አንድም ከምትደቂስበት ተሐዋስያን አይቀርቡም። ወንጌልም ከምትነገርበት አጋንንት መናፍቃን አይቀርቡምና። ሰናፍጭ ስትደቂስም ስትበላም ታስለቅሳለች። ወንጌልም ሲግሯትም ሲያስተምሯትም ታሳዝናለችና። ሰናፍጭ ከበታችዋ ያሉትን አታክልት ታመነምናለች፤ ወንጌልም የመናፍቃንን ጉባዔ ታጠፋለችና። ሰናፍጭ አንድ ጊዜ የዘረት እንደሆነ ባመት ባመት ዝሩኝ አትልም ተያይዛ ስትበቅል ትናራለች። ወንጌልም በመቶ ሐያቤተ ሰብ ተጀምራ እስከ ምጽአት ድረስ ስትነገር ትናራለችና።

፴፪ ወይኦቲ ትንዕስ አምኑሉ አዝርዕት።

፴፫ ስትዘራ ከአዝርዕት ሁሉ ታንሳለች።

ወሰብ ለህቀት ተዓቢ እምኑሉ አሕማላት። ባደገች ጊዜ ግን ከአዝርዕት ሁሉ ትበልጣለች፤ እንዲሁ ከሆኖ ዘር ከጎመን ዘር። ወትከውን ዕፅ ዐባዩ። ደግ ዕፅ ትባላለች። እስከ ይመጽኡ አእዋፈ ሰማይ ወያኔልሉ ታሕተ አዕፁቂሃ። አዕዋፍ መጥተው ማረፊያ መስፈሪያ ዛፍ እስኪያደርጓት ድረስ። አንድም ወይኦቲ ትንዕስ ብለህ መልስ። ወንጌል ስትነገር ከሁሉ ታንሳለች። በመቶ ሐያቤተ ሰብ መዝሙሯን ትንስእ አለ፤ በጉባዔ በተነገረች ጊዜ

ግን ከሕገጋት ሁሉ ትበልጣለች። ወትከውን። ደግ ሕግ ትሆናለች። ወይመጽኡ፤ ሕዝብ አሕዛብ እስኪያምኑባት ድረስ። አንድም ትመስል ብለህ መልስ። በጥምቀት በተአምና ኃጣውኦ ያሉ ሰዎች በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን ያሉ ሰዎችን ይመስላሉ። ወይኦቲ ትንዕስ። በጥምቀት የሚሰጠው ጸጋ በመጠን ነውና። ትንዕስ አለ ያምኃጢአቱን ሲናገር ተዋርዶ ነውና። ወሰብ ለህቀት። በጥምቀት ያገኘውን ጸጋውን በሥራ ባሰፋው ጊዜ ያም ቀናናውን በፈጸመ ጊዜ ከዕው ሁሉ ይበልጣል። ወትከውን። ደግ ሰው ይባላል፤ ወይመጽኡ። ሳው ሁሉ መጥቶ ከእግሩ ወድቆ አትርሳኝ እስኪለው ድረስ።

በእንተ ምሳሌ ዘብሐኦ።

፴፫ ካልዕተ ምሳሌ ነገር። ሉቃ ፲፫ ፳፩።

፴፫ ለቀረበው ካልዕተ ይላል ሁለተኛ ምሳሌ፤ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው።

ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብተኝ ዘነሥኦት ብእሲት ወኦብኝቶ ውስተ ሠለስቱ መሥፈርተ ሐሪዕ።

መንግሥተ ሰማያት እንዳለፈው፤ በሶስት መሥፈሪያ ዶቂት የሸሸገችው ግለት ሶስት መስፈሪያ ዶቂት የለወሰችዋትን ሴት የያዘችውን።

ወኦብኝኦ ዘሉ።

ሁሉን ወደ ምፅት የሳብ እርሾን ትመስላለች። ብተዕ ጌታ

የግቴዎስ ወንጌል።

ብላሲት ጥበቡ ውስተ ሠለስ ቱ መስፈርተ ሐሪሳ፤ ሥጋን ነ ፍሰን ደሙ ነፍሰን ያዋሃደች ው። ወአብገላ ክሉ። በተዋህ ደ ሥጋን የባሕርይ አዎላክ ግድረጉን መናገር ነው። አንድ ም ብላሲት መምሕራን ብጉሳ ወንጌል። ውስተ ሠለስቱ ወን ጌል መሠራቷ ለሶስቱ ነገድ ነውና ለነገድ ሴም ለነገድ ያ ፈት ለነገድ ከም፤ ወአብገላ ክሉ በወንጌል ሁሉ መከበሩ ን። መናገር ነው። አንድም ብላ ሲት መምህራን ብሁዕ ጥምቀ ት፤ ውስተ ፎቅ፤ ጥምቀት በሶስ ቱ ስም ነውና። ወአብገሳ ክሉ በጥምቀት ሁሉ መከበሩን መ ናገር ነው። አንድም ብላሲት ቀሳውስት ብጉሳ፤ ሥጋው ደ ሙ፤ ውስተ ሰለስቱ። ለቀድሶተ ሥጋ ወነፍስ ወመንፈስ ብለው ይሰማሉና ወአብገሳ ክሉ፤ በሥ ጋው በደሙ ሁሉ መከበሩን መ ናገር ነው። ጳውሎስ ብላሲት ቡርክት ነፍስ። ብጉሳ ጸጋ ጥምቀት ው ስተ ፎቅ መሥፈርተ ሐሪሳ ው ስተ ፎቅ መክፈልተ ሕሊናሃ እንዲል። ሥራውን በሶስት ወ ንን ትሠራዋለች በወጣኒነት በግዕዝላዊነት በፍጹምነት ክብ ሩንም በዚያው ልክ ትወርሰዋ ለችና። ወአብገሳ ክሉ። በሥጋ ው ሁሉ መከበሩን መናገር ነው። ጳውሎስ ጌታ ብላሲት ዮ ሴፍ ጌቶዲጥስ። ውስተ ሠለስ ቱ፤ ሶስት መጻልት ሶስት ሌሊ ት በክርሠ መቃብር መናፋን መናገር ነው። ወአብገሳ ክሉ ሙስና መቃብርን አጥፍቶ አ ንድ ወገን ሁኖ መገዛቱን መ

፴፪ ናገር ነው። ወዘንተ ክ ሉ ተናገረ እግዚአ ኢየሱስ በ ምሳሌ ለአሕዛብ። ግር ፱ ፴፱
፴፱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለ አሕዛብ ይህን ሁሉ በምሳሌ አስተግራቸው። ወዘእንበለ በምሳሌ ኢተናገ ርሙ። ያለምሳሌ ገን አላስተግራቸው ም አለ በዚህ ቀን። አንድም በ ሆነ ምሳሌ እንጂ ባልሆነ ም ሳሌ አላስምራቸውም።
፴፭ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በነቢ ይ እንዘ ይብል እከሥት በም ሳሌ አፋዩ ወእነገር አምሳለ ዘ ፴፭ እምትከት። መዝ ፳፯ ፪ አፈ ን ምሳሌ እገልጣለሁ የጥንቱ ንም ምሳሌ አስተምራለሁ ተ ብሉ በነቢይ የተነገረው ትንቢ ት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ። በከ መ ይሴ አሳፍ የግራ አብነት ይገኛል ለዳዊት ሁለት መቶ ሰማንያ ስምንት መዘምራን ነቢ ሩት አለቆቻቸው አሳፍ ቆረ ኤግን ኤዶትም ይባላሉ በየ አለቆቻቸው ካራት ተከፍለው አሥራሁለት አሥራሁለት እየ ሆኑ በሐያ አራቱ ጊዜ ይጸል ያሉ ልክ ናቸው እሱም ካደባ ባይ በግይወጣበት ነገር በግ ይሰማበት ጊዜ እየገባ ይጸልያ ል ሥራ መፍታት የለም በዚ ህ ጊዜ አጽምው ለአሳፍ ደር ሶት ነበርና ስለዚህ በከመ ይሴ አሳፍ የግራ አብነት ይገኛል
በእንተፍካሬ ዘምሳሌ ክርዳድ።
፴፮ ወእምዝ ጎደጎሙ ለአሕዛብ ወ ፴፮ ቦአ ውስተ ቤት። ከዚህ በኋላ ሕዝቡን በአፍኦ ትቶ ከቤት ገባ

ወቀርቡ ጎቤሁ አርዳኢሁ ። ደቀመዛሙርቱም ወደሱ ቀረቡ ወይቤልም ፈክር ለነ ምሳሌ ዘክርዳድ ወዘገራህት። በክርዳድ በገራህት የመሰልክ ውን ተርጉመህ ገልጸህ ንገረ ን አሉት እንደ ከተግ ደቆ መዝሙር አይደሉምና የከተ ግ ደቀ መዝሙር ቢያየውም ባያየውም ዝም ብሉ ይሄያል።
፴፯ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ዘይ ዘርዕስ ሠናየ ዘርዓ ወልደ እ ባለ አመሕያው ውእቱ።
፴፰ ያ መልካም ዘር የዘረው የሰ ው ልጅ ነው ብሉ መለሰላቸው
፴፱ ወገራህትኒ ዓለም ውእቱ።
፵፩ እርሻውም ዓለም ነው። ወሠናይኒ ዘርዕ ውሉደ መንግ ሥት እሙንቱ። መልካም ዘር የመንግሥት ል ጆች ናቸው። ወክርዳድኒ ውሉዳ ለእኩይ። ክርዳዳም የከፋ ልጆች ናቸው
፵፪ ወዕራዊኒ ዘዘርዖ ዲያብሉስ ው እቱ።
፵፫ ራዕ ፲፱፻፳፭። የዘረውም ጠላ ት ዲያብሉስ ነው። ወግዕረርኒ ጎልቀተ ዓለም ው እቱ። መከሩም የዓለም ፍጻሜ ነው ወዓድኒ መላእክት እሙንቱ አጫጆችም መላእክት ናቸው።
፵ ከመኬ የዓርያዎ ለክርዳድ ት ድመ ወያውዕይዎ በእሳት።
፵ ክርዳዳን አስቀድመው መርጠ ው በእሳት እንዲያታጥሉት። ከግሁ ይከውን በጎልቀተ ዝን ቱ ዓለም። በዚህ ዓለም ፍጻሜ እንዲህ ይሆናል።

ወንጌል ዘግቴዎስ።

፱፮ ይረጋገጥሙ ወልደ እጋለ እመ
ሕያው ለመላእክቲሁ ።

፱፯ የሰው ልጅ መላእክትን ያዛ
ቸዋል ።

ወየዓርዩ እመንግሥቱ ዙሉ
ዓላውያን ወእለ ይገብሩ አበላ
በደል የሚያደርጉትንና ወን
ጀለኞችን ከመንግሥቱ ላይ ለ
ይተው ።

፱፰ ወይወድደዎሙ ውስተ እቶነ
እሳት ጎበ ሁሉ ብካይ ወሐቅ
የ ስነን ።

፱፱ ልቅሶ ጥርስ ቀሩጥማት ወዳ
ለበት ዕቶነ እሳት ይጨምሯ
ቸዋል ።

፲፩ አሜሃ ይበርሁ ጸድቃን ምስ
ብሂተ እደ እምብርሃነ ፀሐይ
በመንግሥተ አቡሆሙ ።

፲፪ ጥበብ፣፻፯ ። ዳን ፲፪፫ ። ያንጊዜ
ጸድቃን ሰማያዊ አባታቸው
በሚያወርሳቸው በመንግሥተ
ሰማይ ከፀሐይ ሰባት እጅ ያበ
ራሉ ።

ዘበ ዕዝን ሰሚዓ ለይስማዕ ።
ሰሚ ጆር ያለው ይስማ ማለት
ዕዝነ ልቡና ያለው ያስተውል።

በእንተ መድፍን ወበሕርይ
ወገሬፍ ።

፳፩ ወካዕበ ትመስል መንግሥ
ተ ሰማያት መድፍን ዘጎቡዕ
ውስተ ገራህት ።

፳፪ ለቀረበው ካዕበ ይላል ሁለተኛ
መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል
ሕገ ወንጌል ተስፋ፣ ተስፋ፣ ኢ
የሱስ ክርስቶስ፣ ዘጎቡዕ ዝጉ
በ ይላል በእርሻ ውስጥ የተ
ቀበረች ወርቅን ትመስላለች።
ወረኪዐ ብእሲ ጎብዓ ።

ሰው አግኝቶ የሰወራትን ።
ወእምፍሥሐሁ ሐረ ወሚጠ
ዙሉ ዘበ ወተሣየጣ ለይእቲ
ገራህት ።

ከደስታው የተነሣ ሂዶ ያለ ገ
ንዘቡን ኸወ ያቺን እርሻ የገ
ዛላትን ። ሐተታ ምድሩን ካል
ገዛሁ ወርቁን አላገኝም ብሎ
ባልሆነ ምሳሌ አያስተምርምና
የኤዶምያስ ሰዎች የቀበሩት
ወርቅ ነው። አንድም ካዕበ ት
መስል መድፍን ብለህ መልስ
ብእሲ ጌታ መድፍን አዳም
ገራህት ይህ ዓለም ነው። ወረኪ
በ፣፯ታ አዳምን በዚህ ዓለም
ንስሐ ገብቶ ባገኘው ጊዜ ባሕ
ርዩ አዳምን ባሕርይ አድርጎ
አዳምን ማጻኑን መናገር ነ
ው። አ፲፯ሥአ ለዘነሥአ እመላ
እክት ዘእንበል ዳዕሙ እምዘር
አ አብርሃም እንዲል። አንድም
ብእሲ የሴፍ መድፍን ጌታ
ገራህት እመቤታችን። የሴፍ
ጌታን እመቤታችንን ባገኛቸው
ጊዜ ቤቱን ንብረቱን ትቶ ተ
ከትሎ ግብፅ መውረዱን መና
ገር ነው። አንድም ብእሲ ሐ
ዋርያት መድፍን ጌታ ገራህት
ይህ ዓለም። ወረኪዐ ሐዋርያ
ት ጌታን በዚህ ዓለም ባገኙት
ጊዜ መረባቸውን መርከባቸው
ን ትተው ጌታን መከተላቸው
ን መናገር ነው። አንድም አ
ምስቱን ግብራት ባምስቱ ግብ
ራት ተሰውረው ባገኛቸው ጊ
ዜ ትፍሥሕትን በኃዘን ኃይል
ን በድካም ብዕልን በንደት ል
ዕልናን በትሕትና ግዕዝን በግ
ብርሃት ተሰውረው ባገኛቸው
ጊዜ ትፍሥሕቱን ለኃዘን ኃ

ይሉን ለድካም ብዕሉን ለንደ
ት ልዕልናውን ለትሕትና ግ
ዕዛኑን ለግብርናት ሰጥቶ አ
ዳምን ማጻኑን መናገር ነው። አ
ንድም ምዕመናን አምስቱን ግ
ብራት ገንዘብ ማድረጋቸውን
መናገር ነው። አምስቱ ግብራ
ት የተባሉ፣ ዓለም ተውላጠ
ዓለም ምግባር መንፈሳዊ ቃለ
መጻሕፍት ቃለ መምህራን ና
ቸው። ዓለም ይህ ዓለም ነው
ሁሉ የሚገኝ ከእለም ነውና።
ተውላጠ ዓለም እንደ የዋህ ጸ
ውሊ ባለጸጋ አባት ነበረው
አባቱ ሙቶ በገንዘብ ከወንድ
ሙ ጋራ ተጣልቶ ወደ ጻኝ ሲ
ሄድ እንዳባቱ ያለ ባለጸጋ ሙ
ቶ ወደ መቃብር ሲወስዱት
አገኘ ይህ ምንድነው ብሎ ጠ
የቀ ባለጸጋ ነበር ሙቶ ሊቀብ
ሩ ይወስዱታል አሉት። ለዚ
ህ ብዬ ከወንድሜ ተጣላሁን አ
ንተን ይምሰል ብሎ ጥሉለት
ሄዷል። ምግባር መንፈሳዊ እ
ንደ አብርሃም መርዓዊ ነው
እድ ብርሀት ከሚጉላው አው
ጥታ እየመራች ገዳም ወስዳዋ
ለች። ቃለ መጻሕፍት እንደ አ
ባ ዕንጦንስ ምንተ ይበቁዋ ለ
ሰብእ ለእመ ዙሉ ዓለመ ረብ
ሐ ወነፍሶ ኃጉላ ያለውን ይ
ዘ መንኖ ሄዷል። ቃለ መም
ህራን እንደ አትናስያ፣ ምዕመ
ናንን የምትረዳ ደግ ሴት ነበረ
ች ሰይጣን በዝሙት ድል ነሣ
ት ምዕመናንን የማትጠይቃቸ
ው ሆነ ሰይጣን ልጃችንን ቀማን
በተቻለህ እርዳን ብለው ከዙ
ሐንስ ሐፂር ላኩ ሂዶ ንገሩ
ልኝ አለ ነገሩለት ግባ በሉት